PROPRIUM SANCTORUM

AB

APOSTOLICA SEDE

PRO

DIOECESI SIBENICENSI ADPROBATUM

ET

ILLUSTRISS. AC REVERENDISS. D. D.

PETRI DOMNII MAUPAS

EPISCOPI SIBENICENSIS

JUSSU EDITUM

BASSANI

TYPIS ANTONII ROBERTI

MDCCCLX.

N.° 151.

PETRUS DOMNIUS MAUPAS

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS SIBENICENSIS

UNIVERSO CLERO SUÆ DIŒCESIS.

Cum Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX. benigne adprobaverit Kalendarium perpetuum a Nobis per integram Nostram Diœcesim dispositum, quemadmodum per Decretum Sacræ Rituum Congregationis de die **11** Augusti **1859** proximi elapsi Nobis nuntiatum fecit; Nos mandamus, ut Diœcesanus Libellus juxta supradictum Kalendarium ac vi præfati Decreti confectus, nec non Missale typis edantur; ac proinde præcipimus omnibus et singulis Nostræ Diœcesis in Sacris Ordinibus constitutis seu Beneficium ecclesiasticum obtinentibus, sibi quam primum Libellum providere pro Horis Canonicis persolvendis, ac cunctis Ecclesiis Missale pro Missis celebrandis, et in omnibus eisdem se accurate conformare.

Datum Sibenici ex Curia Nostra Episcopali
Die **2** Februarii Purificationis B. M. V. **1860**.

(L. ✠ S.)

Petrus Domnius Episcopus m. p.

De Mandatu
Dominationis Suæ Illustrissimæ ac Reverendissimæ
Aloysius Canonicus Celotta Cancell. Episcop.

SIBENICEN.

Reverendissimus Dominus **Petrus Domnius Maupas** Episcopus Sibenicen. cupiens ut quæ volventibus annis Kalendario perpetuo ad usum sibi commissi Cleri additamenta accesserunt Rubricis et Sanctæ Sedis Apostolicæ. Decretis apprime responderent, sui muneris esse duxit Kalendarium perpetuum Sibenicense a se dispositum et ordinatum Sanctissimo Domino Nostro PIO PAPÆ IX. humiliter exhibere supplicibus ab eo votis postulans ut illud de benignitate Apostolica approbare, sibique commisso Clero concedere dignaretur. Placuit autem Eidem Sanctissimo Domino hujus operis examen committere Sacrorum Rituum Congregationi, quæ singulis mature accurateque perpensis, et exquisito etiam Voto unius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris, propositum Kalendarium probari possit censuit, attamen sub modo et forma in exibito exemplari cura Sacræ Congregationis adnotatis.

Hanc porro Sacræ Congregationis Sententiam, referente subscripto ipsius Sacræ Congregationis Secretario, quum idem Sanctissimus Dominus Noster

in omnibus ratam habuerit et confirmaverit, de Apostolica Benignitate Sua indulsit ut idem Kalendarium sub modo et forma prædictis, uti superiori in exemplari adnotatur, ab universo Clero Sibenicensis Diœcesis tam in Horis Canonicis persolvendis, quam in Missis celebrandis perpetuo servetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11 Augusti 1859.

C. Episcop. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.

(L. ✠ S.)

H. Capalti S. R. C. Secretarius.

KALENDARIUM PERPETUUM

AD USUM

CLERI ET DIŒCESIS

SIBENICENSIS

JANUARIUS.

1 Circumcisio Domini Nostri Jesu Christi. Duplex 2. Classis.
2 Octava s. Stephani Protomartyris. Duplex. Comm. Octav.
3 Octava s. Joannis Ap. et Evang. Dupl. Comm. Octavæ.
4 Octava ss. Innocentium Mm.
5 Vigilia Epiphaniæ Semid. Comm. s. Telesphori Pap. Mart.
6 Epiphania D. N. J. C. Dupl. I. Classis cum Octava.
7 De Octava Semid.
8 De Octava Semid.
9 De Octava Semid.
10 De Octava Semid.
11 De Octava Semid. Comm. s. Hygini Pap. Mart.
12 De Octava Semid. vel de Dominica infra Octav. quando occurr. Semid.
13 Octava Epiphaniæ Duplex.
14 s. Petri Urseoli Conf. Dupl. Comm. s. Felicis Presb. Mart.
15 s. Pauli primi Eremitæ. Dupl. Comm. s. Mauri Ab.
16 s. Marcelli Pap. Mart. Semid.
17 s. Antonii Ab. Dupl.
18 Cathedra s. Petri Romæ. Dupl. Maj. Comm. s. Pauli Ap. ac s. Priscæ Virg. Mart.
19 s. Canuti Reg. M. Semid. ad libit.; Com. s. Marii et Soc. Mm.
20 ss. Fabiani Pap. et Sebastiani Mm. Duplex.
21 s. Agnetis Virg. Mart. Dupl.
22 ss. Vincentii et Anastasii Mm. Dupl.
23 Desponsatio b. Mariæ Virginis. Dupl. Maj. Comm. s. Joseph Sponsi B. M. V. ac s. Emerentianæ Virg. Mart.
24 s. Timothei Episc. Mart. Dupl.
25 Conversio s. Pauli Apost. Dupl. Maj. Comm. s. Petri Ap.
26 s. Polycarpi Episc. Mart. Duplex.
27 s. Joannis Chrisostomi Episc. Conf. Doct. Dupl.
28 s. Anastasiæ Viduæ Mart. (dies assig. ex 25 Decemb.) Dupl. Comm. s. Agnetis secundo.
29 s. Francisci Salesii Episc. Conf. Duplex.
30 s. Martinæ Virg. Mart. Semid.
31 s. Petri Nolasco Conf. Dupl.

FESTA MOBILIA.

Dominica II. post Epiphaniam: Sanctissimi Nominis Jesu, Dupl. Secundæ Class. Com. Dom. (*)

(*) In annis quibus Dominica Septuagesimæ occurrit in Dominica II. post Epiphaniam Festum Sanctissimi Nominis Jesu tanquam in sedem propriam transfertur ad diem 28 Januar.

FESTA MOBILIA.

Feria III. post Dom. Septuag. Orationis Domini N. J. C. in Monte Olivarum. Dupl. Maj.

Feria III. post Domin. Sexag. Commemoratio Passionis D. N. J. Ch. Dupl. Maj.

FEBRUARIUS.

1	s. Ignatii Episc. Mart. Duplex.
2	Purificatio B. Mariæ Virg. Duplex. 2. Classis.
3	s. Blasii Episc. Mart. Duplex.
4	s. Andreæ Corsini Episc. Conf. Dupl.
5	s. Agathæ Virg. Mart. Dupl.
6	s. Dorotheæ Virg. Mart. Dupl.
7	s. Romualdi Ab. Dupl.
8	s. Joannis de Matha Conf. Dnpl.
9	s. Apolloniæ Virg. Mart. Dupl.
10	s. Scholasticæ Virg. Dupl.
11	bb. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Dupl.
12	s. Titi Episc. Confess. (dies assig. ex 4 Januarii) Dupl.
13	b. Eustochii Virg. Dupl.
14	s. Juliani Mart. (dies assig. ex 9 Januar.). Dupl. Comm. s. Valentini Presb. Mart.
15	ss. Faustini et Jovitæ Mm. Dupl.
16	s. Hilarii Episc. Conf. Doct. (dies assig. ex 14 Januar.) Duplex.
17	s. Raymundi de Pennafort. Conf. (dies assign. ex 23 Januar.). Semid.
18	s. Ildefonsi Episc. Confess. (dies assign. ex 23 Januarii) Semid. Comm. s. Simeonis Episc. Mart.
19	s. Gabini Presb. Mart. Dupl.
20	s. Leonis Conf. (dies assig. ex 15 hujus) Semid.
21	
22	Cathedra s. Petri Antiochiæ. Dupl. Maj. Comm. s. Pauli Ap.
23	s. Petri Damiani Episc. Conf. Doct. Dupl. Comm. Vigiliæ.
24	s. Matthiæ Apostoli Dupl. 2. Classis.
25	
26	s. Margaritæ de Cortona Pœnitentis (dies assign. ex 23 hujus) Semid.
27	
28	

In anno bissextili quum Februarius habeat dies 29 de s. Matthia fit die 25.

FESTA MOBILIA.

Feria VI. post Cineres: s. Spin. Coron. D. N. J. C. Dupl. Maj.

Feria VI. post Domin. primam Quadragesimæ. Lanceæ et Clavorum D. N. J. Ch. Dupl. Maj.

Feria VI. post Dominicam secundam Quadrag. Sacratissimæ Sindonis D. N. J. Chr. Dupl. Maj.

MARTIUS.

1
2
3
4 s. Casimiri Regis Conf. Semid. Comm. s. Lucii Pap. Mart.
5
6
7 s. Thomæ de Aquino Conf. Doct. Dupl. Comm. s. Perpetuæ et Soc. Mm.
8 s. Joannis de Deo Conf. Dupl.
9 s. Franciscæ Romanæ Vid. Dupl.
10 ss. Quadraginta Martyrum. Semid.
11 ss. Cyrilli et Metodii Episc. Conf. (dies assig. ex 9. hujus). Dupl.
12 s. Gregorii Magni Pap. Conf. Doct. Dupl.
13
14
15
16
17 s. Patritii Episc. Conf. Dupl.
18 s. Gabrielis Archangeli. Dupl. Maj.
19 s. Josephi Conf. Sponsi B. Mariæ Virg. Dupl. 2. Class.
20
21 s. Benedicti Ab. Dupl.
22
23
24
25 Annuntiatio Beat. Mariæ Virginis. Duplex 1. Class. cum Octava.
26 De Octava Semid.
27 De Octava Semid.
28 De Octava Semid.
29 De Octava Semid.
30 De Octava Semid.
31 De Octava Semid.

FESTA MOBILIA.

Feria VI. post Dominicam III. Quadrag. ss. Quinque Plagarum Domini Nostri Jesu Christi. Dupl. Maj.

Feria VI. post Dominicam IV. Quadrag. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. Christi. Dupl. Maj. (a).

Feria VI. post Dominicam Passionis: Septem Dolorum B. Mariæ Virginis Dupl. Maj. (b)

(a) Septem Officia Dominicæ Passionis adnotata post Menses Januarium, Februarium et Martium, quoties designatis Feriis juxta Decreta impeditis recitari nequeant, ex benigna s. Sedis concessione transferri poterunt ad primas dies liberas; attamen non ultra Quadragesimam.

(b) Quoties Feria VI. post Dominicam Passionis juxta Decreta impedita recitari nequeat Officium Septem Dolorum B. Mariæ Virg., illud reponatur in Sabbato immediate sequenti, translato ad tempus paschale Officio ritus duplicis vel semiduplicis enunciato Sabbato occurrente. Quod si etiam Sabbatum impeditum occurrerit alio Officio potioris vel æqualis ritus, eo anno hoc Officium Dolorum Virginis erit ommittendum, nec unquam transferendum ad Tempus Paschale, juxta Decretum S. R. C. in Cordub. die 3 Septembris 1672 ad Dubium III.

APRILIS.

1	Octava Annuntiationis B. Mariæ Virginis. Dupl.
2	s. Francisci de Paula Conf. Dupl.
3	
4	s. Isidori Episc. Conf. Doct. Dupl.
5	s. Vincentii Ferreri Conf. Dupl.
6	
7	
8	
9	
10	
11	s. Leonis Magni Pap. Conf. Doct. Dupl.
12	
13	s. Hermenegildi Reg. Mart. Semid.
14	s. Tiburtii et Soc. Mm. Simpl.
15	
16	
17	s. Aniceti Pap. Mart. Semid.
18	
19	s. Leonis IX. Pap. Conf. Semid.

20 |
21 | s. Anselmi Episc. Conf. Doct. Dupl.
22 | ss. Soteris et Caji Pp. Mm. Dupl.
23 | s. Georgi Mart. Dupl.
24 | s. Fidelis a Sigmaringa Mart. Dupl.
25 | s. Marci Evang. Dupl. 2. Class.
26 | ss. Cleti et Marcellini Pp. Mm. Semid.
27 | s. Peregrini Latiosi Conf. Dupl.
28 | s. Vitalis Mart. Simpl.
29 | s. Petri Mart. Dupl.
30 | s. Catharinæ Senensis Virg. Dupl.

FESTA MOBILIA.

Dominica III. post Pascha: Patrocinium s. Josephi Confess. Sponsi B. Mariæ Virginis (*): Comm. Dom. Dupl. 2. Classis.

Dominica IV. post Pascha: Festum Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis, et omnium Ecclesiarum consecratarum Diœceseos Sibenicen. Dupl. 1. Classis cum Octava; Comm. Dom.

In Ecclesiis non consecratis: Festum Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis Duplex I. Classis cum Oct. Comm. Dom.

Dominica V. post Pascha; Octava Dedicat. Eccles. Cathedr. et Ecclesiar. consecratar. Diœces. Sibenicen. Dupl. Comm. Dom.

(*) Occurrente Dominica III. post Pascha Festo vel s. Marci Evang. vel ss. Philippi et Jacobi Apost. vel tandem Inventionis *ss. Crucis*, Festum Patrocinii s. Josephi amandatur ad primam sequentem diem liberam.

MAJUS.

1 | ss. Philippi et Jacobi Ap. Dupl. 2. Class.
2 | s. Athanasii Episc. Conf. Doct. Dupl.
3 | Inventio ss. Crucis Domini Nostri Jesu Christi. Dupl. 2. Class. Comm. ss. Alexandri et Soc. Mm.
4 | s. Monicæ Vid. Dupl.
5 | s. Pii Pap. Conf. Dupl.
6 | s. Joannis ante Portam Latinam. Dupl. Maj.
7 | s. Domnii Episc. Mart. Dupl. Maj.
8 | Apparitionis s. Michaelis Archangeli. Dupl. Maj.
9 | s. Gregorii Nazianzeni Episc. Conf. Doct. Dupl.
10 | Primæ Translationis Almæ Domus B. M. Virginis. Dupl. Maj. Comm. ss. Gordiani et Soc. Mm.
11 | s. Stanislai Episc. Mart. (dies assig. ex 7. hujus). Dupl.
12 | ss. Nerei et Soc. Mm. Semid.
13 | Commemoratio B. M. V. sub titulo de Planctu. Dupl. Maj.

14 s. Antonini Episc. Conf. (dies assig. ex 10 hujus). Dupl. Comm. s. Bonifacii Mart. Simpl.
15 s. Isidori Agricolæ Conf. (dies assig. ex 10 hujus). Dupl.
16 s. Joannis Nepomuceni Mart. Dupl.
17 s. Paschalis Baylon Conf. Dupl.
18 s. Venantii Mart. Dupl.
19 s. Petri Celestini Pap. Conf. Dupl. Comm. s. Pudentianæ Virg.
20 s. Bernardini Senensis Conf. Semid.
21 s. Felicis a Cantalicio Conf. Dupl.
22 s. Job Prophetæ (dies assig. ex 10 hujus) Semid.
23 s. Ubaldi Episc. Conf. (dies assig. ex 16 hujus) Semid.
24 Beatæ Mariæ Virginis sub titulo Auxilium Christianorum. Dupl. Maj.
25 s. Gregorii VII. Pap. Conf. Dupl. Comm. s. Urbani Pap. Mart.
26 s. Philippi Nerii Conf. Dupl. Comm. s. Eleutherii Pap. Mart.
27 s. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. Dup. Comm. s. Joannis I. Pap. Mart.
28
29
30 s. Felicis Papæ Mart. Simpl.
31 b. Jacobi Salomonii Conf. Dupl. Comm. s. Petronillæ Virg.

FESTA MOBILIA

Feria VI. post Octavam ss. Corporis Christi ; Sacratiss. Cordis Jesu. Dupl. Maj. (a)

(a) Festum Sacratissimi Cordis Jesu amandandum est ad primam sequentem diem liberam. quoties occurrerit cum alio Officio potioris vel æqualis ritus : vel cum die octava Nativitatis s. Joannis Baptistæ.

JUNIUS.

1
2 ss. Marcellini et Soc. Mm. Simpl.
3
4 s. Quirini Episc. Mart. Dupl.
5 s. Francisci Caraccioło Conf. Dupl. (dies assig. ex heri).
6 s. Norberti Episc. Conf. Dupl.
7
8
9 ss. Primi et Soc. Mm. Simpl.
10 s. Margaritæ Scotiæ Regin. Vid. Semid.
11 s. Barnabæ Apost. Dupl. Maj.

12 s. Joannis a s. Facundo Conf. Dupl. Comm. ss. Basilidis et Soc. Mm. Simpl.
13 s. Antonii de Padua Conf. Dupl.
14 s. Basilii Magni Episc. Conf. Doct. Dupl.
15 ss. Viti et Soc. Mm. Dupl.
16 s. Joannis Francisci Reg. Conf. Semid.
17
18 b. Gregorii Barbadici Episc. Conf. Dupl. Comm. ss. Marci et Soc. Mm. Simp.
19 s. Julianæ de Falconeriis Virg. Dupl. Comm. ss. Gervasii et Soc. Mm. Simpl.
20 s. Silveri Pap. Mart. Simpl.
21 s. Aloysii Gonzagæ Conf. Dupl.
22 s. Paulini Episc. Conf. Simpl.
23 Vigilia.
24 s. Joanni Baptistæ. Duplex. I. Class. cum Octava.
25 s. Guillelmi Ab. Dupl. Comm. Oct.
26 ss. Joannis et Pauli Mm. Dupl. Comm. Oct.
27 De Octava. Semid.
28 s. Leonis II. Pap. Conf. Dupl. Comm. Octava et Vigiliæ.
29 ss. Petri et Pauli Apost. Dupl. I. Class. cum Octava. Comm. Omnium sanctorum Apostolorum.
30 Commemoratio s. Pauli Apost. Dupl. Comm. s. Petri Apost. et Oct. s. Joannis.

JULIUS.

1 Octava s. Joannis Bapt. Comm. Oct. ss. Ap. Petri et Pauli.
2 Visitatio B. Mariæ Virg. Dupl. 2. Class. Comm. ss. Processi et Soc. Mm. Simpl.
3 De Octava Semid.
4 De Octava Semid.
5 De Octava Semid.
6 Octava ss. Apost. Petri et Pauli. Dupl.
7 B. Benedicti XI. Pap. Conf. Semid.
8 s. Elisabeth Regin. Portugalliæ Vid. Semid.
9
10 ss. Septem Fratrum et Soc. Mm. Semid.
11 s. Pii Pap. Mart. Simpl.
12 ss. Hermagoræ et Fortunati Mm. Dupl. Comm. ss. Naboris et Soc. Mm. Simpl.
13 s. Anacleti Pap. Mart. Semid.
14 s. Bonaventura Episc. Conf. Doct. Dupl.
15 s. Henrici Imp. Conf. Semid.
16 Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo. Dupl. Maj.
17 s. Alexii Conf. Semid.

18 s. Camilli de Lellis Conf. Dupl. Comm. ss. Symphorosæ et Soc. Mm. Simpl.
19 s. Vincentii a Paulo Conf. Dupl.
20 s. Margaritæ Virg. Mart. Dupl.
21 s. Danielis Prophetæ Semid. Comm. s. Praxedis Virg.
22 s. Mariæ Magdalenæ Pœnitentis. Dupl.
23 s. Apollinaris Epis. Mart. Dupl. Comm. s. Liberii Episc. Conf.
24 s. Joannis Gualberti Ab. (dies assig. ex 12. hujus) Duplex. Comm. Vigiliæ et s. Christinæ Virg. Mart. Simpl.
25 s. Jacobi Apost. Titularis Ecclesiæ Cathedralis Dupl. 1 Classis cum Octava.
26 s. Annæ Matris B. Mariæ Virg. Dupl. Maj. Comm. Oct.
27 s. Christophori M. (dies assign. ex 25. hujus) Patroni æque Principalis Civit. et Diœces. Dupl. I. Classis cum Octava.
28 ss. Nazarii et Soc. Mm. Semid. Comm. Octavarum.
29 s. Marthæ Virg. Semid. Comm. Octavar. et ss. Felicis Pap. ac Soc. Mm. Simpl.
30 s. Eliæ Prophetæ (dies assig. ex 20. hujus). Dupl. Comm. Octavar. et ss. Abdon et Sennen Mm.
31 s. Ignatii de Loyola Conf. Dupl. Comm. Octavar.

FESTA MOBILIA.

Dominica I. Julii: Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. Duplex 2. Class. Comm. Dom. (a).

Dominica II. Julii: Commemoratio Omnium ss. R. E. Pontificum. Duplex Maj. Comm. Dom.

Dominica III. Julii: Sanctissimi Redemptoris. Dupl. 2. Classis cum Octava. Comm. Dom.

Dominica IV. Julii: Octava Sanctissimi Redemptoris. Duplex. Comm. Dom.

(a) Occurrente Dominica prima Julii alio Officio altioris vel æqualis ritus, juxta Decretum S. R. C. diei 10 Augusti 1849 Officium Pretiosissimi Sanguinis reponi debet Feria Secunda immediate sequenti uti supra non impedita, translato ad primam diem sequentem liberam Officio eadem Feria occurtenre.

AUGUSTUS.

1 Octava s. Jacobi Ap. Dupl. Comm. Oct. et ss. Machabeorum Fratrum Mm. Simp.
2 s. Stephani Pap. Mart. Dupl.
3 Octava s. Christophori Mart. Dupl.
4 s. Dominici Conf. Dupl.
5 Dedicatio s. Mariæ ad Nives. Dupl. Maj.

6 Transfiguratio D. N. Jesu Christi. Dupl. Maj. Comm. ss. Xysti Pp. et Soc. Mm. Simpl.
7 s. Cajetani Conf. Dupl. Comm. S. Donati Epis. Mart.
8 b. Augustini Lucerini Episc. Conf. Dupl.
9 s. Petri ad Vincula (dies assig. ex 1. hujus) Duplex Maj. Comm. s. Pauli Ap. Vigiliæ ac s. Romani Mart.
10 s. Laurentii Mart. Dupl. 2. Class. cum Octava.
11 s. Susannæ V. M. Semid. Comm. Oct. ac s. Tiburtii M. Simpl.
12 s. Claræ Virg. Dupl. Comm. Oct.
13 s. Hieronymi Æmiliani Confes. (dies assig. ex 20. Julii). Dupl. Comm. Oct. ac ss. Hippolyti et Soc. Mm. Simpl.
14 s. Alphonsi Mariæ de Ligorio Epis. Conf. (dies assig. ex 2. hujus). Dupl. Comm. Oct. Vig. ac s. Eusebii Conf. Simpl.
15 Assumptio B. Mariæ Virginis. Dupl. 1. Class. cum Octava.
16 s. Rochi Conf. Dupl. Comm. Octavar.
17 Octava s. Laurentii Mart. Dupl. Comm. Oct. Assumptionis.
18 s. Helenæ Imperatr. Vid. Semid. Comm. Oct. ac s. Agapiti Mart. Simp.
19 s. Philumenæ V. M. (dies assig. ex 11 huj.) Dupl. Comm. Oct.
20 s. Bernardi Ab. Dupl. Comm. Oct.
21 s. Joannæ Franciscæ Vid. Dupl. Comm. Oct.
22 Octava Assumptionis Deiparæ. Dupl. Comm. ss. Timothei et Soc. Mm. Simpl.
23 s. Philippi Benitii Conf. Dupl. Comm. Vigiliæ.
24 s. Bartholomei Ap. Dupl. 2. Class.
25 s. Ludovici Reg. Conf. Semid.
26 s. Hyacinthi Conf. (dies assig. ex 16. hujus) Dupl. Comm. s. Zephirini Pap. Mart.
27 s. Josephi a Calasanctio Conf. Dupl.
28 s. Augustini Epis. Conf. Doct. Dupl. Comm. s. Hermetis M.
29 Decollatio s. Joannis Baptistæ. Dupl. Maj. Comm. s. Sabinæ Mart. Simpl.
30 s. Rosæ Limanæ V. Dupl. Comm. ss. Felicis et Soc. Mm. Simp.
31 s. Raymundi Nonnati Conf. Dupl.

FESTA MOBILIA.

Dominica infra Octavam Assumptionis: s. Joachim Conf. Patris B. M. V. Dupl. Maj. Comm. Dom.

Dominica IV. Augusti: Purissimi Cordis B. Mar. Virg. Duplex Maj. Comm. Dom. (a).

(a) Festum Purissimi Cordis Beat. Mariæ Virginis ex benigna concessione Sanctæ Sedis transferri poterit ad primam diem sequentem liberam, quoties designata Dominica occurrerit in Festo altioris vel æqualis ritus.

SEPTEMBER.

1	Inventio s. Stephani Protomart. (dies assig. ex 3 Aug.) Semid. Comm. s. Ægidii Ab. et ss. XII. Fratrum Mm.
2	s. Stephani Regis Hungariæ Conf. Semid.
3	ss. Cyriaci et Soc. Mm. (dies assig. ex 8. Augusti) Semid.
4	s. Marini Diaconi Conf. Dupl.
5	s. Laurentii Justiniani Episc. Conf. Dupl.
6	
7	
8	Nativitatis B. Mariæ Virginis. Duplex 2. Classis cum Octav. Comm. s. Adriani Mart.
9	De Octava Nativitatis. Semid. Comm. s. Gorgonii Mart.
10	s. Nicolai de Tolentino Conf. Dupl. Comm. Oct.
11	De Octava Nativitatis. Semid. Comm. ss. Prothi et Soc. Mm.
12	De Octava Nativitatis. Semid.
13	De Octava Nativitatis. Semid.
14	Exaltatio ss. Crucis Dom. N. J. Chr. Dupl. Maj. Comm. Oct.
15	Octava Nativitatis Deiparæ. Dupl. Comm. s. Nicomedis Mart.
16	ss. Cornelii Pap. et Cypriani Ep. Mm. Semid. Comm. S. Euphemiæ et Soc. Mm.
17	Impressio Sacrorum Stigmatum s. Francisci Conf. Dupl.
18	s. Joseph a Cupertino Conf. Dupl.
19	ss. Januarii Ep. et Soc. Mm. Dupl.
20	ss. Eustachii et Soc. Mm. Dupl. Comm. Vigiliæ.
21	s. Matthæi Ap. et Evang. Dupl. 2. Classis.
22	s. Thomæ de Villanova Episc. Conf. Dupl. Comm. s. Mauritii et Soc. Mm.
23	s. Lini Pap. Mart. Semid. Comm. s. Theclæ Virg. Mart.
24	b. Mariæ Virginis de Mercede. Dupl. Maj.
25	
26	Comm. Ss. Cypriani et Justinæ Mm. Simp.
27	ss. Cosmæ et Damiani Mm. Dupl.
28	s. Venceslai Ducis Mart. Dupl.
29	Dedicatio s. Michaelis Archang. Patroni Principalis Civitatis et Diœceseos Sibenicen. Duplex I. Class. cum Octava.
30	s. Hieronymi Conf. Doct. Patroni totius Dalmatiæ. Dupl. I. Class. cum Oct.

FESTA MOBILIA.

Dominica infra Octava Nativitatis: Sanctissimi Nominis Mariæ. **Duplex Maj. Comm. Com.**

Dominica III. Septembris. Septem Dolorum b. Mariæ Virginis. **Duplex. Maj. Comm. Dom.**

OCTOBER.

1	De Octava s. Michaelis. Semid. Comm. Oct. s. Hieronymi et s. Remigii Episc. Conf.
2	ss. Angelorum Custodum. Dupl. Comm. Oct. s. Hieronymi.
3	De Octava s. Michaelis. Semid. Comm. Oct. s. Hieronymi.
4	s. Francisci Conf. Dupl. Comm. Oct. s. Hieronymi.
5	De Octava s. Michaelis. Semid. Comm. Oct. s. Hieronymi et ss. Placidi et Soc. Mm.
6	Octava s. Michaelis. Duplex. Comm. Oct. s. Hieronymi.
7	Octava s. Hieronymi Conf. Duplex. Comm. s. Marci Pap. Conf. et ss. Sergii et Soc. Mm.
8	s. Simeonis Prophetæ. Duplex.
9	ss. Dionisii Episc. et Soc. Mm. Semid.
10	s. Francisci Borgia Conf. Semid.
11	s. Brunonis Conf. (dies assig. ex 6 hujus.) Duplex.
12	s. Justinæ. Virg. Mart. (dies assig. ex 7 hujus) Dupl.
13	s. Eduardi Reg. Conf. Semid.
14	s. Callixti Pap. Mart. Duplex.
15	s. Theresiæ Virg. Duplex.
16	s. Birgittæ Vid. (dies assig. ex 8 hujus) Duplex.
17	s. Hedwigis Vid. Semiduplex.
18	Lucæ Evangelistæ. Dupl. 2. Class.
19	s. Petri de Alcantara Conf. Duplex.
20	s. Joannis Cantii Conf. Duplex.
21	ss. Ursulæ et Soc. Vv. Mm. Dupl. Comm. s. Hilar. Ab. Dupl.
22	s. Aquilini Episc. Conf. Duplex.
23	
24	s. Raphaelis Archang. Dupl. Maj.
25	ss. Chrysanthi et Soc. Mm. Simpl.
26	s. Evaristi Pap. Mart. Simpl.
27	Vigilia.
28	ss. Simeonis et Judæ Ap. Dupl. 2. Class.
29	
30	
31	

FESTA MOBILIA.

Dominica I. Octobris: Solemnitas s. Rosarii B. Mariæ Virg. Dupl. Maj. Comm. Dom.

Domin. II. Octob. Maternitatis B. M. V. Dupl. Maj. Comm. Dom.

Domin. III. Octob. Puritatis B. M. V. Dupl. Maj. Comm. Dom.

Dominica IV. Octobris: Commemoratio Omnium Sanctorum quorum Corpora vel Reliquiæ asservantur in Diœcesi Sibenicensi. Dupl. Maj. Comm. Dom.

NOVEMBER.

1 Festum Omnium Sanctorum Duplex. 1. Class. cum Octava.
2 De Octava. Semid. Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum sub ritu duplici.
3 De Octava. Semid.
4 s. Caroli Episc. Conf. Duplex. Comm. Oct. ac s. Vitalis et Soc. Mm.
5 s. Zachariæ Prophetæ. Semid. Comm. Oct.
6 s. Leonardi Conf. Semid. Comm. Oct.
7 De Octava. Semid.
8 Octava Omnium Sanctorum. Dupl. Comm. ss. Quatuor Coronatorum Mm.
9 Dedicatio Basilicæ ss. Salvatoris Dupl. Comm. s. Theodori Mart.
10 s. Andreæ Avellini Conf. Dupl. Comm. ss. Tryphonis et Soc. Mm.
11 s. Martini Episc. Conf. Dupl. Comm. s. Mennæ Mart.
12 s. Martini Pap. Mart. Semid.
13 s. Didaci Conf. Semid.
14 s. Joannis Ursini Episc. Conf. Dupl. 2. Class.
15 s. Gertrudis Virg. Dupl.
16 s. Agrippini Episc. Conf. Semid.
17 s. Gregorii Thaumaturgis Episc. Conf. Semid.
18 Dedicatio Basilicarum ss. Petri et Pauli. Dupl.
19 s. Elisabeth Viduæ. Dupl. Comm. s. Pontiani Pap. Mart.
20 s. Felicis de Valois Conf. Dupl.
21 Præsentatio B. Mariæ Virg. Dupl. 2. Class. cum Octava.
22 s. Cæciliæ Virg. Mart. Dupl. Comm. Oct.
23 s. Clementis Pap. Mart. Dupl. Comm. Oct. et s. Felicitatis Mart.
24 s. Chrysogoni Mart. Dupl. Comm. Oct.
25 s. Catharinæ Virg. Mart. Dupl. Comm. Oct.
26 s. Joannis a Cruce Conf. (dies assig. ex 24. hujus) Dupl. Comm. Oct. ac s. Petri Alexandrini Episc. Mart.
27 De Octava. Semid.
28 Octava Præsentationis B. Mariæ Virg. Dupl.
29 Vigilia: Comm. s. Saturnini Mart.
30 s. Andreæ Apost. Dupl. 2. Class.

FESTA MOBILIA.

Dominica II. Novembris: Patrocinii B. Mariæ Virg. Duplex. Maj. Comm. Dom.

DECEMBER.

1
2 s. Bibianæ Virg. Mart. Semid.
3 s. Francisci Xaverii Conf. Dupl.
4 s. Barbaræ Virg. Mart. Dupl.
5 s. Petri Chrysologi Episc. Conf. Doct. Duplex. Commem. s. Sabbæ Ab.
6 s. Nicolai Episc. Conf. Duplex.
7 s. Ambrosii Episc. Conf. Doct. Dupl.
8 Immaculata Conceptio B. Maria Virgin. Duplex. 2. Class. cum Octava.
9 De Octava. Semid.
10 De Octava. Semid. Comm. s. Melchiadis Pap. Mart.
11 s. Damasi Pap. Conf. Semid. Comm. Oct.
12 De Octava. Semid.
13 s. Luciæ Virg. Mart. Dupl. Comm. Oct.
14 s. Spiridionis Episc. Conf. Dupl. Comm. Oct.
15 Octava Conceptionis B. Mariæ Virg. Dupl.
16 s. Eusebii Episc. Mart. Semid.
17 B. Joannis Marinonii Conf. (dies assig. ex 13 hujus) Dupl.
18 Expectatio Partus B. Mariæ Virg. Dupl. Maj.
19
20 Vigilia.
21 s. Thomæ Ap. Dupl. 2. Class.
22
23
24 Vigilia Navitatis Domini.
25 Nativitas D. N. J. C. Dupl. 1. Class. cum Oct.
26 s. Stephani Protomart. Dupl. 2. Class. cum Octava. Comm. Oct. Nativ. et omnium ss. Mart.
27 s. Joannis Ap. et Ev. Dupl. 2. Class. cum Oct. Comm. Oct.
28 ss. Innocentium Mm. Dupl. 2. Class. cum Oct. Comm. Oct.
29 s. Thomæ Cantuariensis Episc. Mart. Semid. Comm. Oct.
30 De Dominica infra Octavam, vel de Oct. Semid. Comm. Oct.
31 s. Silvestri Papæ Conf. Dupl. Comm. Octavarum.

TABULA ORARIA

		Aurora H. M.	Hor. Matut. H. M.	Ave Maria H. M.			Aurora H. M.	Hor. Matut. H. M.	Ave Maria H. M.
Januar.	1	5 49	2 9	4 48	Julius	1	1 36	3 52	8 13
	11	5 45	2 12	4 52		11	1 50	3 49	8 7
	21	5 37	2 17	5 3		21	2 8	3 45	7 59
Febr.	1	5 26	2 24	5 17	August.	1	2 30	3 39	7 48
	11	5 15	2 30	5 30		11	2 50	3 34	7 37
	21	5 1	2 38	5 45		21	3 10	3 27	7 23
Mart.	1	4 48	2 45	5 59	Sept.	1	3 32	3 19	7 7
	11	4 31	2 53	6 16		11	3 52	3 10	6 50
	21	4 15	3 0	6 30		21	4 12	3 2	6 33
April.	1	3 55	3 9	6 47	Octob.	1	4 29	2 54	6 17
	11	3 35	3 17	7 4		11	4 46	2 46	6 1
	21	3 15	3 25	7 19		21	5 1	2 38	5 45
Majus	1	2 55	3 31	7 32	Nov.	1	5 16	2 30	5 15
	11	2 35	3 38	7 45		11	5 28	2 22	5 14
	21	2 15	3 43	7 55		21	5 37	2 17	5 2
Junius	1	1 3	3 48	8 6	Dec.	1	5 45	2 12	4 54
	11	1 38	3 51	8 12		11	5 49	2 9	4 48
	21	1 31	3 55	8 15		21	5 51	2 8	4 46

PROPRIA SANCTORUM

PRO

DIŒCESI SIBENICENSI

FESTA JANUARII.

DIE XIV.

In festo
S. Petri Urseoli Confess.
Duplex.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo
Desponsationis B. M. V.
Duplex Maj.
cum Com. S. Joseph et Simpl.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XXVIII. JANUARII.

In festo
S. Anastasiæ Vid. Mart.
(dies assignata ex 25. Decemb.)
Duplex.

Omnia de Communi Martyrum non Virginum præter sequentia

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui beatam Anastasiam Martyrem tuam in flammis tibi canentem glorioso coronasti triumpho, concede, nos ejus intercessione charitatis igne ita incendi in terris, ut in cœlis tuas laudes perpetuo canere mereamur. Per Dominum, etc.

Et fit commemor. præc., ac S. Agnetis secundo ut in Brev.

In primo Nocturno.
Lectiones de script. occur.

In secundo Nocturno
Lectio IV.

Anastasia Romæ nobilibus parentibus progenita est, ut ejus virtus ex mollioris vitæ gloriæque contemptu illustrior fieret. Puellula a Fausta matre, fæmina pietate insigni, fidem edocta, adolescentiam in omni Christianæ Religionis officio ita transegit, ut beati Martyris Chrysogoni, quo institutore utebatur, sanctam expectationem superaret. Patris voluntati obsequens, Publio viro idolorum cultori se adjunxit, et in connubio ardentiori animo pietatem excoluit, ut quantum Publius impietate excederet, tantum ipsa innocentia, et mansuetudine præstaret. Orationi enim semper intenta, et charitatis operibus egenos juvans, Christianam Reli-

gionem et ad Dei cultum, et ad humani generis emolumentum plurimum conferre evicit. Hæc vir male passus eam domestico pressit carcere, ubi a Chrysogono, qui et ipse Romæ tunc temporis in vinculis erat, missis invicem, acceptisque epistolis, magno afficiebatur solatio.

℟. Propter veritatem.

℣. Specie tua.

Lectio V.

Viro in Persiaca Legatione interempto, Anastasia e custodia egrediens ingentem in pauperes opum vim effudit; multoque fuit præsidio Christifidelium in carceribus delitescentium inopiæ, ac solitudini. Aquilejas Chrysogonum secuta velut agna pastorem, ibi ad ipsius martyrium usque permansit, mortemque ejus non dolore, sed desiderio prosecuta est. In Orientem præterea se contulit, et deinde in Occidentem reversa innumeras peragravit urbes, ubique debiles roborans, nudos vestiens, esurientes alens, et pro Christo vexatos omnibus eximiæ charitatis officiis fovens. Tandem Sirmium se contulit, unde de more gementium Christianorum ærumnas, qua ære, qua consilio, et exhortationibus levabat.

℟. Dilexisti justitiam.

℣. Propter veritatem.

Lectio VI.

Viduam hanc illustrem teterrimo Sirmii inclusam carcere fame, sitique laborantem per multos dies Deus ipse enutrivit, eamque pudore insignem ab Ulpiani idolorum Pontificis nefandis conatibus Dominus innocentiæ custos servavit illæsam. Ad Præfectum vero Florum pertractam minas, et tormenta, blanditiasque tormentis ipsis terribiliores alacri spernere animo miratæ sunt Romanorum pariter, et Illyriorum gentes. Quæ igitur Confessorum pectora ad martyrium ubique inflammaverat, etiam in passione sua Apostolicis emicuit virtutibus; septuaginta namque fœminas, ducentosque viros omnigena feritatis immanitate excruciatos solari, atque ad tormenta fortiter perferenda hortari meruit. Postremo ipsa, manibus, pedibusque ad palos revinctis, succensis circumquaque sarmentis, crudelissime exuritur, martyriumque consummavit in insula Palmaria, ac inter gloriosissimos Confessores, qui pariter variis interfectionibus martyrium celebrarunt, Cœlum conscendit, octavo kalendas Januarii, natali Domini Nostri Jesu Christi die, imperante Diocletiano. Cineres, et semiustulata ejus Ossa civitas Constantinopolitana sæculo quinto gaudens excepit, quæ Dalmatis, Sæculo nono in gratiam Nicephori Imperatoris restitutis, data fuere in pacis, ac regiæ dilectionis pignus, ipsiusque in honorem ceu præ-

cipuæ Patronæ Metropolitana Jadertina a fundamentis iterum erecta, Anno millesimo ducentesimo octuagesimo quinto solemniter dicata fuit.

℟. Fallax gratia.

℣. Date ei.

In tertio Nocturno Homil. in Evang. Simile est regnum cœlorum thesauro, ex eodem Communi. Dicit. 9. lect. et fit com. in Laud. S. Agnetis secundo, ut in Breviar. In 2. Vesp. fit a cap. de seq. cum com. de præc.

FERIA III.

post Dominic. Septuages.

Officium Orationis D. N. Jesu Christi In Monte Oliveti

Dupl. majus.

In i. Vesp. Ant. Venit Jesus, cum reliquis ut infra in Laudibus.

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, et loco ultimi: Psal. Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. Matth. 26.

Venit Jesus ad Discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Aspice ut Verbum Patris a supernis
Sedibus clemens, et amore flagrans
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.

Fluctuat secum tot acerba volvens:
Hunc, ait supplex, calicem doloris
Mi Pater transfer; tua sed voluntas,
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
Deficit languens Dominus; per artus
Sanguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.

At celer summo veniens Olympo
Angelus Jesum recreat jacentem,
Corpori vires redeunt, novoque
Robore surgit.

Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum Nomen super omne Nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per ævum. Amen.

℣. Tristis est anima mea.

℟. Usque ad mortem.

Ad Magnif. Ant. Positis genibus orabat dicens: Pater si vis, transfer calicem istum a me: verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo et exemplo

nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis.

Ad Matut. *Invit.* Christum Jesum in monte Olivarum orantem: * Venite adoremus.

Psal. Venite, exultemus.

Hymn. Aspice ut Verbum Patris, ut supra in Vesp.

In primo Nocturno.

Ant. Ante orationem præpara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalmus 16.

Exaudi, Domine, justitiam meam: * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam: * non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat: * oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me: * a facie impiorum, qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt: * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, et supplanta eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine, a paucis de terra divide eos in vita eorum: * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis: * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Ant. Ante orationem præpara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Psalmus 27.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me: *

nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ, dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus,* destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hæreditati tuæ: * et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Ant. Omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam,*absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. Omnia quæcumque petieritis in oratione credentes accipietis.

℣. Tristis est anima mea.
℟. Usque ad mortem.

De Libro Tobiæ. c. 12.

Lectio I.

Bona est oratio cum jejunio et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccata, et facit invenire misericordiam et vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.

℟. In omnibus gratias agite: * Sine intermissione orate.

℣. Hæc est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine.

De Epistola Beati Jacobi Apostoli.

Cap. 5.

Lectio II.

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua: Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et cœlum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

℟. Cum stabitis ad orandum, * Dimittite, si quid habetis adversus aliquem.

℣. Ut et Pater vester, qui in cœlis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebræos. cap. 5.

Lectio III.

Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ: appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

℟. Exaudivit Dominus de-

precationem meam * Dominus orationem meam suscepit.

℣. Clamavi in toto corde meo: exaudi me, Domine. Dominus. Gloria. Dominus.

In secundo Nocturno.

Ant. Cum oratis, non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalmus 42.

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei;* ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: * quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Cum oratis non eritis sicut hypocritæ, qui amant in synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Ant. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et, clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor: * a timore inimico eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates:* defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum

tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalmus 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dño, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

Ex Tractatu
Sancti Cypriani Episcopi
et Martyris.
De Oratione Dominica.

Lectio IV.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare? Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se: (quid enim pro se innocens precaretur?) sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce Satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. Simon, Simon ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum: * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.

℣. Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentariis Sancti Anselmi Episcopi.
In Epist. ad Hebræos. c. 5.

Lectio V.

Sicut verus Pontifex obtulit preces. Nam in Evangelio sæpe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui Sacerdotis in eo descripsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salute, et instante jam passione, obtulit supplicationes, idest humillimas et instantissimas orationes cum summa devotione cordis, et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Et has preces, supplicationesque obtulit, id est obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, id est resuscitare; ad eum, quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum: id est immortalem, et impassibilem faceret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro.

℟. Oratio humiliantis se nubes penetrabit: * Et donec propinquet non consolabitur. ℣. Et non discedet donec Altissimus aspiciat. Et donec propinquet.

Lectio VI.

Et obtulit has cum clamore valido, id est cum intentione piæ devotionis vehementissima, et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttæ sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore; et exauditus est, quia, quod quæsierat, accepit in resurrectione. Exauditus est, id est extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est: et hoc pro sui reverentia, id est, secundum hoc, quod ipse, sicut Dei Filius dignus est reverentia, et veneratione; vel pro sua reverentia in Deum, id est propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est et honoravit; sive pro sua reverentia, id est sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate.

℟. Fiant aures tuæ auscultantes, et oculi tui aperti, * Ut audias orationem servi tui.

℣. Quam ego oro coram tè hodie nocte ac die. Ut audias. Gloria. Ut audias.

In tertio Nocturno.

Ant. Tribulatio et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Tribulatio et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Ant. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Psalmus 12.

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice et exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo; cantabo Domino, qui bona tribuit mihi; * et psallam nomini Domini Altissimi.

Ant. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Ant. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ,* in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum

non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

℣. Vigilate, et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 22.

Lectio VII.

In illo tempore: Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem, in montem Olivarum. Secuti sunt autem illum et Discipuli. Et reliqua.

Homilia

Sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 10. Comment. in Luc. cap. 22.

Transfer a me calicem istum: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Oportet enim mori nos sæculo, ut resurgamus Deo, ut juxta divinam sententiam lex maledictionis resoluta in terræ limum naturæ fine solvatur. Quod autem ait: Non mea voluntas, sed tua fiat: suam ad hominem retulit, Patris ad Divinitatem. Voluntas enim hominis temporalis, voluntas Divinitatis æterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una Divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non, quod ipse vis, eligas, sed quod Deo scias esse placiturum.

℟. Veni in altitudinem

maris, * Et tempestas demersit me.

℣. Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. Et tempestas.

Lectio VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, Divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

℟. Intret in conspectu tuo oratio mea * Inclina aurem tuam ad precem meam.

℣. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Inclina. Gloria. Inclina.

Lectio IX.

Denique ait: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Cæterum quam constanter se morti obtulerit consequentia declarant: quandoquidem quærentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit, proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciebat immanis sacrilegii pœnas daturos. Et ideo dixit: Transfer hunc calicem a me. Non quia Deus Dei Filius mortem timebat, sed quia nec malos pro se perire volebat.

Te Deum.

Ad Laud. et per Horas,

Ant. Venit Jesus cum Discipulis suis in villam, quæ dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psal. Dominus regnavit, cum reliq. de Dominica.

Ant. Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari, et mœstus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem, sustinete hic, et vigilate mecum.

Ant. Et progressus pusillum, procidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est transeat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic Calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capit. Matth. 26.

Venit Jesus ad Discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Venit e Cœlo Mediator alto,
Quem sacri dudum cecinere vates
Parce mœrori, lacrymisque amaris
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodivit, novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram:
Reprimit forti jacienda dextra
Fulmina: occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.

Sic teret duros laqueos Averni,
Et diu clausam reserabit aulam:
Nos ad æterni revocans beata
Gaudia Regni.

Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum Nomen super omne Nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per ævum.
Amen.

℣. Doce nos orare.
℟. Sic ergo vos orabitis.

Ad Bened. Ant. Factus in agonia prolixius orabat; et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

Oratio, ut in i. Vesper.

Ad Tertiam.

Ant. Et assumpto Petro.

Capit. Venit Jesus, de Laudibus.

℟. br. Tristis est * Anima mea. Tristis.
℣. Usque ad mortem. Anima. Gloria. Tristis.
℣. Pater mi, si possibile est.
℟. Transeat a me calix iste.

Ad Sextam.

Ant. Tunc ait illis.

Capit. Lucæ 22.

Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quæ futura sunt, et stare ante Filium hominis.

℟. br. Pater mi, * Si possibile est. Pater.
℣. Transeat a me calix iste. Si. Gloria. Pater mi.
℣. Vigilate, et orate.
℟. Ut non intretis in tentationem.

Ad Nonam.

Ant. Pater mi.

Capitulum. Matth. 5.

Orate pro persequentibus et calumniantibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in Cœlis est.

℟. br. Vigilate, * Et orate. Vigilate.
℣. Ut non intretis in tentationem. Et orate.
Gloria Patri. Vigilate.
℣. Factus est sudor ejus.
℟. Sicut guttæ sanguinis.

In ii. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter ultimum Psal. cujus loco Psal. 115. Credidi, *ut infra*.

℣. Factus est sudor ejus.
℟. Sicut guttæ sanguinis.

Ad Magnificat.

Ant. Ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Orat. ut supra in i. Vesp.

FERIA III.

post Dominicam Sexagesim.

Officium

Commemorationis Passionis Domini N. Jesu Christi.

Duplex Maj.

In i. Vesperis.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi.

Calicem salutaris accipiam, * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui, Jerusalem.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dominum, cum tribularer, clamavi: * et exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis: * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Ant. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Psalmus 139.

Eripe me, Domine, ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine, virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dñne. a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis, * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus 140.

Domine, clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo: * et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te, Domine, Domine, oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me: * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me exspectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

Capit. Ad Philip. 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Mœrentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium,
Illatas refero Numini ab impiis
Pœnas, et fera vulnera.

Accincta heu! gladiis turba satellitum
Arreptum Dominum fustibus impetit,
Nunc cædit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum Caput ictibus.

Haud finis sceleri: traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus
In Regem Superûm non timet, impio
Ausu vertere dexteram.

Audite, o populi, Numen amabile,
Manante ex humeris undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.

Quis non illacrymet! Jam nova condidit
Tormenta indomitæ gentis iniquitas,
Infigit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.

Heu crimen! trahitur funibus improbis,

Funesti Dominus supplicii ad
locum,
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera
vulnera
In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue Nomen in
æthera
Humanum genus efferat.
Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnificat.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius, ut sicut Commemorationem Passionis ejus celebramus, ita, et patientiæ ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Completorium et per Horas dici in fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Paraclito,
Natoque Patris unico,
Nostræ dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.
Amen.

Ad Matut. Invit. Christum Regem Crucifixum: * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus Domino.

Hymnus.

Aspice, infami Deus ipse
ligno
Pendet, effuso madidus cruore;
Aspice, immiti manus alma clavo
Finditur alte.
Hunc, velut pravi sceleris
ministrum,
Inter indignos medium latrones,
Cerne: crudelis fuit ista
gentis
Dira voluntas.
Pallet heu! vultus; caput
ecce lassum
Flectitur: clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro meritis onustum
Fundit ab ore.
O cor, æs durum superas,
gemendo
Ni scelus tergas, tua culpa
Christum
Stipiti affixit: tua culpa
morti
Subdidit atræ.
Sit Deo æternum decus
omne in ævum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem,
Sanguine tersit. Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt

in unum adversus Dominum et adversus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua: * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea: * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me; multi insurgunt adversum me.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me; multi insurgunt adversum me.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliqui-

sti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies; * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri, * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ: in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea

reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur; et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum; * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos. Cap. 5. et 6.

Lectio I.

Commendat charitatem suam Deus in nobis, quoniam, cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est; multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum: multo magis abundantiam gratiæ, et donationis, et justitiæ accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia.

Lectio II.

Igitur, sicut per unius delictum, in omnes homines, in condemnationem; sic et per unius justitiam, in omnes homines in justificationem vitæ. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita, et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum: ubi autem abundavit delictum superabundavit gratia: ut sicut regnavit pecca-

tum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te præivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti principibus Sacerdotum, et me duxisti ad prætorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti.

Lectio III.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo, per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus: simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondente se, obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me flagellatum. Gloria Patri. Qui tamquam.

In secundo Nocturno.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adver-

sum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, et peribit nomen ejus?

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: * et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua; * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo
Sancti Augustini Episcopi.
Serm. 41. Domin. in Palmis de Passione Domini.

Lectio IV.

Admonet nos, fratres charissimi, ad solemnitatem Dominicæ Passionis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Dominus noster in statera Crucis pretium nostræ salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium Conditor, ita omnium Reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptæ mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cecidit, ut omnes levaret; et quia debitum solus non habuit, recte fœnus misericordiæ pro debitoribus erogavit.

℟. Ego propter te Chananæorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Populi meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio V.

Perpende inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticæ annuntiationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a fœditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua.

Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuæ perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te; * Et tu me cæcidisti alapis et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio VI.

Expavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et cœli Regem sol fugiens confitetur. Chlamyde coccinea induitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiæ corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita Capitis sit corona. Quod vero sitire se in Cruce positus dicit, fidem incredulæ gentis concupiscit; sed e contra acetum malitiæ porrigunt, quia vinum sapientiæ, quod a Deo acceperant, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiæ unitas præmonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura jure superantur.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me suspendisti. Gloria. In qua.

In tertio Nocturno.

Ant. Filii hominum, dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum, qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma et sagittæ, * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos, Deus, * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge, gloria mea, exurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum, dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63.

Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. c. 19.

Lectio VII.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia

Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 84. in c. 19 Joannis ante medium.

Sciens Jesus omnia consummata, ait: Sitio; etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero

nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, expiravit.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me potasti.

Lectio VIII.

Atqui non post inclinatum caput expiratur; sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judæi autem camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant: Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea, quæ illi faciunt, prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam!

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria. Qui.

Lectio IX.

Noli tamen perturbari, dilectissime: quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcanum mysterium consummatum est: exivit enim Sanguis, et Aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati; per aquam enim regenerati, Sanguine et Carne nutriti sunt. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum Calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas. Te Deum.

AD LAUDES,

et per Horas, Ant.

Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psal. **Dominus regnavit,** cum reliq. de Dominica.

Antiph. **Veni ad montem myrrhæ, et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.**

Antiph. **Foderunt manus meas, et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.**

Ant. **Consolantem me quæsivi, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.**

Ant. **Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est; et inclinato capite, emisit spiritum.**

Capit. Ad Philip. 2

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo; sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Sævo dolorum turbine,
Jactatur, atris obrutus
Pœnis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.

Pedes, manusque horribili
Clavi cruentant vulnere;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum concidit:
Heu Mater! Heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepulchra, saxaque
Scinduntur; arva, flumina,
Rupes, et æquor contremunt;
Templique velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit;
O vos viri, vos parvuli,
Nuptæ, puellæ plangite.

Adstate mœrentes Cruci,
Pedes beatos ungite,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.

Tu charitatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem Sanguine.

Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in Patria.
Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Bened., Ant. **Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et Aqua.**

Oratio: ut supra in Vesp.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam.

Antiph. **Veni ad montem myrrhæ.**

Capit. Fratres, hoc enim, de Laudibus.

℟. br. Oblatus est, * Quia ipse voluit. Oblatus.

℣. Et livore ejus sanati sumus. Quia. Gloria Patri. Oblatus.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam.

Antiph. Foderunt manus meas.

Capit. Zach. 13. 6.

Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟. br. Proprio Filio suo * Non pepercit Deus. Proprio.

℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit. Gloria. Proprio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam.

Ant. Cum accepisset Jesus.

Capit. Isai. 53. 1.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟. br. Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est.

℣. Mortem autem Crucis. Usque. Gloria Patri. Factus est.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

In ii. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif., Ant. Deponens Joseph corpus Jesu involvit Sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

Oratio ut in i. Vesperis.

FESTA FEBRUARII.

DIE III.

In Festo Sancti Blasii Episc. Martyris, Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Blasium Martyrem tuum atque Pontificem in suis perferendis suppliciis, et in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius, ut illius et in fide constantiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptur. occurrent.

Si celebretur in Quadrag. Lectiones: A Mileto de Communi unius Martyris.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Blasius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaste in Cappadocia ex medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio et exemplo in montem Argæum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativæ feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, et multis obsequiis cultus est.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Ibi tamdiu latuit, dum ab Agricolai Præsidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Præsidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse, multos, quos ejus sanctimoniæ fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhærente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animorum medicus, non humana sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, ægros pristinæ saluti restituit; omni fere miraculorum genere conspicuus: nam Christi super aquas ambulantis, et Eliæ Sareptanæ viduæ annonam multiplicantis miracula renovavit.

℟. Desiderium animæ.

Lectio VI.

Atrocissimis tormentis, crudelissimi Præsidis jussu, cruciatus fuit. Duris verberibus cæsus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo tyranno, capite plexus illustre fidei testimonium Ecclesiæ reliquit tertio Nonas Februarii anno Christi trecentesimo decimo sexto.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia Sancti Athanasii Episcopi.

In Apol. de fuga sua, ante medium.

In lege præceptum erat, ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quærerentur, servari possent. In consummatione porro sæcu-

lorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit: Cum vos, inquiens, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit intelligat), tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua, et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam. ℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Hæc cum scirent Sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversationis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in Sanctis: et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum, propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quæreretur, quemadmodum et nos, abscondere se; et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.

℟. Hic est.

Lectio IX.

At vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur), adversus persecutores, ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quæsiti se abscondebant. Cum enim præstituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare et vivificare; potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terræ latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel, qui tempus ipsum definierat, Deus cum eis loqueretur, aut insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus.

In ii. Vesperis à Capitulo fit de s. Andrea Corsino.

Fit Commemoratio sancti Blasii.

Ant. Qui vult venire.

℣. Justus.

Oratio. Deus, qui beatum ut supra in i. Vesp.

DIE VI. FEBRUARII.

In Festo
S. Dorotheæ Virg. Mart.
Duplex.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, in cujus nomine gloriosa Virgo et Martyr Dorothea multorum genera tormentorum superavit: Te suppliciter exoramus, ut ejus interventu, cuncta pericula vincamus, ipsamque in nostris necessitatibus celerem adjutricem sentiamus. Per Dominum.

Fit Commemoratio s. Agathæ V. M.

Ant. Stans Beata Agatha.

℣. Diffusa.

Oratio. Deus, qui inter cætera, ut in Brev.

In Quadragesima fit etiam Commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In Quadr. Lect. Confitebor tibi, de Comm. 2. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Dorothea, Cæsareæ Cappadociæ pro Christo captiva, captivos in triumphum Cupidinem et Sapricium tyrannum duxit. Hæc enim expugnanda binis sororibus Chrystæ et Callistæ tradita, quæ datam Deo fidem metu suppliciorum prodiderant, tam fortiter decertavit, ut ambas ab impiis castris ad antiquam fidei stationem redire impulerit: ita ut ambæ sanguine pro Christo fuso, prius proditionis crimen eluerint. Dorothea vero victorias victoriis nectebat, cruentas quidem, gloriæ tamen plenas; utpote quæ probe noverat, non tam placere Virginem Christo Sponso, quæ aliena, quam quæ sua purpura ruberet.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Itaque, cum faces lateri admoverentur, has illa nuptiales tædas credere; cum ad gladium citaretur, inter lictores non secus ac paranymphos ad thalamum ire, et ad supplicii tandem locum, velut ad cœli hortos ridere visa est. Hæc inter Theophilus quispiam risit tam innocentem virginis risum, et sibi e Sponsi viridariis rosam vernam, vel quodpiam autumni munus pomum, virginem poposcit; promisit Dorothea utrumque, et gladio percussa, fidem extemplo liberavit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Adest namque lectissimus e cœlo ephebus, ac promissum Theophilo eodem in calatho ver et autumnum offert. Miratur ille purpureas in hyeme rosas, miratur poma recentia, miratur et certantem cum munere suo muneris bajulum; et jam non contentus horti vidisse munera, ad ipsos per

omnia tormenta penetrare hortos contendit Christianus; quæ ille, ut spinas, generose calcavit, nihil pœnarum metuens, dummodo, quas rosas quæreret, inveniret.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Simile erit, de Com. Virgin. i. loco.

In Quadrag. IX. Lectio erit de Homilia Feriæ, cujus Commem. fit in Laud.

In ii. Vesperis a Capitulo fit de s. Romualdo Abb.

Fit commemoratio S. Dorotheæ V. M.

Ant. Veni, Sponsa.

℣. Diffusa.

Oratio. Omnipotens, ut supra in i. Vesp.

DIE IX. FEBRUARII.

In Festo

Sanctæ Apolloniæ V. M.

Duplex.

Omnia de Com. Virg. et Mart., præter seq.

In utrisque Vesperis.

Ad Magnif., Ant. Replevit me persecutor amaritudinibus, et fregit ad numerum dentes meos: pars mea Dominus, dixit anima mea, propterea expecto eum.

Oratio.

Spiritum nobis, Domine, dilectionis et fortitudinis sancta Apollonia Virgo et Martyr imploret; ut, peccatorum maculis tua pietate deletis, in tua semper benedictione lætemur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Script. occur.

In Quadr. Confitebor, de Comm. Virgin. Mart. ii. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Apollonia Virgo Alexandrina, sub Decio Imperatore, cum ingravescente jam ætate ad idola sisteretur, ut eis venerationem adhiberet, illis contemptis, Jesum Christum verum Deum colendum esse prædicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt et evulsi dentes: ac, nisi Christum detestata, deos coleret, accenso rogo, combusturos vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se etiam mortem pro Jesu Christi Fide subituram, respondit.

℣. Propter veritatem.

Lectio V.

Itaque comprehensa ut combureretur, cum paulisper, quasi deliberans quid agendum esset, stetisset, ex illorum manibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus Sancti flamma intus accensa, se injecit. Unde brevi consumpto corpore, purissimus spiritus in cœlum ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

℟. Dilexisti justitiam.

De Sermone

Sancti Gregorii Papæ.

Homil. II. in Evang.

Lectio VI.

Recte per Salomonem dicitur: Fortis est ut mors di-

lectio; quia sicut mors corpus interimit, sic amore rerum corporalium æternæ vitæ charitas occiditur. Nam quem perfecte absorbuerit, ad terrena foris desideria velut insensibilem reddit. Nec enim Sancta hæc, cujus hodie natalitia celebramus, mori pro Domino potuisset in corpore, si prius a terrenis desideriis mortua non fuisset in mente. Erectus namque in virtutis culmine animus, tormenta despexit, præmia calcavit.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Simile erit, de Com. Virg. et Mart.

Ad Benedictus.

Antiph. Noli timere, filia, quia redemi te, et vocavi te nomine tuo: cum ambulaveris in igne non combureris, et flamma non ardebit in te: quia ego Dominus Deus tuus, Salvator tuus.

DIE XI. FEBRUARII.

In Festo

BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

Duplex.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DIE XII. FEBRUARII.

In festo

S. Titi Episc. et Confess.

Dupl. Min.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

In Hymno: Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui Beatum Titum Confessorem tuum atque Pontificem Apostolicis virtutibus decorasti; ejus meritis et intercessione concede, ut juste et pie viventes in hoc sæculo, ad cœlestem patriam pervenire mereamur. Per Dom.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occurr. In Quadrag. Fidelis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Titum Cretensium Episcopum vix Pauli Apostoli verbo Christianæ fidei Sacramentis mysteriisque excultum, ea sanctitatis luce Ecclesiæ tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris prædicationis, adeo evangelizandi ardore et fidelitate Paulo extitit carus, ut ipse cum venisset Troadem propter Evangelium Christi, testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam petens, rursum suam in eum charitatem ita exprimit: Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.

℟. Inveni David.

Lectio V.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sa-

pientia et lenitate legationis hujus munere functus est, quæ præsertim de fidelium pietate eleemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiæ Hebræorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, æmulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes, linguis locisque distinctas, divini verbi semen, pluribus terra, marique itineribus relictis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophæo curis, laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretæ insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiæ Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut juxta Pauli præceptoris monita, se ipsum præbuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Itaque tanquam lucerna inter eos, qui in idololatriæ et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis, sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dalmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum et dierum plenus, quarto supra nonagesimum anno, pridie nonas Januarii, pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo minister fuerat constitutus. Hujus nomen a Sancto Joanne Chrysostomo et a Sancto Hieronymo præcipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; vero pro ejus die festo cum Officio et Missa in catholico orbe recolendo ab utroque Clero, primam in sequentem diem liberam, Summus Pontifex Pius IX. assignavit.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Lectiones de Hom. S. Gregorii Papæ in Evang. Designavit Dominus de Comm. Evangelistarum, cum ℟℟. de Commun. Conf. Pont.

DIE XIII. FEBRUARII.

In festo B. Eustochii Virg.

Duplex.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XIV. FEBRUARII.

In festo

S. Juliani Martyris.

(dies assignata ex 9. Jan.)

Duplex.

Omnia ut in Brev. Veneto.

DIE XV. FEBRUARII.

In festo

SS. Faustini et Jovitæ Mm.

Duplex.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XVI. FEBRUARII.
In Festo
S. Hilarii Ep. Conf. Eccl. Doct.
Duplex.

Pro Ecclesia Universali.

Officium ut in Breviario Romano sub die XIV. Januar.

In Hymno dicitur: **Meruit supremos.**

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Ant. **O Doctor.**

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurr.

In Quadragesima, **Sapientiam**, de Comm. Doctorum.

In secundo Nocturno.

Lectiones propriæ ut in Breviario; sed in fine VI. Lectionis ex Decreto S. R. C. de die 10 Januarii 1852 addantur sequentia:

» **Eum a multis Patribus et Conciliis insignem Ecclesiæ Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot Diœcesibus cultum; tandem instante Synodo Burdigalensi, Pius Nonus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto universæ Ecclesiæ Doctorem declaravit et confirmavit, ac ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit.** »

DIE XVIII. FEBRUARII.
In festo
S. Ildefonsi Episc. Conf.
(dies ass. ex 23 Januar.)
Semiduplex.

Omnia de Communi Confessorum Pontificum, præter sequentia propria.

In Hymno dicitur, **Meruit supremos.**

Oratio.

Deus, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem beatum Ildefonsum Confessorem tuum atque Pontificem misso de thesauris cœlestibus munere decorasti; concede propitius, ut per ejus preces et merita munera capiamus æterna. Per eumdem Dominum.

In primo Nocturno.

In Quadragesima Lectiones **Fidelis sermo,** ut in Communi Confessorum Pontificum. Per annum de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Ildefonsus, qui et Alfonsus dicitur, natione Hispanus, Toleti nobilissimis Stephano et Lucia parentibus ortus, omnique cura nutritus, liberalibus disciplinis instructus est. Primum habuit præceptorem Eugenium Toletanum Antistitem, a quo miram ob indolem Hispalim ad Isidorum, mira tunc eruditione pollentem, est missus. Duodecim apud Isidorum commoratus annos, tandem fruge bona doctrinaque sana imbutus, Toletum remeavit, ad Eugenium. Postquam vero factus est ob vitæ candorem, peritiamque non vulgarem, ab Eugenio Ecclesiæ Toletanæ Archidia-

conus, mundi cupiens laqueos declinare; in Agaliensi monasterio, quod sanctis martyribus Cosmæ et Damiano tunc erat dicatum, insigne pietatis cucullum induit. Cui neque parentes, jam prece, jam vi, omnia tentantes, obsistere valuerunt, quin constanter in proposito permaneret.

℟. Inveni David.

Lectio V.

Monachi non multo post Ildefonsum in demortui Abbatis locum subrogarunt: suspiciebant siquidem in eo (præter virtutes reliquas) æquitatem, morum facilitatem, prudentiam, raram sanctitudinem. Tantus itaque fulgor, tanta veræ pietatis lux (quod ipse timebat) latere non potuit. Eugenio namque vita functo, Cleri, Senatus, totiusque populi decreto Toletanus Archiepiscopus est creatus. In quo quidem Præsulatu, quantum verbo Ildefonsus profecerit, quæ miracula ediderit, quam multis fuerit nominibus de Virgine Matre bene meritus, non facile quis explicare quiverit. Cœnobium Virginum in Deilfensi villula ædificavit, ac magnis muneribus auxit. Hæreticos quosdam, qui in Hispania hæresim Elvidianam, tollentem perpetuam Mariæ Dei Genitricis virginitatem, disseminabant, doctissime confutavit, ab Hispaniaque depulit: quam disputationem explicavit libro, quem scripsit de beatæ Mariæ virginitate, rem miraculo confirmante. Cum enim Ildefonsus ad preces matutinas Expectationis beatæ Mariæ in Ecclesiam nocte descenderet, comites ejus in Ecclesiæ limine, fulgore quodam repentino deterriti, retrocesserunt. Ille vero, intrepidus ad aram progressus, Virginem ipsam vidit, et adoravit: ab eademque vestem, qua in sacrificiis uteretur, accepit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Cum etiam dies sanctæ Leocadiæ festus ageretur, et Clerus, frequensque populus convenisset, Ildefonsus ad sepulchrum virginis Leocadiæ accedens, flexis suppliciter genibus precabatur. Et ecce reserato repente sarcophago, Leocadia sanctissima prodiit: videntibusque cunctis et audientibus, Ildefonsi merita de Virgine Maria commendavit, dicens: O Ildefonse, per te vivit Domina mea, quæ cœli culmina tenet. Et præsule collaudato, redibat. Ildefonsus, ne res sine testibus tanta posteris referretur, arrepto Recesvinthi regis, qui forte tunc aderat, gladiolo, velaminis partem, quo caput Leocadiæ tegebatur, resecuit; eamque cum regio simul cultro celebri pompa in sacrarium intulit, ubi usque hodie servatur. Scripsit multa luculentiori sermone, quo-

rum, variis molestiarum occupationibus impeditus, aliqua cœpta, aliqua semiplena reliquit. Obiit tandem divus Ildefonsus feliciter ac sancte, cum sedisset in Episcopatu annos novem, menses duos: sepultusque est in Basilica Leocadiæ circa annum Domini sexcentesimum septuagesimum septimum, Recesvintho in Hispania regnante Cujus corpus in generali a Saracenis Hispaniarum occupatione in civitatem Zamorensem translatum est: et in Ecclesia beati Petri honorifice quiescens, magna illius populi religione colitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 5.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia
Sancti Isidori Episcopi.
Ex lib. 2. Officiorum
Ad S. Fulgentium,
cap. 5.

Qui in erudiendis atque instituendis ad virtutem populis præerit, necesse est, ut in omnibus Sanctus sit, et in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse a peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere poterit, cum illi statim possit correctus ingerere: Ante doce te, quæ recta sunt? Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus et doctrina et opere provocet. Cui etiam scientia scripturarum necessaria est. Quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest sic vivens. Porro si et doctrina et sermone fuerit eruditus, potest ceteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

℟. Amavit eum.

Lectio VIII.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis et honestatis, plenus suavitatis et gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiæ, de disciplina justitiæ: unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem: scilicet ut prænoscat quid, cui, quando vel quomodo proferat. Cujus præ ceteris speciale officium est Scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere,

cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere; nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ita humilitate pariter et auctoritate præesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat.

℟. **In medio Ecclesiæ.**

Lectio IX.

In Quadragesima erit de Homilia Feriæ occurrentis.

Alias ut sequitur:

Lectio IX.

Tenebit quoque illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam: ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda et libera. Inter hæc oportebit cum sollicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta; in quo etiam hospitalitas ita erit præcipua, ut omnes cum benignitate et charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant: Hospes fui, et suscepistis me; quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum?

Te Deum laudamus.

In Quadragesima fit commemor. Feriæ in Laudibus.

DIE XIX. FEBRUARII.

In Festo
S. Gabini Presb. Martyr.
Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia propria.

Oratio.

Deus, qui beatum Gabinum ætate et virtutibus decorum ad Sanctuarii gloriam sublimasti, illumque inclyta Martyrii palma decorare dignatus es: concede, quæsumus; ut in tuo sancto servitio ipsius instruamur exemplis, et in cunctis adversis patrocinio communiamur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente; sed in Quadragesima: **Fratres, debitores** de Communi plurimorum Martyrum cum ℟℟. de Communi unius Martyris.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Gabinus Dalmata, frater Beati Caji Papæ, humanis divinisque litteris a prima ætate egregie cultus, in his fi-

liam quoque perdocuit Susannam nomine, eamque ad pietatis et virginitatis amorem, et ad cæterarum studia virtutum ita accendit, ut regias nuptias cum Galerio Augusto ei oblatas ultro rejiceret, et gloriosum sanguinem pro Christo viriliter funderet. Post uxoris mortem Gabinus, ad Sacerdotium provectus, meritis et doctrinis effulsit. Tandem a Diocletiano principe pro vera Fide inclusus in carcerem, fame, vinculis, aliisque incommodis afflictus, pretiosa morte Cœli gaudia sibi comparavit, cujus corpus in Urbe sepultum est.

℟. Iste sanctus.

Lectiones V. et VI. Triumphalis. ut in Communi unius Martyris, i. loco.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Nolite arbitrari.

DIE XX. FEBRUARII.

In Festo
S. Leonis Confess.
(dies assig. ex 15 hujus)
Semiduplex.

Omnia de Comm. Confess. non Pontif. præter seq.

In Hymno dicitur: Meruit supremos.

Oratio.

Deus, qui beatum Leonem Confessorem tuum in mundi contemptu admirabilem effecisti: præsta quæsumus, ut intercessionis ejus valido auxilio fideles tui terrena despiciant, et ad cœlestia semper aspirent. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones: Beatus vir, de Comm. Conf. non Pontif.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Leo Dalmata, Marini socius, patria et parentibus relictis, soli Deo in solitudine inservire cupiebat. Cum igitur ad Ariminense in Italia litus appulisset, atque alpestrium jugorum, quæ haud longe ab Arimino distant, latebras atque recessus conspexisset, ad Felicianum montem, qui nunc Feretranus dicitur, magno animi fervore secessit, ibique quarto Ecclesiæ sæculo, in contemplatione divinarum rerum, cœlestem in terris vitam transegit, et purissimam animam in Domino expiravit.

℟. Honestum fecit.

Lectiones V. et VI. ex libro Moralium S. Gregorii Papæ, Deridetur ut in Communi Confessorum non Pontificum, ii. loco.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Bernardi Abb. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia. de Com.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo
S. Petri Damiani
Episcopi Conf. Ecclesiæ Doct.
Duplex.

Pro Ecclesia universali.

Omnia de Comm. Confess. Pont. et Doctoris præt. seq.

In utrisque Vesperis Antiphona ad Magnificat, O Doctor optime.

Oratio.

Concede nos, quæsumus, omnipotens Deus, beati Petri Confessoris tui atque Pontificis monita et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum æterna gaudia consequamur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Script. occurr.

Si vero celebretur in Quadrages. legunt. Lectiones Fidelis sermo, ut in Communi Pontificum.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Petrus Ravennæ honestis parentibus natus adhuc lactens a matre numerosæ prolis pertæsa abjicitur, sed domesticæ mulieris opera semivivus exceptus ac recreatus genitrici ad humanitatis sensum revocatæ redditur. Utroque orbatus parente, tamquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriæ inediæ sublevandæ, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis floreret et nomine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus rationi subderet sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insistens. Calente juventa, dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quæque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio propriis ipse manibus ministrabat.

℟. Inveni David.

Lectio V.

Perficiendæ magis vitæ causa in Avellanensi Eugubinæ Diœcesis cœnobio Ordini Monachorum Sanctæ Crucis Fontis Avellanæ, a Beato Ludulpho Sancti Romualdi discipulo fundato, nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in cœnobium Sancti Vincentii Petræ Pertusæ ab Abbate suo missus, utrumque asceterium verbo sacro, præclaris institutionibus, et moribus excoluit. Ad suos revocatus post præsidis obitum Avellanitarum Familiæ præficitur, quam, novis variis in locis extructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens, ac præci-

puum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti cœnobia, Canonicorum conventus, et populi sunt experti. Urbinati Diœcesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis maceerationibus, cæterisque spectatæ sanctimoniæ exemplis excelluit. His motus Stephanus IX. Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Difficillimo tempore Romanæ Ecclesiæ, Summisque Pontificibus doctrina, legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam hæreses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiæ Romanæ conciliavit. Benedicto, et Cadaloo falsis Pontificibus fortiter restitit: Henricum Quartum Germaniæ Regem ab iniquo uxoris divortio deterruit: Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitæ leges composuit. In provincia præsertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac suæ essent tutelæ commissæ. Cardinalatu, et Episcopali dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextæ Feriæ in honorem S. Crucis Jesu Christi, horarias Beatæ Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendæ quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et præclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiæ octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus Corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in præsenti discrimine propitium experti, Patronum apud Deum delegerunt. Leo vero Duodecimus, Pontifex Maximus Officium, Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quæ aliquibus in Diœcesibus, atque in Ordine Camaldulensium jam

celebrantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto, addita Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam.

℟. Iste est, qui.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ de Comm. Doctor.

viii. ℟. In medio Ecclesiæ.

In anno communi extra Quadr. Lectio nona Vigiliæ.

DIE XXVI. FEBRUARII.

In Festo
S. Margaritæ de Cortona
Pœnitentis.
(dies assig. ex 23. hujus)

Omnia ut in Breviario Veneto.

FERIA VI.

post Cineres
Officium
Sacr. Spineæ Coronæ D. N. J. C.
Duplex maj.

Omnia ut in Breviario Veneto.

FERIA VI.

post Dominicam I. Quadrag.
Officium
De Lancea et Clavis D. N. J. C.
Duplex Majus.
In primis Vesperis.

Ant. Unus militum, cum reliquis ut infra in Laudibus. Psalmi de Dominica, et loco ultimi:

Psalm. Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. 1. Joan. 5. v. 5.

Charissimi: quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

Hymnus.

Quænam lingua tibi, o Lancea, debitas
Grates pro merito est apta rependere?
Christi vivificum namque aperis latus,
Unde Ecclesia nascitur.

Hæc est Heva viri de latere exiens,
Olli membra gravis dum sopor occupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scatentibus
Unda et sanguine procreat.

O Clavi! æqua manet vos quoque gratia,
Christi quando sacris artubus insiti,
Deletum Domini sanguine figitis
Mortis chirographum Cruci.

Te Jesu, Superi laudibus efferant,
Qui Clavorum aditus, signaque Lanceæ
In cœlo retines, vivus ubi imperas
Cum Patre, atque Paraclito. Amen.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Magnificat.

Ant. Delens quod adversus nos erat chirographum de-

creti, quod erat contrarium nobis, et ipsum tulit de medio, affigens illud Cruci.

Oratio.

Deus, qui in assumptæ carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius, ut qui eorumdem Clavorum et Lanceæ solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriæ tuæ triumpho gratulemur in cœlis. Qui vivis.

Et fit commem. feriæ occurrentis.

Ad Completorium et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur:

Clavis forato et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Lancea, et Clavis vulneratum, * Venite, adoremus.

Psal. Venite, exultemus.

Hymnus.

Salvete Clavi, et Lancea,
Squalore nuper obsita,
Quæ, mersa Christi corpori,
Almo rubetis sanguine.

Vos ad scelus Judaica
Elegerat perfidia;
Sed in ministra gratiæ,
Vos vertit e cœlo Deus.

Nam quot sacratis artubus
Sculpsistis olim vulnera,
E tot reclusis fontibus,
Dona effluunt cœlestia.

Clavis forato, et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Si contingerit in Vesperis omitti Hymnum, ille dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

In primo Nocturno.

Ant. Ad Jesum autem cum venissent, non fregerunt ejus crura, sed unus militum Lancea latus ejus aperuit.

Psal. 1. Beatus vir, cum reliquis ut in i. Nocturno de Communi Confessoris non Pontificis.

Ant. Exivit sanguis, et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Psal. 2. Quare fremuerunt.

Ant. Alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

Psal. 3. Domine, quid multiplicati.

℣. Quem tu percussisti, persecuti sunt.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

De Zacharia Propheta.

Cap. 12. v. 10.

Lectio I.

Hæc dicit Dominus: Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum planctu, quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet

in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adádremmon in campo Mágeddon. Et planget terra: familiæ, et familiæ seorsum; familiæ domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiæ domus Nathan seorsum; et mulieres eorum seorsum: familiæ domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiæ reliquæ, familiæ, et familiæ seorsum, et mulieres eorum seorsum.

℟. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; * Sed unus militum Lancea latus ejus aperuit.

℣. Et qui vidit, testimonium perhibuit; et verum est testimonium ejus. Sed unus militum.

Lectio II. Cap. 13.

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris, et menstruatæ. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra; et pseudoprophetas, et spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus, qui genuerunt eum: Non vives, quia mendacium locutus es in nomine Domini; et configent eum pater ejus, et mater ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. Et erit in die illa: confundentur prophetæ, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit: nec operientur pallio saccino, ut mentiantur, sed dicet: Non sum propheta, homo agricola ego sum; quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

℟. Unus militum Lancea latus ejus aperuit: * Et continuo exivit sanguis, et aqua.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem. Et.

Lectio III.

Et dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohærentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute pastorem, et dispergentur oves: et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duæ in ea dispergentur et deficient, et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos sicut uritur argentum, et probabo eos, sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es; et ipse dicet: Dominus Deus meus.

℟. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem * In ablutionem peccatoris, et menstruatæ.

℣. Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus. In ablutionem.

Gloria Patri. In ablutionem.

In secundo Nocturno.

Ant. Aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Psal. 4. Cum invocarem, ut in ii. Nocturno de eodem Communi.

Antiph. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psal. 5. Verba mea auribus percipe.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

Psal. 8. Domine, Dominus noster.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Sermo
Innocentii Papæ Sexti.
In Decreto de Festo Lanceæ et Clavorum Domini.

Lectio IV.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria dinumerantes, et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quæ illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit perforari Lancea latus suum, ut, inde sanguinis, et aquæ profluentibus undis, formaretur unica, et immaculata, ac virgo, sancta mater Ecclesia, sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot, et tanta divinæ pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi!

℟. Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Non in aqua.

Lectio V.

Hæc latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni cœlestis aperuit. Hæc, vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, et salutem. Hæc, innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit: et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, cæcitatis nostræ tenebras sustulit, et nos ipsius divinæ pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces Clavi, (quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem

ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinæ charitatis accepimus, ut manus nostræ a peccati solutæ nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati) sunt devotissime recolendi.

℟. Quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me. * Foderunt manus meas, et pedes meos.

℣. Dicetur ei; Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Foderunt.

Lectio VI.

Quid enim vulnere, et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animæ devotorum? Licet igitur Lancea, et Clavi prædicti, aliaque ipsius Passionis salutaria instrumenta, sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam Passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis Officia celebrentur, et fiant; dignum tamen, et conveniens reputamus, si de ipsius Passionis specialibus instrumentis, et præsertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne, ac speciale festum celebretur, et fiat. Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotione divinis Officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

℟. Dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: * His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Nisi videro in manibus ejus fixuram Clavorum, non credam. His plagatus sum.

Gloria. His plagatus.

In tertio Nocturno.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psal. 95. Cantate Domino, ut in iii. Nocturno de Communi Virginum.

Ant. Nisi videro in manibus ejus fixuram Clavorum, et mittam digitum meum in locum Clavorum, et mittam manum meam in latus ejus non credam.

Psal. 90. Dominus regnavit, exultet.

Ant. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Psal. 97. Cantate Domino... quia.

℣. Disciplina pacis nostræ super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. c. 19.

Lectio VII.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretus Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia
Sancti Augustini Episcopi.
Tract. 120 in Joan.

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit; aut quid aliud; sed aperuit; ut illi quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia.

℟. Facta sunt hæc, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: * Videbunt in quem transfixerunt.

℣. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ, et precum. Videbunt.

Lectio VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe signavit bonum ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiæ, et precum * Et aspicient ad me, quem confixerunt.

℣. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum. Et aspicient.

Gloria Patri. Et aspicient.

Lectio ix. de Homilia feriæ occurrentis et post ea. Te Deum.

AD LAUDES

Et per Horas, Ant.

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Laudibus Dominicæ.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Tres sunt, qui testimonium dant in terra; spiritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt.

Ant. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.

Ant. Infer digitum tuum

huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitul. 1. Joan. 5. v. 5.

Charissimi, quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi sanguine
Convertite in me cuspidem;
Ferite cor, pedes, manus,
Pœnam a nocente sumite.

At, quæso, culpis debitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitæ
Fiant medela spiritus.

Sit gressus ad malum impotens,
Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat.

Clavis forato, et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Benedictus.

Antiph. Inglorius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter filios hominum. Iste asperget gentes multas.

Oratio, ut in Vesperis; et fit commem. feriæ occur.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Ant. Foderunt manus meas.

Capit. Charissimi, ut supr.

℟. br. Foderunt manus meas, * et pedes meos. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes.

Gloria Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti persecuti sunt.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Ad Sextam.

Ant. Tres sunt.

Capit. 1. Pet. 2. v. 21.

Fratres: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus, qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℟. br. Quem tu percussisti * Persecuti sunt. Quem tu percussisti.

℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persecuti.

Gloria Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Ad Nonam.

Ant. Infer digitum tuum.

Capit. Ibid. v. 24.

Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui justitiæ vivamus: cujus livore sanati estis.

℟. br. Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter.

Gloria Patri. Ipse.

℣. Disciplina pacis nostræ super eum.

℟. Cujus livore sanati sumus.

In ii. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter ult. Psal., cujus loco Credidi, propter quod.

Ad Magnificat.

Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum.

Oratio, ut supra in primis Vesperis.

Et fit commem. feriæ occurrentis.

FERIA VI.

Post Dominicam II. Quadrag.

Officium
Sacratissimæ Sindonis
Domini Nostri Jesu Christi.
Duplex Majus.

In primis Vesperis.

Ant. Joseph nobilis Decurio, cum reliquis de Laudibus. Psalmi de Dominica, et loco ult. Psal. Laudate Dominus, omnes gentes.

Capit. Isaiæ 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens, in multitudine fortitudinis suæ? Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Gloriam sacræ celebremus omnes
Sindonis: lætis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostræ
Certa salutis;

Quæ refert semper veneranda Sindon
Sanguine impressis decorata signis,
Dum cruce ex alta tulit involutum
Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos animo dolores,
Quos tulit, casum miseratus Adæ
Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.

Saucium ferro latus, atque palmas;
Et pedes clavis, lacerata flagris
Membra, et infixam capiti coronam
Monstrat Imago.

Quis pius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata,
Vivaque indignæ simulacra mortis
Cernere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita: vitam
Dedimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas.
Amen.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.
℟. Tuam recolimus Passionem.

Ad Magnificat.

Ant. Joseph vir bonus et justus, accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu; quo accepto, involvit illud in Sindone munda.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua Corpus tuum Sacratissimum e Cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuæ vestigia reliquisti: concede propitius, ut per mortem et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis et regnas.

Et fit commem. feriæ occurrentis.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dominum, qui passionis suæ memoriam in sacra Sindone renovat, * Venite adoremus.

Psal. Venite, exultemus.

Hymnus.

Mysterium mirabile
Hac luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.

Causam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspenditur,
Pro sonte justus plectitur.

Necis manent insignia,
Impressa sacra in Sindone,
Quæ post triumphum nobilem
Corpus cruentum involverat.

Sunt mortis hæc, et tartari,
Mundique victi insignia;
Trophæa sunt hæc inclyta
Ductoris invictissimi.

Debemus ergo hanc gratiam
Nostræ salutis Vindici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militemus tessera.

Vitæ vetustæ mortui
Surgamus in vitam novam
Christum secuti; per crucem
Christi fruemur gloria.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus

vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino:* multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Psalmus 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus; * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, et calicis mei: * tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: *

timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.

℟. Tuam recolimus Passionem.

De Isaia Propheta.

Lectio I. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra; disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decórem; aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus livore.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de judicio sublatus est; generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum, et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? * Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohærentem mihi. Et.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate; si posuerit pro peccato animam

suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus, servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo, quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. Tuam Sindonem veneramur, Domine, tuam gloriosam recolimus Passionem; * Miserere nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva præsentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere.

Gloria Patri. Miserere.

In secundo Nocturno.

Ant. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini: * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Ant. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc

requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum: Exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Ant. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Ant. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus: * et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua, * præstitisti decóri meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi

pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Ant. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Sermo
Sancti Ambrosii Episcopi.
In Luc. 23.

Lectio IV.

Quid sibi vult, quod non Apostoli, sed Joseph, et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliunt? Unus justus, et constans: alter, qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura, quæ justitiam magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domestico Judæi testimonio revincuntur. Nam si Apostoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit Sindone, innocens ungit unguento. Namque hæc non otiose distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

℟. O admirabilis Sindon! * In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum.

℣. Gaudet totus mundus, qui redemptus est Sanguine Domini sui. In qua.

Lectio V.

Vesti ergo et tu, Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriæ plenitudine; unge illud myrrha et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus; et fortasse illud, quod Petrus vidit e cœlo ad se esse demissum in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum, ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepelietur Ecclesia, quæ diversitatem populorum fidei suæ communione sociavit.

℟. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hœdi, quem occiderunt, tinxerunt, mittentes qui ferrent ad patrem, et dicerent:* Hanc invénimus, vide num tunica filii tui sit, an non.

℣. Quam cum agnovisset pater, ait: Tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. Hanc invénimus.

Lectio VI.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus divitem; et merito dives hoc loco di-

citur, ubi corpus suscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est; justus igitur Sindone involvit; Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectæ fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu juxta consuetudinem specialem Judæorum, non utique nodis perfidiæ, sed fidei ligaturis; et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quæ diversorum habet poma meritorum floresque virtutum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus, * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum.

Gloria. Qui.

In tertio Nocturno.

Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalmus 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo, Domine; quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus; * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus

Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: * terra tremuit et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meæ:* in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ:* et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum, * et notos meos a miseria.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio Sancti Evangelii secundum Marcum. c. 15.

Lectio VII.

In illo tempore: Cum jam sero esset factum, quia erat Parasceve, quod est ante Sabbatum, venit Joseph ab Arimathæa, nobilis Decurio, qui, et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Evang. Marci.

Parasceve græce, latine præparatio dicitur, quo nomine Judæi, qui inter Græcos morabantur, sextam Sabbati appellabant, eo quod in illo, ea, quæ requiei Sabbati necessaria essent, præparare solerent. Juxta hoc, quod de manna quondam præceptum est: Sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta; septima autem Conditor ab opere suo requievit; unde et hanc Sabbatum, hoc est requiem, voluit appellari: recte Salvator eadem sexta die crucifixus humanæ restaurationis implevit arcanum; ideoque cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est; hoc est sextæ diei, quod pro mundi refectione suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulchro requiescens, resurrectionis, quæ octava die ventura erat, expectabat eventum.

℟. Mercatus est Joseph Sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Domini, * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

℣. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathæa, ut tolleret corpus Jesu. Venit.

Lectio VIII.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nobilis Decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitatis ad sæculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret; qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiæ sæcularis facultatem posset obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus, aut mediocris ad Præsidem accedere, et Crucifixi corpus poterat impetrare.

℟. Hæc est Sindon dignissima, * In qua salutis Auctor de cruce depositus involvi dignatus est.

℣. Ut nos consepulti cum

eo. veteris hominis exuviis depositis, innocentiæ Sindone tegeremur. In qua.

Gloria Patri. In qua.

Lectio IX. de Homilia feriæ occurrentis, et post eam Te Deum.

AD LAUDES,

et per Horas, Ant.

Joseph nobilis Decurio, vir bonus, et justus, et ipse dives erat expectans regnum Dei.

Psalmi de Laud. Dominic.

Ant. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

Ant. Cum cognovisset Pilatus a Centurione, quod jam mortuus esset, donavit corpus Jesu.

Ant. Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum, involvit Sindone.

Ant. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capit. Isaiæ 63.

Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ? Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accedo,
Te complector cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.

O quam nudum hic te cerno
Vulneratum, et distentum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine!

Salve, caput cruentatum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem cœli tremit Curia.

Salve, latus Salvatoris,
Salve, mitis apertura,
Super rosam rubicunda
Medela salutifera.

Manus sanctæ vos, avete,
Diris clavis perforatæ:
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus. Amen.

℣. Dominus regnavit, decórem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Benedictus.

Ant. Joseph nobilis Decurio, expectans et ipse regnum Dei, mercatus est Sindonem, et deponens corpus Jesu, involvit illud in Sindone.

Oratio ut in primis Vesperis. Et fit commem. feriæ.

Ad Tertiam.

Ant. Hic audacter.

Capit. Quis est iste, ut sup.

℟. br. Tuam Sindonem * Veneramur, Domine. Tuam Sindonem.

℣. Tuam recolimus Passionem. Veneramur.

Gloria Patri. Tuam Sindonem.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam.

Ant. Cum cognovisset.

Capit. Isaiæ 63.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vesti-

menta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. br. Adoramus te, Christe, * Et benedicimus tibi. Adoramus.

℣. Quia per mortem tuam redemisti mundum. Et benedicimus.

Gloria Patri. Adoramus.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Ad Nonam.

Ant. Posuit eum.

Capit. Isaiæ 63.

Circumspexi, et non erat auxiliator: quæsivi, et non fuit, qui adjuvaret; et salvavit mihi brachium meum; et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.

℟. br. Omnis terra adoret te: * Et psallat tibi. Omnis.

℣. Psalmum dicat nomini tuo, Domine. Et psallat.

Gloria Patri. Omnis.

℣. Dominus regnavit decórem induit.

℟. Induit Dñnus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

In secundis Vesperis.

Omnia ut in primis, et loco ultimi Psal. 141. Voce mea ad Dominum clamavi, ex feria VI. ad Vesperas.

Ad Magnificat.

Ant. Homo quidam dives ab Arimathæa, nomine Joseph, accepto Corpore Jesu, involvit illud in Sindone munda.

Oratio, ut supra in primis Vesperis. Et fit commemoratio feriæ occurrentis.

FESTA MARTII.

DIE XI.

In festo
SS. Cyrilli et Methodii
Episcoporum et Confess.
(dies assignata ex 9. hujus)
Duplex.

Omnia de Communi Confessor. Pontificum præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno Meruit supremos.

In utrisq. Vesp. ad Magnif. Antiph. Sapientiam Sanctorum narrent populi, et laudes eorum nunciet Ecclesia.

Oratio.

Deus, qui per Beatos Confessores, atque Pontifices Cyrillum, et Methodium Evangelicæ veritatis lumen Illyricæ genti ostendere voluisti: præsta quæsumus, ut eorum meritis, et intercessione, dissipatis mentis nostræ tenebris, te perfecte agnoscere, et diligere valeamus. Per Dominum etc.

In primo Nocturno.

Lect. De libro Ecclesiastici. Laudemus viros gloriosos etc. ut in Comm. Conf. Pontif. 2. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Cyrillus et Methodius germani fratres Thessalonicenses, exacta adolescentia, monasticum amplexi sunt in-

stitutum, in quo vitæ sanctitate, et doctrina floruerunt. Apostolico muneri jam maturi Evangelium Illyricæ genti annuntiavére. Idcirco Nicolaus, Summus Pontifex ipsos Romam evocavit, ut, quæ pro salute animarum gesserant, eidem significarent. Illi autem, accepto tam læto nuntio, valde gavisi sunt. Quod ab Apostolica Sede vocari mererentur.

℟. Inveni David etc.

Lectio V.

Porro Nicolaus, sive qui ei successit Hadrianus Secundus humanissime eos excepit, eorumque in propaganda religione studium vehementer miratus, utrumque Episcopali dignitate auctum tamquam Pastores proprios gregi illi, quem verbo, et exemplo jam congregaverant, præfecit. Tunc acrius concredito sibi muneri instantes, divini verbi sonum usque ad ultimas Moraviæ terras effunderunt. Verumtamen tam copiosæ frugi invidens inimicus homo interseruit zizania: Methodius namque malignantium laqueis irretitus, Romam, quo idcirco vocabatur, petere coactus est. Ibi vero cum ejus doctrina probata, et collaudata esset, iterum illius Ecclesiæ regimen eidem a Joanne Pontifice confirmatum est, datis in id Apostolicis litteris ad Moraviæ Principem.

℟. Posui adjutorium etc.

Lectio VI.

Methodio petente, idem Joannes Octavus facultatem celebrandi divina officia suo idiomate Moravis elargitus est, ea lege adhibita, ut Evangelium latina etiam lingua caneretur. Ipsi quidem, cum Illyricum idioma optime callerent, Sacros Codíces in illud verterunt, excogitato itidem litterarum alphabeto, quod adhuc audit Cyrillianum. Emenso laborum cursu, ad cœlos evolarunt. Eos autem tamquam Apostolos, et Patronos universa Illyrica gens longe, lateque ad extremos borealis orbis fines propagata agnoscit, et veneratur septimo idus Martii. Corpora vero eorum asservantur Romæ in Basilica Sancti Clementis Papæ, cujus corpus jam ab ipsis ex Thaurica Chersoneso delatum fuit, cum in urbem vocati summa pietate, atque observantia apostolica mandata sunt exequuti. Illos quoque Sibenicensis Diœcesis ex indulto Pii Noni, Pontificis Maximi cum officio, et Missa propria, speciali cultu prosequitur, eorumque festum diem agit quinto idus Martii, cum illorum sacra dies alio officio sit impedita.

℟. Iste est, etc.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Vigilate, ut in eodem Comm. 2. loco. . . . . . .

In Laudib. ad Benedict. Antiph. **Laudemus viros gloriosos, et patronos nostros in generatione sua.**

DIE XVIII. MARTII.

In festo
S. Gabrielis Archang.
Duplex Maj.

Omnia, ut in Breviario Veneto, primo loco.

DIE XXV. MARTII.

In festo
Annuntiationis B. M. V.
Duplex 1. Classis cum Oct.

Omnia, ut in Breviario Veneto, per totam Octavam.

FERIA VI.

post Dominicam III. Quadrag.
Officium
Sacrarum Quinque Plagarum
D. N. Jesu Christi.
Duplex Maj.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

FERIA VI.

post Dominicam IV. Quadrag.
Officium
Pretiosissimi Sanguinis
D. N. Jesu Christi
Duplex Maj.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

FERIA VI.

post Dominicam Passionis.
Officium
Septem Dolorum Beatæ
Mariæ Virginis.
Duplex Maj.

Omnia, ut in Breviario Romano.

FESTA APRILIS.

DIE XIX.

In Festo
S. Leonis IX. Papæ
Confessoris.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Confess. Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatum Leonem Pontificem, Sanctorum tuorum meritis coæquasti: concede propitius, ut, qui commemorationis ejus festa percolimus, vitæ quoque imitemur **exempla. Per Dominum.**

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Leo, hujus nominis Nonus, ex nobili Francorum prosapia oriundus, Dagsburgensis Comes, ac Tullensis Episcopus, Bruno antea dictus, omnium Cardinalium suffragiis, ac communi fidelium gratulatione, ad sanctissimam Petri Sedem evectus est, et in ea sedit annis quinque, duobus mensibus, diebus octo. Vir omnium virtutum genere, et sacra doctrina eximius; ut Apostolicum hoc munus impleret, nullis laboribus, nullis sumptibus, nullis incommodis pepercit.

℟. **Inveni David.**

Lectio V.

Germaniam et Italiam sæpius, Galliam semel visitavit. Habuit novem Concilia,

Rhemis, Mogiintiæ, Vercellis, Papiæ, Romæ, ad restaurandos Christianorum mores. Multas litteras ad Imperatores, Reges, Patriarchas, Episcopos, zelo ac pietate flagrantes, scripsit. Legatos ad Imperatorem Costantinopolitanum, pro reductione Græcorum, semel, atque iterum misit. Berengarium hæreticum semel, iterumque damnavit, et Michaelem Cerularium Patriarcham, insignem Schismaticum, anathemate perculit.

℟. Posuit adjutorium

Lectio VI.

Dum Romæ ageret, ter in hebdomada a Sacrosancta Ecclesia Lateranensi ad Vaticanam nudis pedibus, noctu, orans et psallens pergebat. Principi Apostolorum decimam oblationum partem, sibi de more competentem, Pontificio diplomate cessit. Patrimonium suum proprium in erectionem Monasterii impendit: unde etiam quotannis pecunia submitteretur in sumptus Rosæ aureæ, quam Romani Pontifices antiquo et solemni ritu benedicunt. In pauperes, et peregrinos effusam liberalitatem exercuit. Sub leprosi forma et habitu, Christum aliquando proprio lecto excepit. Denique multis pro Ecclesia laboribus exantlatis, obiit die decima nona Aprilis, anno millesimo quinquagesimo quarto, ante, et post mortem multis miraculis clarus, ac sepultus est in Vaticano.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. **Homo peregre proficiscens,** de Comm. Confessoris Pontificis.

In ii. Vesp. Ant. ad Magnif. **Dum esset summus Pontifex.**

DIE XXVII. APRILIS.

In festo
S. Peregrini Latiosi
Confessor.
Duplex.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DOMINICA III. post Pascha.

In festo
Patrocinii S. Joseph Confess.
Sponsi B. Mariæ Virginis.
Duplex 2. Classis.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DOMINICA IV. post Pascha.

Festum Dedicationis
Ecclesiæ Cathedralis,
et omnium
Ecclesiarum consecratarum
Diœceseos Sibenicensis.
Duplex 1. classis
cum Octava.

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ.

IX. Lectio et commem. Dominicæ occurr. sicut et in die octavæ.

FESTA MAJI.
DIE VII.
In festo
Sancti Domnii Episcopi M.
Duplex Maj.

Omnia de Communi unius Martyris pro temporum diversitate, præter ea, quæ hic propria adnotantur.

In utrisque Vesperis.

Hymnus.

Astra qui Cœli colitis serena,
Spiritus, lætum resonate carmen
Domnio, ut nostras veniens ad aures,
Pectora tangat.

Præsul hic Petri manibus sacratus,
Jussus et nostras properare ad oras,
Eminet verbo, tribuitque mira
Dona salutis.

Jam tremunt falsis fabricata formis
Templa; jam sacra renovatur unda,
Et Crucis signo décorat minacem
Dalmata frontem.

Victor et dives spoliis Deorum,
Pontifex Christo monumenta tollit,
Cultus et vani reprimens furorem,
Tartara torquet.

Haud timet trucis faciem tyranni,
Sanguine at fuso generosus heros

Lætus exquirens Superum triumphos,
Sidera scandit.

Lumen, o Domni, decus atque nostrum:
Vosque quos primos memorat magistros,
Hoc solum, semper referat beatos,
Poscite, fructus.

Sint Tibi grates, Tibi sint honores,
Une, qui regnas Deus, atque Trine;
Te Redemptorem celebrent perenni
Laude redempti. Amen.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui per beatum Domnium Martyrem tuum atque Pontificem multos ad agnitionem tui sancti nominis venire tribuisti: ejus, quæsumus, meritis et intercessione concede; ut, quæ verbo et exemplo docuit, corde semper diligere, et opere exercere valeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Hymnus. Astra qui Cœli, ut in Vesperis.

In primo Nocturno.

De Epistola prima
Beati Pauli Apostoli ad Corinthios. c. 4.

Lectio I.

Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est, ut a vobis judi-

cer, aut ab humano die: sed neque meipsum judico: Nihil enim mihi conscius sum, sed non in hoc justificatus sum: qui autem judicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus judicare, quoadusque veniat Dominus: qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium: et tunc laus erit unicuique a Deo.

Tempore Paschali.

℟. Beatus vir.

Extra Tempus Pasch.

℟. Iste sanctus.

Lectio II.

Hæc autem, fratres, transfiguravi in me, et Apollo, propter vos: ut in nobis discatis, ne supra quam scriptum est, unus adversus alterum infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acceperis? Jam saturati estis, jam divites facti estis; sine nobis regnatis: et utinam regnetis, ut et nos vobiscum regnemus! Puto enim quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

Tempore Paschali.

℟. Tristitia vestra.

Extra Temp. Pasch.

℟. Justus germinabit.

Lectio III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cædimur, et instabiles sumus, et laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, et benedicimus: persecutionem patimur, et sustinemus: blasphemamur, et obsecramus: tamquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos hæc scribo, sed, ut filios meos charissimos, moneo. Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

Tempore Paschali.

℟. Pretiosa in conspectu.

Extra Tempus Pasch.

℟. Iste cognovit.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

Domnius, ex Theodosio homine Syro et Mygdonia Græca, nobilissimis ac ditissimis, sed adhuc gentilibus, optime tamen ad virtutem propensis ortus parentibus, puer vix septennis cum utroque parente, qui ad prædicationem Petri Apostolorum Principis Antiochíæ Christi Domini fidem susceperant, baptizatus est; statimque cœpit Apostoli domum quotidianis obsequiis frequentare, atque in dies magis penes tantum Magistrum in eo et erga Petrum dilectio, et erga

Deum fervens amor, ac proinde terrenarum rerum contemptus succrescebat. Nec multo post penitus adhæsit Petro, simul cum sanctissimis viris Pancratio et Apollinare.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpetua.

Extra Tempus Pasch.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Petrum, Antiochia relicta, Romam proficiscentem simul cum Pancratio et Apollinare secutus est Domnius. Cumque de fide Christi propaganda, ut ei munus erat, sollicitus esset Petrus, et Pancratium jam in Siciliam, Apollinarem vero Ravennam direxisset, concredita ipsis solvendi atque ligandi potestate, Domnium in Dalmatiam trans Adriaticum mare navigare jubet, ut ibi Christi fidem disseminaret. Paruit jussis; recto primum Salonas appulit, quæ erat tunc maxima et locupletissima totius Dalmatiæ Metropolis. In eam ingressus Domnius brevi tempore multos ab idolorum vano cultu revocatos ad Christi fidem convertit, et baptizavit: philosophum quemdam Pyrgum nomine confutavit, atque Deus per manus sancti Viri, ad solam nominis Jesus invocationem, plurimorum languentium ægritudines propulit.

Tempore Paschali.

℟. In servis suis.

Extra Temp. Pasch.

℟. Desiderium animæ.

Lectio VI.

Aucto credentium numero, placuit omnibus Ecclesiam sub invocatione Sanctissimæ Dei Genitricis Mariæ construere, in qua ministros plures ordinavit, per quos brevi tota fere provincia Christo nomen dedit: quam Ecclesiam Præsul sanctus satis longo tempore gubernavit. Cumque jam Cœlo maturus esset, idolorum sacerdotes in ipsum concitarunt iram Maurilii Præfecti urbis, in cujus conspectu cum intrepidus Christum verum Deum prædicasset, et mortuum etiam ad vitam precibus revocasset, fuissetque occasio ut quadraginta quinque Martyres ante ipsum coronarentur: ipse quoque, datis fortiter cervicibus, Præfecti jussu obtruncatus est Nonis Maji extra civitatem, ubi etiam a Christianis sepultus est. Non multo post intra urbem collocatus; ac demum, urbe ipsa Salonarum a barbaris dissipata, Spalatum translatus, honorifice colitur.

Temp. Pasch.

℟. Filiæ Jerusalem.

Extra Temp. Pasch.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. c. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos, et misit illos binos ante faciem suam in o-

mnem civitatem et locum quo erat ipse venturus. Et reliqua.

De Homilia
Sancti Gregorii Papæ.
Ex Homil. 17. in Evangel.

Missis prædicatoribus, quid Dominus dicat, audiamus: Messis quidem multa, operarii autem pauci. Ad messem multam operarii pauci sunt, quod sine gravi mœrore loqui non possumus; quia etsi sunt qui bona audiant, non desunt tamen qui dicant: Ecce mundus Sacerdotibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenitur operator; qui officium quidem sacerdotale suscipimus, sed opus officii non implemus. Sed pensate, fratres charissimi, pensate quod dicitur: Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. Vos pro nobis petite, ut digna vobis operari valeamus; ne ab exhortatione lingua torpeat; ne, postquam prædicationis locum suscepimus, apnd Justum Judicem nostra nos taciturnitas addicat.

Temp. Pasch.

℟. Ego sum vitis.

Extra Temp. Pasch.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Sed quomodo nos vitam corrigére valeamus alienam, qui negligimus nostram? Curis enim sæcularibus intenti, tanto insensibiliores intus efficimur, quanto ad ea, quæ foris sunt, studiosiores videmur. Usu quippe curæ terrenæ a cœlesti desiderio animus obdurescit; et dum ipso suo usu durus efficitur per actionem sæculi, ad ea emolliri non valet, quæ pertinent ad charitatem Dei. Sacerdos enim non distat a populo quando nullo vitæ suæ merito vulgi transcendit actionem. Ploremus Jeremiæ lacrymis: Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum? Aurum quippe obscuratum est; quia sacerdotum vita, quondam per gloriam virtutum clara, nunc per actiones infirmas ostenditur reproba.

Temp. Pasch.

℟. Candidi facti sunt.

Extra Temp. Pasch.

℟. Hic est vere Martyr.

Lectio IX.

Color optimus est mutatus, quia ille sanctitatis habitus per terrena et abjecta opera ad ignominiam despectionis venit. Lapides vero Sanctuarii intrinsecus habebantur, nec sumebantur in summi Sacerdotis corpore, nisi cum Sancta Sanctorum ingrediens, in secreto sui conditoris apparebat. Nos ergo sumus lapides sanctuarii, qui apparere semper debemus in secreto Dei, quos numquam necesse est foris conspici, idest numquam in extraneis

actibus videri; sed dispersi sunt in capite omnium platearum; quia hi, qui per vitam probam et orationem intus semper esse debuerant, per vitam reprobam foris vacant. Ecce jam pene nulla est sæculi actio, quam Sacerdotes non administrent.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

Hymnus.

Iste Vir magnus celeberque miris,
Pontifex Petri veniens ab ulnis,
Dalmatis lætus reserat supernæ
Lumina vitæ.

Firmat exemplo, reficitque voce
Omnium mentes, fidei nitorem
Protegit fervens, docet alta, sævum
Conterit hostem.

Inclytus signis, meritisque fulgens
Migrat ad Cœlos Pater ac Patronus,
Candidis cinctus simul atque rubris
Tempora sertis.

Sint Tibi grates, Tibi sint honores,
Une, qui regnas Deus, atque Trine;
Te Redemptorem celebrent perenni
Laude redempti.
Amen.

DIE X. MAJI.

In festo
Primæ Translationis
Almæ Domus
Beatissimæ Virginis Mariæ
Tersactum.
Duplex Maj.
et commemoratio simp.
In primis Vesperis.

Ant. Domum tuam, cum reliquis ut infra ad Laudes; in quibus, extra Tempus Paschale, omittitur Alleluja.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis ut in Officio parvo B. M. V.

Capit. Eccl. 24.

In omnibus requiem quæsivi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium, et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymn. Ave, maris Stella.

℣. Hæc est Domus Domini firmiter ædificata, alleluja.

℟. Bene fundata est supra firmam petram, alleluja.

Ad Magnificat.

Ant. Sanctificavit Dominus tabernaculum suum; quia hæc est Domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus, alleluja.

Oratio.

Deus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti; concede,

ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus sanctæ tuæ. Per eumdem Dominum nostrum.

Pro Ss. Gordiano et Epimacho Mm.

Ant. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis, Domine, et æternitas temporum, alleluja.

℣. Sancti et justi in Domino gaudete, alleluja.

℟. Vos elegit Deus in hæreditatem sibi, alleluja.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut, qui beatorum martyrum tuorum Gordiani et Epimachi solemnia colimus, eorum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invit. Salvatorem mundi in Domo Virginis de Spiritu Sancto conceptum, * Venite adoremus, alleluja.

Psalm. Venite.

Hymnus.

Cœlestis Urbs Jerusalem,
Beata pacis visio,
Quæ celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsæque ritu, cingeris
Mille Angelorum millibus.

O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi gratia,
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Cœli corusca Civitas.

Hic margaritis emicant,
Patentque cunctis ostia:
Virtute namque prævia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus
Tormenta quisquis sustinet.

Scalpri salubris ictibus,
Et tunsione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Elevata est magnificentia tua super cœlos, alleluja.

Psalmi ut in Officio parvo B. M. V.

Extra Tempus Paschale.

Ant. Elevata est magnificentia tua super cœlos.

Ant. In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam Sponsus procedens de thalamo suo.

Ant. Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? innocens manibus, et mundo corde.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo, alleluja.

℟. In longitudinem dierum, alleluja.

De libro III. Regum.

Lectio I. Cap. 8.

Stetit autem Salomon ante Altare Domini in conspectu Ecclesiæ Israel, et expandit manus suas in cœlum, et ait: Ergone putandum est

quod vere Deus habitet super terram? Si enim cœlum et cœli cœlorum te capere non possunt, quanto magis Domus hæc, quam ædificavi? Sed respice ad orationem servi tui, et ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum, et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti super Domum hanc nocte ac die; super Domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exaudias deprecationem servi tui, et populi tui Israel, quodcumque oraverint in loco isto; et exaudies in loco habitaculi tui in cœlo, et cum exaudieris, propitius eris.

℟. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inæstimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium, alleluja.

℣. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

¶. Extra Tempus Paschale in omnibus ℟℟. omittitur alleluja.

Lectio II.

Si fugerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi), et agentes pœnitentiam, et confitentes nomini tuo, venerint, et oraverint, et deprecati te fuerint, in Domo hac: exaudi in cœlo, et dimitte peccatum populi tui Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit cœlum, et non pluerit propter peccata eorum, et orantes in loco isto, pœnitentiam egerint nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam: exaudi eos in Cœlo, et dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israel, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

℟. Quæ est ista, quæ ascendit, sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, * Terribilis ut castrorum acies ordinata, alleluja?

℣. Filia Sion, tota formosa et suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis ut.

Lectio III.

Si quis cognoverit plagam cordis sui, et expanderit manus suas in Domo hac, tu exaudies in cœlo in loco habitationis tuæ, et repropitiaberis, et facies, ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum), ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. Insuper et alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de

terra longinqua propter nomen tuum, (audietur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et brachium tuum extentum ubique) cum venerit ergo, et oraverit in hoc loco, tu exaudies in cœlo, in firmamento habitaculi tui, et facies omnia, pro quibus invocaverit te alienigena: ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocatum est super Domum hanc.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam, alleluja.

℣. Et sicut dies verni circumdabunt eam flores rosarum et lilia convallium. Viderunt.

Gloria Patri. Viderunt.

In secundo Nocturno.

Ant. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum, et in sæculum sæculi, alleluja.

Extra Tempus Paschale.

Ant. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum et in sæculum sæculi.

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundavit eam Altissimus.

℣. Domine, dilexi decorem Domus tuæ, alleluja.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ, alleluja.

Sermo
Sancti Bernardi Abbatis.
Sermone 52. de divers.

Lectio IV.

Sapientia, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens ædificavit sibi Domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam, in qua septem columnas excídit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide et operibus præparare? nimirum ternarius numerus ad fidem propter sanctam Trinitatem, quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria sancta Trinitas fuerit, fuerit dico per præsentiam majestatis, ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis, testatur Nuntius cœlestis, qui ei arcana mysteria réserans, ait: Ave, gratia plena, Dominus tecum; et post pauca: Spiritus Sanctus superveniet in te, et Virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ecce habes Dominum, habes Virtutem Altissimi, habes Spiritum Sanctum, habes Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum.

℟. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi Domus Dei, et Porta Cœli, alleluja.

℣. Hæc est Domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam pe-

tram. Vere non est hic aliud nisi.

Lectio V.

Utrum autem et quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus, an fortitudinem habuerit; quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ abjectis sæcularibus pompis, spretisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Ni fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomonem legitur: Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Porro, quod temperans et justa fuerit, ex Angeli collocutione, et sui ipsius responsione luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: Ave, gratia plena, Dominus tecum; non se extulit, quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur, sed siluit, et qualis esset insolita hæc salutatio, secum cogitavit. Qua in re quid, nisi temperans, fuit? at vero, cum de cœlestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsivit, quomodo conciperet, et pareret, quæ virum utique non cognosceret, et in hoc sine dubio prudens extitit.

℟. Fundata est Domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes Gentes, et dicent: Gloria tibi, Domine, alleluja.

℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et.

Lectio VI.

Justitiæ autem præsefert insigne, ubi se ancillam Domini confitetur; nam, quod justorum sit confessio, testatur qui ait: Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, et tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi Domum Sapientia cœlestis, quæ adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis fecundaretur et caro. Ipsius autem Virginis natalis Domus, divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab Infidelium potestate in Dalmatiam prius, deinde in Agrum Lauretanum Picenæ Provinciæ translata fuit, sedente sancto Cœlestino Quinto; eamdemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, tum Pontificiis diplomatibus et celeberrima totius Orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, et cœlestium beneficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius Duodecimus, quo ferventius erga Matris amantissimæ cultum Fidelium memoria excitare-

tur, ejusdem sanctæ Domus Translationem, anniversaria solemnitate in tota Piceni Provincia veneratam, Missa etiam et officio proprio celebrari præcepit. Benedictus vero Decimus quartus, ut eadem Solemnitas die decima Maji in memoriam primæ Translationis recoleretur, toti Dalmatiæ benigne indulsit.

℟. Domus mea, Domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; et qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperietur, alleluja.

℣. Petite, et accipietis; quærite, et invenietis. Et.

Gloria Patri. Et pulsanti.

In tertio Nocturno.

Ant. Tollite hostias, et introíte in atria ejus, adorate Dominum in aula sancta ejus, alleluja.

Extra Tempus Paschale.

Ant. Tollite hostias, et introíte in atria ejus, adorate Dominum in aula sancta ejus.

Ant. Viderunt omnes populi gloriam ejus.

Ant. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit Dominus, alleluja.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo, alleluja.

℟. In longitudinem dierum, alleluja.

Lectio

Sancti Evangelii secundum Lucam. c. 1. 26.

Lectio VII.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis, Maria. Et reliqua.

Homilia

Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 1. super Missus est.

Quæ est hæc Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo; tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis, et humilitatis; nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exornát humilitatem, sed quanta, putas, veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fecunditas, et partus cónsecrat virginitatem? Audis virginem? audis humilem? laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas; illa consulitur, ista præcipitur.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum, allel.

℣. Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiæ Regum in honóre tuo. Propterea.

Benedictio. Cujus festum colimus ipsa Virgo Virginum.

Lectio VIII.

Ex Homil. 2. super eodem loco.

Missus est, inquit, Angelus ad Virginem; virginem

carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente, et corpore sanctam; nec noviter, nec fortuito inventam, sed a sæculo electam; ab Altissimo præcognitam et sibi præparatam, ab Angelis servatam, a Patribus præfiguratam, a Prophetis promissam; ut pauca loquar de pluribus, quam sibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, an de Maria dixerit; audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum: cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ?

℟. Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum, alleluja.

℣. Ave, Maria, gratia plena: Dominus tecum. Intercede.

Gloria Patri. Intercede pro nobis.

Pro Ss. Mm. Gordiano et Epimacho.

Lectio IX.

Gordianus judex, cum ad eum Januarius Presbyter, ut condemnaretur, sub Juliano apostata ductus esset, ab eodem in Christiana Fide instructus, cum uxore et quinquaginta tribus aliis ex eadem familia, Romæ baptizatur. Quare Præfectus, relegato Januario, Gordianum a Clementiano Vicario includi jubet in carcerem; qui postea eumdem Gordianum vinctum catenis ad se accersitum, cum a fidei proposito deterrere non posset, plumbatis diu cæsum, capite plecti imperat. Cujus corpus ante Apollinis templum canibus objectum, noctu a Christianis via Latina sepelitur in eadem crypta, in qua Reliquiæ beati Epimachi martyris translatæ fuerant ab Alexandria: ubi is diu propter Christi confessionem constrictus in carcere, postremo combustus, martyrio coronatus est.

Si transferri contingat hoc Festum, tunc sequens erit

Lectio IX.

Ex Homilia 3. super eodem loco.

Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, gratia plena, Dominus tecum. Quo ingressus ad eam? Puto in Sacrarium pudici Cubiculi, ubi illa fortassis, clauso super se ostio, orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli adstare orantibus, et delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocaustum sanctæ devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis. Mariæ autem orationes, quantum placuerint in conspectu Altissimi, Angelus indicavit, qui

ingressus ad eam tam reverenter salutavit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas. Ant.

Domum tuam, Domine, decet sanctitudo in longitudinem dierum, alleluja.

Ant. Domus mea, Domus orationis vocabitur; in ea omnis, qui petit, accipit; et qui quærit, invenit; et pulsanti aperietur, alleluja.

Ant. Propter Domum Domini Dei nostri quæsivi bona tibi, alleluja.

Ant. Domine Deus, exaltasti super terram habitationem meam, alleluja.

Ant. Domum majestatis meæ, et locum pedum meorum glorificabo, alleluja.

Capitulum. Eccl. 24.

In omnibus requiem quæsivi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium, et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vertice
Summi Parentis Filius,
Ceu monte desectus lapis
Terras in imas decidens,
Domus supernæ, et infimæ
Utrumque junxit angulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resultat laudibus,
Deumque Trinum et Unicum
Jugi canore prædicat,
Illi canentes jungimur
Almæ Sionis æmuli.

Hæc Templa, Rex Cœlestium,
Imple benigno lumine,
Huc o rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jugiter
Perfunde cœli gratia.

Hic impetrent Fidelium
Voces, precesque supplicum,
Domus beatæ munera,
Partisque donis gaudeant:
Donec soluti corpore
Sedes beatas impleant.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula.
Amen.

℣. Introibimus in tabernaculum ejus, alleluja.

℟. Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus, allel.

Ad Benedictus.

Antiph. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis, et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus, alleluja.

Oratio.

Deus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti, concede; ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus sanctæ tuæ. Per eundem.

Pro Ss. Gordiano et Epimacho Mm.

Ant. Filiæ Jerusalem, ve-

nite, et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et lætitiæ, alleluja, alleluja.

℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluja.

℟. Mors Sanctorum ejus, alleluja.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui beatorum Martyrum tuorum Gordiani et Epimachi solemnia colimus, eorum apud Te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

Ad Primam.

In ℟. br. dicitur: ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Ant. Domus mea.

Capitulum. In omnibus requiem, ut supra ad Laudes.

Extra Tempus Paschale omissis Alleluja, ℟℟. dividuntur ad signum ¶.

℟. br. Hic Domus Dei est, ¶. et Porta Cœli, * Alleluja, alleluja. Hic Domus.

℣. Et vocabitur Aula Dei. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Hic Domus.

℣. Domine, dilexi decorem Domus tuæ, alleluja.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ, alleluja.

Ad Sextam.

Ant. Propter Domum Domini.

Capitul. Eccl. 24.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. br. Domine, ¶. dilexi decorem Domus tuæ, * Alleluja, alleluja. Domine.

℣. Et locum habitationis gloriæ tuæ. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Domine.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo, alleluja.

℟. In longitudinem dierum, alleluja.

Ad Nonam.

Antiph. Domum majestatis meæ.

Capitul. Eccl. 24.

In plateis, sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. br. Domum tuam, Domine ¶. decet sanctitudo, * Alleluja, alleluja. Domum tuam.

℣. In longitudinem dierum. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Domum tuam, Domine.

℣. Hic Domus Dei est, et Porta Cœli, alleluja.

℟. Et vocabitur Aula Dei, alleluja.

In secundis Vesperis.

Omnia, ut in primis præter sequentem

Ad Magnificat.

Ant. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi Domus Dei, et Porta Cœli, alleluja.

DIE XIII. MAII.

Commem. B. Mariæ Virginis sub titulo de Planctu.

Dupl. Majus.

Omnia ut in Breviario de Communi in festis B. Mariæ Virginis.

Oratio. Concede nos famulos tuos, etc.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, Intercede pro nobis.

In primo Nocturno.

De Parabolis Salomonis.

Lectio I.

Cap. 8. et 9.

Ego sapientia habito in consilio et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam et superbiam et viam pravam et os bilingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo; et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: * Quia, quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

Lectio II.

Mecum sunt divitiæ et gloria, opes superbæ et justitia. Melior est enim fructus meus auro et lapide prætioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℟. Congratulamini mihi, omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum et proposuit mensam suam.

Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem et ad mœnia civitatis. Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: venite, comedite panem meum et bibite vinum quod miscui vobis.

℟. Beata es, Virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes Virgo.

℣. Ave, Maria, gratia plena, Dominus tecum. Genuisti qui. Gloria. Genuisti.

In secundo Nocturno.

Sermo

S. Joannis Chrysostomi.

Lectio IV.

Apud Metaphrast.

Dei Filius non divitem aut locupletem aliquam feminam sibi matrem elegit, sed beatam virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cum enim beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei Matrem accurrentes, ejus patrocinii utilitatem assequamur. Itaque, quæcumque estis virgines, ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Magnum revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper Virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo unquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitudine superavit. Quid nam illa sanctius? Non prophetæ, non Apostoli, non martyres, non patriarchæ, non angeli, non throni, non dominationes, non seraphim, non cherubim, non denique aliud quidpiam inter creatas res, visibiles aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et mater, eadem virgo et genitrix.

℟. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tanquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI

Hæc ejus Mater est quia Patre ante omne principium genitus fuit, quem angeli et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Vis ne co-

gnoscere quanto virgo hæc præstantior sit cœlestibus potentiis? Illæ cum timore et tremore assistunt, faciem velantes suas: hæc humanum genus illi offert quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave, igitur, Mater, cœlum, puella, virgo, thronus, ecclesiæ nostræ decus, gloria et firmamentum, assidue pro nobis precare Jesum filium tuum et Dominum nostrum: ut per te misericordiam invenire in die judicii et, quæ reposita sunt his qui diligunt Deum, bona consequi possimus, gratia et benignitate Domini nostri Jesu Christi; cum quo Patri simul et Sancto Spiritui gloria et honor et imperium nunc et semper in sæcula sæculorum. Amen.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et. Gloria. Unguentum.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 11.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portavit. Et reliq.

Homilia Ven. Bedæ presbyteri.

Lib. 1. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotionis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ, scribis et pharisæis Dominum tentantibus simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam et futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, Sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant, sic hæretici postea, negando Mariam semper Virginem, Sancti Spiritus operante virtute, nasciturо cum humanis membris Unigenito Dei carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia.

Lectio VIII.

Sed si caro verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis Matris pro-

nuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, factum ex muliere; quia, conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne; alioquin nec vere Filius hominis diceretur qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur, his contra Eutychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia catholica, cujus hæc mulier typum gessit: extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ suxisti. Vere enim beata parens quæ, sicut quidam ait: Enixa est puerpera regem, qui cœlum terramque tenet per sæcula.

℟. Beatam me dicent omnes generationes; * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria. Quia.

Lectio IX.

Quinimo beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt. Pulchre Salvator attestationi mulieris annuit, non eam tantummodo quæ Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni operis custodia, vel in suo vel in proximorum corde parere et quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia et eadem Dei genitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis: sed inde multo beatior quia ejusdem semper amandi custos manebat æterna.

Te Deum.

DIE XV. MAJI.

In Festo
S. Isidori Agricolæ Conf.
(dies assign. ex 10 hujus)
Duplex.

In Hymn. dic. Meruit Supremos.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, misericors Deus, Beato Isidoro Agricola Confessore tuo intercedente, superbe non sapere, sed ejus meritis, et exemplis placita tibi humilitate deservire. Per Dominum.

In primo Nocturno.
Lect. de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Isidorus Agricola prope Matritum Hispaniæ Urbem, in qua natus fuerat, mercede colendis agris conductus, brevi magnarum sibi virtutum eo in exercitio uberrimam segetem paravit. Admi-

rabilis enim Christi, ac Sanctorum imitator, nunquam ad opus mane se conferebat, nisi prius Dei regnum studiose quæreret, Ecclesiasque in ipsius, ac Deiparæ honorem dicatas visitaret. Quare cum illius moram agri dominus graviter ferret, atque ex editiore loco quadam die, ut eum liberius increparet, Agricolam operiretur; binos Angelos candida veste duplici boum jugo arantes, mediumque inter illos Isidorum conspexit. Quo miraculo, magno deinceps honore tam apud herum, quam apud cæteros homines haberi cœpit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Charitate in pauperes adeo flagravit, ut mercedem, quam laboribus parabat, egentibus erogaret. Quin etiam cum aliquando ad commune cum reliquis confratribus prandium plurimos pauperes adduxisset, nihilque aliud, prandio scilicet finito, quam pulmenti partem sibi reservatam reperisset, illam vir Dei fide singulari fretus ita distribuit, ut admirabiliter aucta, iis omnibus alendis, saturandisque sufficeret. Illud etiam inter cætera mirandum, quod per æstivos calores ad extinguendam in agro sitim, aquæ potum hero flagitante, cum nullibi scateret, Isidorus stimulo, quem gerebat, humo percussa, uberem ex ea, et perennem, ad hæc usque tempora, fontem elicuit.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Igitur sanctitate clarus, cum ad ultimam senectutem pervenisset, obdormivit in Domino, et in Cœmeterio Sancti Andreæ sepultus; tamdiu ibi jacuit, quoad Cives de ipsius corpore honestius in Ecclesia collocando divinitus moniti, illud in loculo integrum, atque adeo incorruptum invenerunt, ut ex eo suavissimus odor, qui hac etiam tempestate perdurat, efflaret. Sacrum corpus in Ecclesiam translatum, et in editiore loco situm maximis Deus miraculis illustravit. Quorum beneficentiam non semel tam ipsa Matriti civitas, quam etiam cætera Hispaniæ loca ope ipsius implorata persenserunt. Quem postremo post annos fere quadringentos, fama sanctitatis, ac miraculis illustrem Gregorius XV. in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evang. Ego sum vitis vera, ut in Comm. Mart. temp. Pasch. 1. loc. cum ℟.℟. de Comm. Conf. non Pontif.

DIE XVI. MAJI.

In festo

S. Joannis Nepomuceni Mart.

Duplex

Omnia ut in Breviario Veneto, primo loco.

DIE XXI. MAJI.

In festo
S. Felicis a Cantalicio Conf.
Duplex.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XXII. MAJI.

In festo
S. Job Prophetæ
(dies assig. ex 10. hujus).
Semid.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XXIV. MAJI.

In festo
B. Mariæ Virg. sub titulo
Auxilium Christianorum.
Duplex. Maj.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XXXI MAJI.

In festo
B. Jacobi Salomonii Conf.
Duplex et Commem. Simpl.

Omnia ut in Breviario Veneto.

FERIA VI.

post Oct. Ss. Corpor. Christi.
Officium
Sacratissimi Cordis D. N. J. C.
Duplex Maj.

In primis Vesperis.

Antiph. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Antiph. Miserator Dominus redemptionem misit populo suo.

Psalmus 110.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatione.

Magna opera Domini, * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors, et miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem

Gentium: * opera manuum ejus veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiph. Miserator Dominus redemptionem misit populo suo.

Ant. Apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te, Domine: * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Ant. Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo; * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti, super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Antiph. Super misericordia tua, Domine, confitebor tibi in toto corde meo.

Ant. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Psalmus 144.

Exaltabo te, Deus meus rex: * et benedicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis: * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua, * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt: * et justitia tua exultabunt.

Miserator, et misericors Dominus: * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis: * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: * et gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium sæculorum, * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt: * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine: * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis, * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: * et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, et videte, filiæ Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater sua in die de-

sponsationis ejus, et in die lætitiæ Cordis ejus.

Hymnus.

Quicumque certum quæritis
Rebus levamen asperis:
Seu culpa mordet anxia,
Seu pœna vos premit comes;
Jesu, qui, ut Agnus innocens,
Sese immolandum tradidit,
Ad Cor reclusum vulnere,
Ad mite Cor accedite.
Auditis, ut suavissimis
Invitet omnes vocibus?
Venite, quos gravat labor,
Premitque pondus criminum.
Quid Corde Jesu mitius?
Jesum Cruci qui affixerant
Excusat, et Patrem rogat,
Ne perdat ultor impios.
O Cor, voluptas Cœlitum,
Cor fida spes mortalium,
En hisce tracti vocibus
Ad Te venimus supplices.
Tu nostra terge vulnera
Ex te fluente sanguine:
Tu da novum cor omnibus,
Qui te gementes invocant.
Amen.

℣. Miserator et misericors Dominus.
℟. Longanimis, et multum misericors.

Ad Magnificat.

Ant. Misericordia Domini a progenie in progenies, timentibus eum, alleluja.

Oratio.

Fac nos, Domine Jesu, Sanctissimi Cordis tuis virtutibus indui, et affectibus inflammari: ut et imagini bonitatis tuæ conformes, et tuæ redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum.

Invitator. Cor Jesu, charitatis victimam, * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus ut in primis Vesperis.

In primo Nocturno.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies; * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ: in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu; * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna, * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur; et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium:

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Ant. Speravit cor meum

in Domino, et adjutus sum: et refloruit caro mea.

Psalmus 27.

Ad te, Domine, clamabo; Deus meus, ne sileas a me: * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis; * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ, * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hæreditati tuæ: * et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Ant. Speravit cor meum in Domino, et adjutus sum: et refloruit caro mea.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me lætitia.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te: * et sanasti me.

Dñe eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus: * et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, et circumdedisti me lætitia.

℣. Ego autem in Domino gaudebo.

℟. Et exultabo in Deo Jesu meo.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios. c. 1.

Lectio I.

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in cœlestibus, in Christo. Sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti, et immaculati in conspectu ejus in charitate. Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum, per Jesum Christum in ipsum, secundum propositum voluntatis suæ in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo: in quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, remissionem peccatorum secundum divitias gratiæ ejus. Propterea non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: ut Deus, Domini nostri Jesu Christi Pater gloriæ, det vobis spiritum sapientiæ, et revelationis, in agnitione ejus, illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis, quæ sit spes vocationis ejus, et quæ divitiæ gloriæ hæreditatis ejus in sanctis.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: *In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

℣. Det nobis Dominus illuminatos oculos cordis nostri, in agnitione ejus. In quo habemus.

Lectio II. Cap. 2.

Deus autem, qui dives est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo (cujus gratia estis salvati), et conresuscitavit, et consedere fecit in cœlestibus in Christo Jesu: ut ostenderet in sæculis supervenientibus abundantes divitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, et medium parietem maceriæ solvens, inimicitias in carne sua: legem mandatorum decretis evacuans, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem, et reconciliet ambos in uno corpore, Deo, per crucem, interficiens inimicitias in semetipso: et veniens evangelizavit pacem vobis, qui longe fui-

stis, et pacem iis, qui prope. Quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno spiritu ad Patrem.

℟. Propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos Deus, ostendit abundantes divitias gratiæ suæ: * In bonitate super nos, in Christo Jesu.

℣. Ipse enim est pax nostra, per quem habemus accessum ad Patrem. In bonitate.

Lectio III. Cap. 3.

Hujus rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlis, et in terra nominatur, ut det vobis secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus in interiorem hominem: Christum habitare per fidem in cordibus vestris; in charitate radicati, et fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum: scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quæ operatur in nobis: ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes sæculi sæculorum. Amen.

℟. Det nobis Dominus virtute corroborari per Spiritum ejus in interiorem hominem: * Christum habitare per fidem in cordibus nostris.

℣. Ut in charitate radicati, et fundati, comprehendamus supereminentem scientiæ charitatem Christi. Christum habitare.

Gloria Patri. Christum.

In secundo Nocturno.

Antiph. Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum; * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiph. Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Ant. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam intende, prospere procede, et regna.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna;

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem; * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestito deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi:

Afferentur in lætitia, et exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, intende, prospere procede, et regna.

Ant. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

Psalmus 71.

Deus, judicium tuum regi da: * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis, * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes: * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ munera offerent: * reges Arabum et Saba dona adducent:

Et adorabunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes servient ei;

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium,

superextolletur super Libanum fructus ejus: * et florebunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: * et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Judicabit populum in justitia, et pauperes in judicio.

℣. Mihi autem adhærere Deo bonum est.

℟. Ponere in Domino Deo spem meam.

De Sermone
Sancti Bernardi Abbatis.
Serm. 3. de Passione.

Lectio IV.

Quia semel venimus ad Cor dulcissimum Jesu, et bonum est nos hic esse; ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: Recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos. Tu dixisti accedentibus ad te: Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in cælo. Accedamus ergo ad te, et exultabimus: et lætabimur in te, memores Cordis tui. O quam bonum, et quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo, jactans omne cogitatum meum in Cor Domini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet.

℟. Introduxit me Rex in cellaria sua, ordinavit in me charitatem: * Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Fulcite me.

Lectio V.

Ad hoc Templum ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, et laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, fratris, et amici benigni Jesu. Et numquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in sacrarium exauditionis tuæ preces meas; imo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu, amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me: ut purificatus per te purissimum, possim accedere, et in Corde tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem.

℟. Hauriatis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis in illa die: * Con-

fitemini Domino, et invocate nomen ejus.

℣. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo. Confitemini Domino, et invocate.

Lectio VI.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te, ab exterioribus perturbationibus absoluti, habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligat? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus, et pedes, latus, et Cor; oremusque, ut cor nostrum durum adhuc, et impœnitens, amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur.

℟. Auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum: * Et Spiritum meum ponam in medio vestri.

℣. Effundam super vos aquam vivam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Et Spiritum.

Gloria Patri. Et Spiritum.

In tertio Nocturno

Ant. Misericordiam, et veritatem diligit Deus, gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua, Domine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam

habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Ant. Misericordiam, et veritatem diligit Deus, gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Ant. Dominus dabit benignitatem, loquetur pacem in plebem suam.

Psalmus 84.

Benedixisti, Domine, terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus salutaris noster: * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos, * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam:

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi: * justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est: * et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Dominus dabit benignitatem, loquetur pacem in plebem suam.

Ant. Suavis, et mitis es Domine, et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Psalmus 85.

Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me: * quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * lætifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis, * et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam: * et in-

tende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Domine: * et non est secundum opera tua.

Omnes Gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine: * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: * lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in æternum:

Quia misericordia tua magna est super me: * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine Deus, miserator et misericors, * patiens, et multæ misericordiæ, et verax;

Respice in me, et miserere mei, * da imperium tuum puero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur: * quoniam tu Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

Ant. Suavis, et mitis es Domine, et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

℣. Misericordiæ Domini ab æterno.

℟. Et usque in æternum super timentes eum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. c. 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis

Serm. 13 in Cœna Domini

De dilectione Dei, quo plus bibo, plus sitio, et ea saturari non possum, nec ego, nec aliquis diligens Christum. Ipsa quo plus editur, plus famem exauget; et quanto plus ipsa bibitur, plus sitim incutit: ipsam, quam inhabitat mentem, sic inebriat, ut nihil jam quærat, vel diligat, nec diligere possit, nec valeat, præter eum, qui sic mundum dilexit, ut Filium suum unigenitum daret; ut omnis qui credit, et diligit illum, non moriatur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectionem auctor ipse inæstimabilis charitatis invitat: in ea nos manere precatur, et rogat. Ait enim: Manete in dilectione mea; ac si aperte dicat: Quia ego ea dilectione, qua me Pater diligit, vos diligo; eadem di-

lectione me vos diligere rogo. Et quoniam dilectio vestra me usque ad mortem perduxit; sed neque mors crudelissima ipsa a vestra charitate me sejunxit, me diligite, et in ea dilectione manete.

℟. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos: * Manete in dilectione mea.

℣. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut et ego Patris mei præcepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Manete.

Lectio VIII.

Sed qualiter in ejus dilectione manere debeamus, sequitur et dicit: Si præcepta mea servaveritis, manebitis in mea dilectione, sicut et ego Patris mei præcepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Hæc opera, fratres mei, sunt causa dilectionis Christi: unusquisque vestrum videat, si Dominum Jesum diligere debeat. Quid pro nobis facere debuit, et non fecit? Quomodo nos plus amare potuit, et non amavit? Majorem in nobis dilectionem non potuit habere, quam habuit: quia animam suam in morte pro nobis posuit. Ipsa beata Veritas testis est, quod majorem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Non ergo nobis vilescat, fratres mei, ipsa dilectio Christi, qui dilexit nos, et lavit

nos a peccatis nostris in sanguine suo; non vobis vilescat, fratres mei, non vobis amarescat ipse amor Christi, ipsa charitas Christi.

℟. Christus pro nobis animam suam posuit: * Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

℣. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Et lavit.

Gloria Patri. Et lavit.

Lectio IX.

Amor Christi totus dulcis, totus delectabilis: suum possessorem non cruciat, sed delectat; non enervat, sed roborat; cuncta terrena subsannat; sola cœlestia captat; Christi mandata requirit, et ea pro viribus observare contendit; et de observatione præceptorum gressu felici provehitur ad perceptionem gaudiorum, ut cum illo jam perfecte gaudeat, pro cujus desiderio in hac valle lacrymarum positus tam amare frequenter suspirabat. Unde recte sequitur: Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur. Ac si diceret: Ideo præcipio vobis, et moneo vos mea observare præcepta, et manere in dilectione mea, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum de me adimpleatur: ut habeam de vobis per mutuam charitatem, quam mihi impenditis, unde possim

gaudere; et illud gaudium, quod in retributione præmiorum electi sunt percepturi, percipere, et possidere possitis.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Ant.

Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Ant. Suavis est Dominus, et in æternum misericordia ejus.

Ant. Sitivit in te anima mea; quia melior est misericordia tua super vitas.

Ant. Sancti, et humiles corde, benedicite Domino: laudate, et superexaltate eum in sæcula.

Ant. Beneplacitum est Domino in populo suo: et exaltabit mansuetos in salutem.

Capit. Cant. 3.

Egredimini, et videte, filiæ Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua in die desponsationis ejus, et in die lætitiæ Cordis ejus.

Hymnus.

Summi Parentis Filio,
Patri futuri sæculi,
Pacis beatæ Principi,
Promamus ore canticum.

Qui vulneratus pectore
Amoris ictum pertulit,
Amoris urens ignibus
Ipsum qui amantem diligunt.

Jesu, doloris victima,
Quis te innocentem compulit,
Dura ut apertum lancea
Latus pateret vulneri?

O fons amoris inclyte!
O vena aquarum limpida!
O flamma adurens crimina!
O Cordis ardens charitas!

In Corde, Jesu, jugiter
Reconde nos ut uberi
Dono fruamur gratiæ,
Cœlique tandem præmiis.

Semper Parenti, et Filio
Sit laus, honor, sit gloria
Sancto simul Paraclito
In sæculorum sæcula.

Amen.

℣. Misericordia Domini ab æterno.

℟. Et usque in æternum super timentes eum.

Ad Benedictus.

Ant. Per viscera misericordiæ suæ visitavit nos Deus, et fecit redemptionem populi sui, alleluja.

Oratio.

Fac nos, Domine Jesu, sanctissimi Cordis tui virtutibus indui, et affectibus inflammari; ut et imagini bonitatis tuæ conformes, et tuæ redemptionis mereamur esse participes. Qui vivis, et regnas.

Ad Primam.

Ant. Discite a me.

In ℟. br. Christe Fili Dei vivi, dicitur ℣. Per quem salvati, et liberati sumus.

Ad absolut. Capit. Lect. br. ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam.

Ant. Suavis est Dominus.

Capit. Egredimini, et videte, ut ad Laudes.

℟. br. Misericordia tua, Domine, * Plena est terra. Misericordia. ℣. Justificationes tuas doce me. Plena.

Gloria Patri. Misericordia.

℣. Secundum misericordiam tuam vivifica me, Domine.

℟. Et custodiam testimonia oris tui.

Ad Sextam.

Ant. Sitivit in te.

Capit. Cant. 8. 6.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio.

℟. br. Secundum misericordiam tuam * Vivifica me, Domine. Secundum.

℣. Et custodiam testimonia oris tui. Vivifica.

Gloria Patri. Secundum.

℣. Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam.

℟. Et justificationes tuas doce me.

Ad Nonam.

Ant. Beneplacitum est.

Capit. Psal. 68.

Improperium expectavit Cor meum, et miseriam: Et sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

℟. br. Fac cum servo tuo * Secundum misericordiam tuam. Fac.

℣. Et justificationes tuas doce me. Secundum.

Gloria Patri. Fac.

℣. Veniat super me misericordia tua, Domine.

℟. Salutare tuum, secundum eloquium tuum.

In secundis Vesperis.

Omnia ut in prim. præter seq.

℣. Misericordia Domini a progenie in progenies.

℟. Timentibus eum.

Ad Magnificat.

Ant. Suscepit nos Dominus in Sinum, et Cor suum, recordatus misericordiæ suæ, alleluja.

Oratio, ut supra.

FESTA JUNII.

DIE IV.

In Festo Sancti Quirini Episc. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Martyr. præter sequentia.

Ad Magnificat.

Antiph. Hic est Sacerdos et Martyr, quem coronavit Dominus corona victoriæ: sub ramis ejus securi moramur, et in gloria illius requiescimus.

Oratio.

Deus, qui hodiernam diem beati Quirini Martyris tui atque Pontificis confessione gloriosa, et passione consecrasti: concede propitius; ut populus tuus, qui de ejusdem triumpho congaudet et gloria, ipsius impigram Fidem imitetur, et invictam in exequendis mandatis tuis constantiam æmuletur. Per Dominum.

In primo Nocturno.
Lection. de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno.
Lectio IV.

Maximiano Galerio Illyricum moderante, inter plurimos, qui in Christi exercitu gloriose trimphabant, beatus Quirinus Siscianus Episcopus, summa tunc sollicitudine pastorali munere functus, a Maximo urbis Sisciæ Præside jussus est comprehendi: quem cum studiose quærerent, et beatus id sensisset Episcopus, egressus ex urbe, fugiens comprehensus est et ad Præsidem ductus. A quo interrogatus: quonam fugeret? Non fugiebam, respondit, sed jussum Domini mei exequebar; scriptum enim nobis est: Si vos persequentur in civitate ista, fugite in aliam. Iterum sciscitanti: Cujusnam illud esset præceptum? Christi, inquit, qui verus est Deus. Postquam autem forti animo Dei ubique locorum præsentiam, et in sui nominis cultores providentiam ostendisset, inaniumque Deorum aris thura ponere constantissime recusasset, Præfectus jussit eum fustibus cædi. Hic autem minime deterritus sanctus Antistes, ait: Vere modo Sacerdotio fungor, vere modo Sacerdos effectus sum, si meipsum Deo Sacrificium obtulero. Et hoc, quod corpus meum cæsum est, delector, nullum sentiens dolorem: ideoque offero me majoribus suppliciis, ut me, quibus præpositus fui in hac vita, sequantur ad æternam illam, ad quam per hujusmodi iter facile pervenitur.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Mox in carcerem reclusus, Deo gratias egit, quia pro ejus nomine illatæ sibi essent contumeliæ, rogavitque, ut et persecutorum suorum mentibus veritatis lumen splendesceret. Media autem nocte lux magna effulsit in carcere, quam cum vidisset Marcellus custos, ad pedes Quirini prolapsus, nomenque veri Dei confessus, ab eodem consignatus est in nomine Domini nostri Jesu Christi. Post triduum vero fortis Athleta catenis constrictus in Pannoniam ad Amantium Præsidem missus est, ut ultimam perferret sententiam. Cui exquirenti an vera essent ea, de quibus accusaretur, eadem qua primum constantia: Apud Sisciam, ait, verum Deum confessus sum: ipsum semper colui, ipsum corde teneo: neque me ab eo, qui unus Deus et homo est, nemo poterit separare. Quem cum Præses nec blanditiis, præmiisque, et vitæ delectatione allicere, nec minis terrere, nec tormentis perfringere potuisset, tandem ad extremum devenit judicium.

℟. Desiderium animæ.

Lectio VI.

Tunc inter ceteras passiones, quibus illum affecit, jussit sancto Dei Sacerdoti molam ad collum alligari, sicque alligatum in Sibaris fluvii undas demergi. Verum supponente Domino manum suam, ingenti miraculo factum est, ut non modo suo ipse pondere mergeretur, sed etiam aquis supernatans; quodammodo ipsum lapidem retineret, ne ad ima tenderet. Interea frequentissimos, qui convenerant, Christianos, ex ipso, in quo fluitabat, amne, impense hortatus est, ne suo supplicio terrerentur, neve pro Fide mortem, quæ immortalitatem parit, jacturam arbitrarentur. Denique cupiens dissolvi, et esse cum Christo, conversus ad Dominum enixius orans impetravit, ut quem vivum non poterat, exanimem lapis demergeret. Ejus Corpus non procul ab eodem loco, ubi demersus fuerat, inventum fideles honorifice condidere; longo autem post tempore ossa ad Catacumbas delata sunt, ac deinde ab Innocentio Secundo Pontifice in Basilica Sanctæ Mariæ trans Tyberim collocata. Passus vero est beatus Quirinus Antistes et Martyr Christi pridie Nonas Junias, et coronatus est a Domino Nostro Jesu Christo, cui honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Matth. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post initium.

Cum Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit; tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus præscientiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex Magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, ne, qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne, cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Jam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitte-

ret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali juberet; non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens: Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri; nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem): sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur; et quamvis illæ sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi.

Lectio IX.

Majus certe atque admirabilius est mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illos occidere; præsertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus; etiam si mille circumstent lupi, superamus, et victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis Pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum.

Ad Bened., Ant. **Intravit Dominus in animam servi sui, et stetit contra reges horrendos in portentis et signis.**

In secundis Vesperis.

Ad Magnificat.

Antiph. **Hodie beatus Quirinus fidelis minister fidem, quam prædicabat martyrio confirmavit: hodie Sacerdos sanctus suæ vitæ hostiam Deo obtulit: hodie fortis athleta ab agone evolavit ad palmam.**

DIE XVI. JUNII.

In festo

S. Joannis Franc. Regis. Conf.

Semid.

Omnia de Communi Confessorum non Pontificum, præter sequentia.

In Hymno **Iste Confessor** mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui ad plurimos pro salute animarum perferendos labores beatum Joannem Franciscum Confessorem tuum mirabili charitate et invicta patientia decorasti, concede propitius; ut, ejus exemplis instructi et intercessionibus adjuti, æternæ vitæ præmia consequamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Joannes Franciscus Regis, nobili genere natus in oppidulo Narbonensis Galliæ, cui nomen Fonscoopertus, eximiæ sanctitatis a teneris annis indicia præbuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor et modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosæ anno ætatis decimonono, humilitate obedientia, charitate, odio sui, cæterisque vitæ religiosæ virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandi animarum saluti penitus devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum et Forensium montes, et ingentes Helvetiorum tractus, glacie, nivibusque fere perpetuis horridos, eorumque colonos inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles suscepit excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines, aut calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad catholicam fidem et ad christianam pietatem traduxerit.

℟. Honestum.

Lectio V.

Campestribus missionibus in hiberno tempore perfunctus, æstivo revertebatur Anicium, ibique in nosocomiis et in carceribus, in privatis ædibus, in compitis ac templis, omne hominum genus, omnibus omnia factus, sublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique subsidiis, præsertim cum sæviret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, sustentabat; unde illi patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus et perditis præsertim mulierculis e vitiorum cœno educendis vix credibile est quot probra ludibriaque pertulerit, erecto semper et alacri vultu imperterritus, licet gladiis jugulo sæpe admotis, alapis ori impactis, et fustibus corpori. Grassante peste, infirmos eo morbo laborantes sedulo invisens, ardenti reficiebat charitate. Erga alios blandus ac beneficus, in se ipse sæviebat acerrime, asperis ciliciis, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, somnum breviter in nuda tabula aut humi carpens, semper abstemius, vilissimoque victitans cibo et adeo tenui, ut arcendæ morti potius quam sustentandæ vitæ sufficeret.

℟. Amavit.

Lectio VI.

Divino amore sic erat incensus ut illum unum spirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat, cœlestibus affluens deliciis et extra se sæpe raptus. Rem divinam ea animi intentione, eo vultus ardore faciebat, ut sacrum quo effervescebat ignem, etiam in adstantes diffunderet. Miraculis, aliisque

donis supernaturalibus mire claruit. Tandem vocatur ad præmia laborum, in Viennensis Diœcesis pago, cui nomen est Lalovescus, correptus lethali morbo ex laboribus contracto, cum sæviret hiems frigidissima, cœlestibus recreatus illustrationibus, ad æterna gaudia invitatus, spiritum Creatori reddidit, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto. Ejus sepulchrum incredibili populorum per asperrimos montes undique confluentium concursu, ob sanctitatis et miraculorum famam, quæ maxime percrebescebat, summa devotione est frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens XI. Pontifex Maximus Joannem Franciscum beatorum, Clemens XII. Sanctorum fastis solemni ritu adscripsit, die decimasexta Junii ejusdem celebrandæ festivitati a Benedicto XIV. assignata.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homilia Sancti Evangelii, de Communi primo loco.

DIE XVIII. JUNII.

In festo
B. Gregorii Barbadici
Episc. Conf.
Comm. Simp.
Duplex.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DIE XXI. JUNII.

In festo
S. Aloysii Gonzagæ Conf.
Duplex.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DIE XXIX. JUNII.

In festo
Sanctorum Apostolorum
Petri et Pauli.

Commemoratio Omnium Sanctorum Apostolorum, ut in Breviario Veneto.

FESTA JULII.

DIE VII.

In festo
B. Benedicti XI. Pap. Conf.
Semid.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DIE XII. JULII.

In festo
SS. Hermag. et Fortun. MM.
Duplex.
Comm. Simp.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DIE XX. JULII.

In festo
S. Margaritæ Virg. Mart.
Duplex.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DIE XXI. JULII.

In festo
Sancti Danielis Prophetæ
Semid. Com. Simpl.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

SIBENICEN.

Reverendissimus Dominus Petrus Dominicus Maupas Episcopus Sibenicensis desiderio flagrans ut a Clero et Populo sibi commissis nobiliores in dies Ecclesiastici Cultus significationes tribuantur Sancto Jacobo Apostolo Ecclesiæ Cathedralis Sibenicensis, Officium integre proprium in honorem ejusdem Sancti concinnavit ab eodem Clero suo die XXV Julii in solemnitate Sancti Jacobi persolvend. ritu Titularibus competente, Duplicis nimirum primæ Classis cum Octava. Supplicia itaque vota ipsius Episcopi quum subscriptus Cardinalis Sacrorum Rituum Congregationis Præfectus retulerit in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis hodierna die ad Vaticanum coadunatis, Emi et Rmi Patres, qui legitimis Ritibus dijudicandis præsunt, omnibus accurate perpensis, rescribendum censuerunt - *Pro gratia et ad Eminentissimum Ponentem cum Promotore Fidei.*

Jam vero juxta mentem Sacræ Congregationis a me Cardinale Ponente una cum R. P. D. Andrea Maria Frattini Sanctæ Fidei Promotore proposito Sancti Jacobi Apostoli Officio proprio reviso, correctoque uti adnotatur in Exemplari huic Decreto prævio, illud Sacra Congregatio Rituum approbavit eidemque Clero Sibenicensi concessit.

Die 6. Februarii 1858.

(L. ✠ S.) G. Episcopus Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Praef.

H. Capalti S. R. C. Secretarius.

DIE XXV. JULII.
In festo
S. Jacobi Majoris Apost.
Titularis Eccl. Cathedralis
Sibenicensis.
Duplex I. Classis
cum Octava.

Ad Vesperas: Antiphonæ. **Accessit ad Jesum** ut in Laudibus. Psalmi: **Dixit Dominus** cum reliquis de Dominica; loco ultimi: **Laudate Dominum.**

Capitul. I. Cor. 4. 6.

Fratres, puto quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tanquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo et Angelis et hominibus.

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis:
Cœlum resultet laudibus;
Apostolorum gloriam
Tellus et astra concinunt.
Vos sæculorum Judices,
Et vera mundi lumina:
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
Qui templa cœli clauditis,
Serasque verbo solvitis,
Nos a reatu noxios
Solvi jubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinus
Languor salusque sentiunt:
Sanate mentes languidas
Augete nos virtutibus.
Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.
Patri simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beate Jacobe.

℟. Ut digni etc.

Ad Magnificat.

Antiph. O beate Jacobe consors cœlestis Patriæ, ora pro nobis Dominum, ut det perenne gaudium.

Oratio.

Esto Domine, plebi tuæ sanctificator et custos: ut beati Jacobi Apostoli tui munita præsidiis, et conversatione tibi placeat, et secura mente deserviat. Per Dominum etc.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Regem Apostolorum Dominum, * venite adoremus.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

Æterna Christi munera,
Apostolorum gloriam,
Palmas et hymnos debitos
Lætis canamus mentibus.
Ecclesiarum principes,
Belli triumphales duces,
Cœlestis aulæ milites
Et vera mundi lumina.
Devota sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas
Mundi tyrannum conterit.
In his Paterna gloria,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritus
Cœlum repletur gaudio.
Patri simulque Filio,
Tibique, Sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

In primo Nocturno.

Antiphonæ et Psal. de Communi.

De Epistola prima
B. Pauli Apost. ad Ephesios.

Lectio I. Cap. 13.

Aliis generationibus non est agnitum filiis hominum, sicuti nunc revelatum est Sanctis Apostolis ejus et Prophetis in Spiritu: gentes esse coheredes et concorporales et comparticipes promissionis ejus in Christo Jesu per Evangelium, cujus factus sum minister, secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi secundum operationem virtutis ejus.

℟. Procedens Jesus juxta mare Galileæ, vidit duos fratres Jacobum Zebedæi et Joannem fratrem ejus in navi, * Et vocavit eos; qui statim relictis retibus et patre, secuti sunt Dominum.

℣. Erant Jacobus et Joannes fratres in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua. Et vocavit.

Lectio II.

Mihi omnium sanctorum minimo, data est gratia hæc, in gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi, et illuminare omnes, quæ sit dispensatio Sacramenti absconditi a sæculis in Deo, qui omnia creavit: ut innotescat Principatibus et Potestatibus in cœlestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, secundum præfinitionem sæculorum, quam fecit in Christo Jesu Domino nostro: in quo habemus fiduciam et accessum in confidentia per fidem ejus.

℟. Vocavit ad se Dominus Jacobum Zebedæi et Joannem fratrem Jacobi, et fecit uti essent secum inter duodecim, et ut mitteret eos prædicare: * Et imposuit eis nomina, Boanerges, quod est, filii tonitrui.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Et imposuit.

Lectio II.

Propter quod peto, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis; quæ est gloria vestra. Hujus rei gratia, flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlis et in terra nominatur, ut det nobis secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus, in interiorem hominem, Christum habitare per fidem in cordibus vestris.

℟. Cum venisset Dominus in domum principis Synagogæ, * Non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum et Jacobum et Joannem et patrem et matrem puellæ.

℣. Et dixit: nolite flere, non est mortua puella, sed dormit. Non permisit. Gloria. Non permisit.

In secundo Nocturno.

Antiphonæ et Psalmi de Communi; Lectiones ut in Breviario Romano.

℟. I. Assumpsit Jesus Petrum et Jacobum et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum: * Et transfiguratus est ante eos.

℣. Et ecce apparuerunt illis Moyses et Elias cum eo loquentes. Et transfiguratus.

℟. II. Potestis bibere calicem quem ego bibo? aut baptismo quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo et Joanni filiis Zebedæi, * At illi dixerunt ei: possumus.

℣. Calicem quidem quem ego bibo, bibetis, et baptis-

mo quo ego baptizor, baptizabimini. At.

℟. III. Assumpsit Jesus Petrum et Jacobum et Joannem secum, et cœpit pavere et tædere. * Et ait illis: tristis est anima mea usque ad mortem.

℣. Sustinete hic et vigilate mecum. Et ait. Gloria Patri. Et ait.

In tertio Nocturno.

Psal. et Antiph. de Communi.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 20.

In illo tempore: accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi presbyteri.

Lib. 1. Com. in Matth. cap. 20.

Quia dixerat Dominus: et tertia die resurget, putavit eum mulier post resurrectionem illico regnaturum, et hoc, quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum: et aviditate fœminea, præsentia cupit, immemor futurorum. Postulat autem mater filiorum Zebedæi errore muliebri, et pietatis effectu, nesciens quid peteret. Nec mirum, si ista arguatur imperitiæ: cum de Petro dicatur, quando tria vult facere tabernacula: nesciens quid diceret. Respondens autem Jesus, dixit eis: nescitis quid petatis.

℟. Misit Herodes Rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio.

℣. Ecce ego mitto ad vos Prophetas, et sapientes, et scribas, et ex illis occidetis. Occidit.

Lectio VIII.

Mater postulat, sed Dominus discipulis loquitur, intelligens preces ejus, ex filiorum descendere voluntate. Potestis bibere Calicem, quem ego bibiturus sum? Calicem in scripturis divinis intelligimus passionem, juxta illud: Pater, si possibile est, transeat a me Calix iste. Et in psalmo: Calicem salutaris accipiam. Statimque infert quis sit iste Calix. Pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus. Ait illis: Calicem quidem meum bibetis.

℟. Tu es qui ante alios Apostolos primus plantasti Ecclesiam sanguine tuo: * Qui inter præcipuos Apostolos adnumeraris, et eorum primus martyrio laureatus es.

℣. O singulare præsidium, sancte Jacobe Apostole, qui meruisti videre Redemptorem nostrum adhuc mortalem in Deitate transformatum: exaudi preces servorum tuorum, et intercede pro nostra salute, omniumque populorum. Qui inter

præcipuos. Gloria Patri, Qui inter.

(Si occurrat hac die, Dominica, ex duabus lectionibus fiat una, et tunc nona lectio erit de Evangelio).

Lectio IX.

Quæritur, quomodo calicem martyrii Zebedæi filii Jacobus videlicet et Joannes biberint, cum Scriptura narret, Jacobum tantum Apostolum ab Herode capite truncatum: Joannes autem propria morte vitam finierit? Sed si legamus ecclesiasticas historias, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in ferventis olei dolium, et inde ad suscipiendam coronam, Christi athleta processerit, statimque relegatus in Patmos insulam sit: videbimus martyrio animum non defuisse, et bibisse Joannem calicem confessionis.

Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Ant. **Accessit ad Jesum * mater filiorum Zebedæi cum filiis, adorans et petens aliquid ab eo.**

Psalm. **Dominus regnavit,** cum reliquis de Dominica.

Ant. **Dic ut sedeant * hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinistram in regno tuo.**

Ant. **Potestis bibere * calicem, quem ego bibiturus sum? dicunt ei: possumus.**

Ant **Calicem quidem meum * bibetis; sedere autem ad dexteram meam et ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a patre meo.**

Ant. **Quicumque voluerit * inter vos major fieri, sit vester minister.**

Capit. I. Corint. 4. 6.

Fratres puto quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tanquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, et Angelis et hominibus.

Hymnus. **Exultet orbis gaudiis:** ut supra.

℣. **Ora pro nobis B. Jacobe.**

℟. **Ut digni, etc.**

Ad Benedictus.

Antiph. **O pastor noster inclyte beatissime Jacobe, adesto tuo gregi; quem meritis et precibus ablutum redde sordibus præsentans summo Regi.**

Oratio, ut supra.

Ad Tertiam

Ant. **Dic ut sedeant.**

Capitulum. **Fratres, puto:** ut supra.

℟. br. **In omnem terram,** etc. de Communi.

℣. **Constitues eos principes, etc.**

Ad Sextam.

Ant. **Potestis bibere.**

Capit. I. Cor. 4. 6.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles.

℟. br. **Constitues eos principes, etc.**

℣. **Nimis honorati, etc.**

Ad Nonam.

Ant. **Quicumque voluerit.**

Capit. 1. Cor. 4.

Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres: nam in Christo Jesu per Evangelium vos genui.

℟. br. **Nimis honorati, etc.**

℣. **Annuntiaverunt, etc.**

Ad Vesperas.

Antiph. et Capitulum ut in primis, Psalmi de Communi Apostolorum in secundis Vesperis, Hymnus de Laudibus.

℣. **Ora pro nobis B. Jacobe.**

℟. **Ut digni, etc.**

Ad Magnificat. Antiph. ut in primis Vesperis.

Oratio propria, deinde Commem. Sanctæ Annæ.

SIBENICEN.

Quum Reverendissimus Episcopus Sibenicensis a Sacra Rituum Congregatione approbari petierit Officium proprium cum Missa in honorem S. Christophori Martyris Patroni æque Principalis Diœcesis Sibenicensis, subscriptus Cardinalis Sacrorum Rituum Congregationis Præfectus ejusdem Episcopi supplicia vota retulit in ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis hodierna die ad Vaticanum habitis. Et Eminentissimi ac Reverendissimi Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi post accurutum omnium examen, rescribendum censuerunt: *pro gratia et ad Eminentissimum Ponentem cum Promotore Fidei.*

Per eumdem itaque Cardinalem Præfectum, hujus causæ Ponentem una cum R. D. Petro Advocato Minetti, Sacræ Congregationis Assessore, ac Sanctæ Fidei Subpromotore propositis Officio et Missa revisis et emendatis, uti in superiori Exemplari adnotantur, illa Sacra Congregatio approbavit, concessitque Clero Sibenicensi in Festo S. Christophori Martyris Patroni, æque Principalis persolven. ritu duplici primæ Classis cum Octava.

Die 26. Martii 1859.

(L.✝S.) **G. Episcopus Albanens. Card. Patrizi S. R. C. Præf.**

H. Capalti S. R. C. Secret.

DIE XXVII. JULII.
In Festo
S. Christophori Martyris
Patroni æque Principalis
Diœcesis Sibenicensis.
Duplex I. Classis
cum Octava.

Omnia de Communi unius Martyr. præt. sequentia.

In utrisque Vesperis.
Ad Magnificat.

Antiph. **Effundamur preces ad Dominum, ut sicut per Beatum Martyrem Christophorum multorum animas convertit, ita et nos tanti Martyris suffulti præsidio, cœlesti glória perfrui mereamur.**

Oratio.

Deus, qui Beatum Christophorum Martyrem tuum ad confessionem tui Nominis venire tribuisti, da nobis ejus intercessione a mundi tribulationibus et periculis erui, atque a tentationibus liberari. Per Dominum.

In primo Nocturno.

De Libro Ecclesiastici.
Lectio I. Cap. 51.

Confitebor tibi, Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguæ iniquæ, et a labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adjutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiæ nominis tui a rugientibus præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam; et de portis tribulationum, quæ circumdederunt me; a pressura flammæ quæ circumdedit me, et in medio ignis non sum æstuatus: de altitudine ventris inferi, et a lingua coinquinata, et a verbo mendacii, a rege iniquo et a lingua injusta.
℟. **Iste.**

Lectio II.

Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum, et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique et non erat qui adjuvaret. Respiciens eram ad adjutorium hominum, et non erat. Memoratus sum misericordiæ tuæ, Domine, et operationis tuæ, quæ a sæculo sunt: quoniam eruis sustinentes te, Domine, et liberas eos de manibus gentium. Exaltastis super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecatus sum. Invocavi Dominum patrem Domini mei, ut non derelinquat me, in die tribulationis meæ, et in tempore superborum sine adjutorio. ℟. **Justus.**

Lectio III.

Laudabo nomen tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem di-

cam tibi, et benedicam nomini Domini.

℟. Iste cognovit.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Christophorus in Lycia, Decio Imperatore, pro catholica fide fortiter dimicavit. Fama est milites circiter ducentos, qui ad sanctum Christophorum Confessorem comprehendendum missi fuerant, visis miraculis, in Christum credidisse, ejusdem Divinitatem confessos, ac demum capite plexos fuisse, quod et vetustissimis monumentis confirmatur. Illud certo constat, Nicetam et Aquilinam Sancti Christophori prædicatione ad Christum conversas, mox cervicibus datis, martyrii palmam accepisse. Christophorus igitur, cum vere Christum, ut nomine ipso præsignabat, in corde et in ore portasset, virgis ferreis attritus, et a flammæ æstuantis incendio Christi virtute servatus, ad ultimum sagittarum ictibus confossus, Martyrium capitis obtruncatione complevit. ℟. Honestum.

Lectio V.

Eo tempore Christophori nomen apud omnes ferme cum orientis, tum occidentis Ecclesias magno in honore esse cœpit. Quamobrem ædes et aræ, quæ cultum ejus testarentur, pluribus in oppidis et vicis excitatæ et dedicatæ fuerunt; item Sodalitia et Cœnobia constituta. Nam populi qua bello, qua peste, aliave calamitate afflicti, quum ad beati Christophori præsidium confugissent, præsentissimum invicti Martyris patrocinium, sæpius experti sunt. Sacra ejus lipsana in varias catholici orbis plagas asportata, magnam habent venerationem, Sibenici præsertim (quod est Dalmatiæ oppidum) ubi pes et crus sinistrum cum femore simul adhærente religiose adservantur.

℟. Desiderium.

Lectio VI.

Quas quidem insignes Reliquias anno millesimo quadringentesimo quinquagesimotertio, quum Mahomedes Constantinopolim expugnaret, inter direptionem captæ Urbis sublatas, Presbyter quidam græcus Sibenicum transtulit, riteque recognitas et in Cathedrali Ecclesia honorifice conditas, tanta deinceps religione Sibenicenses venerati sunt, ut alterum civitatis Patronum sibi delegerint beatum Christophorum. Ipse vero invictissimus Martyr novos Clientes suæ fidei commissos innumeris beneficiis cumulavit. Quorum ut perennis extaret memoria, Pius IX. Pontifex Maximus Anno Pontificatus sui duodecimo, Officium proprium et Missam sub ritu duplici primæ Classis cum Octava Sibenicensi Diœcesi benigne concessit.

℟. Stola.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum quod non revelabitur; neque occultum quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Ex Comm. in Matth. cap. 10. lib. 1.

Et quomodo in præsenti sæculo multorum vitia nesciuntur, sed de futuro sæculo scribitur: quando judicabit Deus abscondita hominum, et illuminabit latebras tenebrarum, et manifestavit consilia cordium; et est sensus: nolite timere persecutorum sævitiam, et blasphemantium rabiem: quia veniet dies judicii, in quo vestra virtus, et eorum nequitia demonstrabitur. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, et quod in aure auditis, prædicate super tecta; quod auditis in mysterio, apertius prædicate: quod discitis abscondite, publice loquimini: quod vos erudivi in parvulo Judææ loco, in universis urbibus, et in toto mundo, audacter dicite.

℟. Corona.

Lectio VIII.

Eum timete qui potest animam et corpus perdere in gehennam. Nomen gehenna, in veteribus libris non invenitur: sed primum a Salvatore ponitur: quæramus ergo, quæ sit sermonis hujus occasio. Idolum Baal, juxta Jerusalem, ad radicem montis Moria, in quibus Siloe fluit, non semel legimus. Hæc vallis et parva campi planities irrigua erat, et nemorosa, plenaque deliciis, locusque in ea Idolo consecratus erat, in tantam autem dementiam populus venerat, ut deserti templi vicina, ibi hostias immolaret, et rigorem religionis deliciæ vincerent, filiosque suos dæmoniis incenderent vel initiarent, et appellabatur locus iste genhennon, idest vallis filii Hennon.

℣. Hic est vere.

Lectio IX.

Futura ergo supplicia et pœnæ perpetuæ, quibus peccatores cruciandi sunt, hujus loci vocabulo denotantur. Duplicem autem esse gehennam nimii ignis et frigoris, in Job plenissime legimus. Quod autem ait: Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt: derident intelligentiam ecclesiasticam in hoc loco, qui carnis resurrectionem negant, quasi et nos capillos qui numerati sunt et a tonsore recisi, omnes dicamus resurgere: cum Salvator non dixerit: Vestri autem capilli capitis omnes salvandi sunt, sed numerati sunt: ubi numerus, et scientia numeri demonstratur, nos ejusdem numeri conservatio.

Ad Benedictus.

Antiph. Confitebor tibi, Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum, quia liberasti me a pressura flammæ, quæ circumdedit me, et in medio ignis non sum æstuatus.

DIE XXX. JULII.

In Festo

Sancti Eliæ Prophetæ.

(dies assign. ex 20. hujus)

Duplex. Comm. Simp.

In primis Vesperis.

Antiph. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel.

Psalmi de Dominica, et ultimo loco Psal. Lauda Jerusalem, Dominum.

Antiph. Usquequo claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eum.

Ant. Si homo Dei sum, descendat ignis de cœlo, et devoret te, et quinquaginta tuos.

Antiph. Non ego turbavi Israel, sed tu, et domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini.

Antiph. Occidisti insuper, et possedisti: ecce inducam super te malum, et demetam posteriora tua.

Capitul. Eccli. 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat. Qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi properare ad alta
Mente Carmeli juga, et ore pleno
Vatis Eliæ meritos referre
Laudis honores.

Dum fames terras premeret, ministro
Utitur corvo; viduæ farinam
Sufficit solers, oleoque manat
Hydria pingui.

Hinc, Deo fusis precibus, reductum
Finibus mortis puerum parenti
Reddit, orando valet expetitam
Reddere lucem.

Claudit et nubes, aperitque verbo;
Imperat post tres properanter annos
Decidant cœlo, sitiensque tellus
Hauriat imbres.

Sit Patri summo, genitæque Proli,
Et Tibi compar utriusque Sancte
Spiritus, laus, imperium, potestas
Tempus in omne.
Amen.

℣. Verbo Domini continuit cœlum.

℟. Et dejecit de cœlo ignem terræ.

Ad Magnificat.

Antiph. Ecce ego mittam vobis Eliam Prophetam antequam veniat dies Domini magnus et horribilis, et convertet cor patrum ad filios,

et cor filiorum ad patres eorum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus; eodem interveniente, ad cœlestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invitator. Regem Prophetarum Dominum, * Venite adoremus.

Hymn. Nunc juvat, ut in primis Vesperis.

In primo Nocturno.

Antiph. Factum est autem, ut ægrotaret filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus.

Psalmi de Communi Confessorum non Pontificum.

Antiph. Dixit mulier ad Eliam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ, et interficeres filium meum?

Antiph. Ait Elias ad viduam: Da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dominum, et revixit puer.

℣. Verbo Domini continuit cœlum.

℟. Et dejecit de cœlo ignem terræ.

De libro tertio Regum.

Lectio I. c. 17.

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros, et pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum, dicens: Recede hinc, et vade contra Orientem, et abscondere in torrente Carith, qui est contra Jordanem, et ibi de torrente bibes, corvisque præcepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini. Cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferebant ei panem, et carnes mane; similiter panem, et carnes vesperi, et bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, et vade in Sarephta Sidoniorum, et manebis ibi; præcepi enim ibi mulieri viduæ ut pascat te.

℟. Recede hinc, et vade contra Orientem, dixit Dominus ad Eliam: * Qui abiit, et fecit juxta verbum Domini.

℣. Abscondere in torrente Carith, et ibi de torrente bibes, corvisque præcepi, ut pascant te ibi. Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit, et abiit, in Sarephta. Cumque venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: Da mihi paullulum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pergeret ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: Af-

fer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Quæ respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydria, et paullulum olei in lecytho: en colligo duo ligna, ut ingrediar et faciam illum mihi, et filio meo, ut comedamus, et moriamur. Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac sicut dixisti; verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, et affer ad me; tibi autem et filio tuo facies postea. Hæc autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur, usque ad diem in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terræ. Quæ abiit, et fecit juxta verbum Eliæ; et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farinæ non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliæ.

℟. Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophetæ: * Et comedit ipse, et illa, et domus ejus.

℣. Ex illa die hydria farinæ non defecit, et lecythus olei non est imminutus juxta verbum Eliæ. Et comedit.

Lectio III.

Factum est autem post hæc, ægrotavit filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi, et tibi, vir Dei? Ingressus es ad me ut rememorarentur iniquitates meæ, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in cœnaculum, ubi ipse manebat, et posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum et ait: Dñe Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliæ; et reversa est anima pueri intra eum, et revixit.

℟. Reversa est anima pueri intra eum, et revixit, et tradidit matri suæ, et ait illi: * En vivit filius tuus.

℣. Tulit Elias puerum, et deposuit eum in inferiorem domum dicens: En vivit.

Gloria Patri. En vivit.

In secundo Nocturno.

Ant. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens: Vade, et ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terræ.

Ant. Ait Elias ad Achab: Ascende, comede, et bibe, quia sonus multæ pluviæ est.

Ant. Manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jezrael.

℣. Tu ungis Reges ad pœnitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ex libro
Sancti Epiphanii Episcopi
de Vitis Prophetarum.

Lectio IV.

Elias Propheta ex Thesbis existebat e Continente Arabum, de Tribu Aaron Levitæ. Morabatur etiam in Galaad: quoniam Thesbis erant ædes Sacerdotibus consecratæ, ac destinatæ. Quem cum eniteretur parens ejus; ejusmodi Sabæ patri visio apparuit. Viri niveum quemdam præseferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem evellebant, quin et flammam ignis cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerusalem genitor, visaque ad Sacerdotes retulit. Respondit autem illi Chrematismus, hoc est Oraculum, sive Responsor: Cave manifestum facias; erit quippe lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio ac sententia, et judicabit Israel cum igne, tum romphæa. Hic est ille Elias, qui ter ignem e cœlo deduxit: quique imbrem sua lingua gestavit, mortuos item suscitavit, et in cœlum denique nimbo, seu turbine ignis assumptus est.

℟. Ait Abdias ad Eliam: Cum recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, et tu dices: * Dic Domino tuo: Adest Elias.

℣. Dixit Elias: Vivit Dominus exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei. Dic Domino.

Ex libro
S. Isidori Episcopi
de Vita et morte Sanctorum.

Lectio V.

Elias qui, interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus, atque Propheta, habitator solitudinis fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, industria solers, excellenti ingenio præditus, in exercitatione disciplinæ rectus, in sancta meditatione assiduus; metuque mortis intrepidus. Verberavit tyrannos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit. Triennii siccitate clausit imbribus cœlum. Oravit rursum, et cœlum dedit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinæ non defecit, et vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de cœlo venit. Duos quinquagenarios cum militibus cœlesti igne combussit. Jordanem transiens, tactu melotis abrupit aquas.

℟. Cum venisset Elias ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua, colligens ligna,

et vocavit eam, dixitque ei: * Da mihi paullulum aquæ in vase, ut bibam.

℣. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Da mihi paullulum.

Lectio VI.

Post hæc igneo curru in cœlum raptus ascendit, venturus, juxta Malachiam Prophetam, in fine mundi, præcursurus Christum, annuntiaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, ita ut bellum gerat Antichristus adversus eum, et Henoch, qui cum eo venturus est, et occidet eos. Cadavera vero eorum tribus diebus, et sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino, regnum Antichristi plaga magna percutient. Post hæc veniet Dominus, et interficiet Antichristum gladio oris sui, et eos, qui adoraverunt eum, et regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in æternum.

℟. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliæ.

℣. Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit.

Gloria Patri. Et exaudivit Dominus.

In tertio Nocturno.

Ant. Dixit Elias Prophetis Baal: Eligite vobis bovem unum, et invocate nomina deorum vestrorum: et hi clamabant, et non erat, qui responderet.

Ant. Cum jam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Ant. Orante Elia, cecidit ignis Domini, et voravit holocaustum, et ligna, et lapides, pulverem quoque, et aquam, quæ erat in aquæductu lambens.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 17.

Lectio VII.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia
Sancti Joannis Chrysostomi.
Hom. 57. in Matth.
paullo post princip.

Cujus autem rei gratia Moysen, et Eliam produxit? Multas quidem dicere quis causas possit. Primum quoniam et turbæ, alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur: idcirco Moysen, et [illegible]am cæterorum Propheta-

rum vertices produxit, ut quam magnum sit inter servos, et dominum discrimen oculis cernerent, utque recte laudatum crederent Petrum, qui Filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judæi accusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicaret. Dicebant enim: Hic non est a Deo, quia Sabbatum non servat; et rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis; ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia hæc criminantur, quia neutri horum criminum subjiceretur nec legis prævaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, æqualem se Patri faciendo, eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum præfulsit. Moysi enim legem dedit: quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judæi credebant, nec prævaricatorem ejus, et legum latori hostem, lator ipse unquam coluisset. Elias autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui se æqualem Patri dicebat, si non esset; nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret.

℟. Ait Elias nuntiis Regis Samariæ: Numquid non est Deus in Israel, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem hæc dicit Dominus: * De lectulo super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

℟. Reversi nuntii ad Ochoziam, dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite, et revertimini ad Regem, et dicetis ei. De lectulo.

Lectio VIII.

Ad hæc omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitæ habere potestatem liquido, ac vere crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur: idcirco jam mortuum, et Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam vero causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quænam igitur illa est? Ut Crucis gloriam ostendat, et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de cruce videlicet, ac de passione; sic enim ipsam semper appellabat.

℟. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cœlum, * Elisæus clamabat dicens: Pater mi, Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

℣. Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque,

et ascendit Elias per turbinem in cœlum. Elisæus.

Gloria Patri. Elisæus clamabat.

Lectio IX.

Accedit ad hæc omnia virtus quoque virorum singularis, atque præcipua, quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de causa eos, qui centies, pro Dei præceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit, quorum uterque cum animam perdiderit, invenit eam. Atque sane magna libertate adversus tyrannos locuti sunt, alter adversus Ægyptium, alter adversus Achab: et, quod magnum est, pro ingratis hominibus, et inobedientibus, a quibus in atrocia pericula compulsi sunt: qui etsi privati ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab Idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis, alter etiam aliquo modo rusticior, et uterque sæcularium divitiarum apprime contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias præter melotem aliquid habebat, præsertim cum veteris essent Testamenti, neque tanta gratia signorum pollerent.

Te Deum laudamus, te Dominum, etc.

AD LAUDES,

et per Horas, Ant.

Elias dum zelat zelum legis, receptus est in cœlum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Ant. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in cœlum, ibant Elias et Elisæus de Galgalis.

Ant. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas, et divisæ sunt, et transierunt ambo per siccum.

Ant. Cum Elias, et Elisæus pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque.

Ant. Ascendit Elias per turbinem in cœlum; Elisæus autem videbat et clamabat: Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

Capit. Eccli. 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat, qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua, pauci facti sunt.

Hymnus.

Te, magne rerum Conditor,
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite maximo,
Quem diligis extollere.

Hic namque sacri nominis
Tui zelator provocat
Vates Baal nequissimos,
Victosque jure interficit.

Illo precante, victimas
Absumit ignis cœlitus:

Hi perstrepentes acriter
Sunt omnibus ludibrio.
Tum Jezabelis impiæ
Vitans furorem noxium
Sub junipero dormiens
Adesse cernit Angelum:
Panem sibi qui proferens
Lymphamque, jussit pergere
Cibo repletum, strenue
Ad montis Horeb verticem.
Hoc in cibo jejunium
Tulit quadragenarium:
Hac vi dapes sunt præditæ
Quas dextera Dei porrigit.
Omnibus Tibi sit gloria,
Verbum, Pater, Paraclite,
Inseparata Trinitas,
Quæ condidisti omnia.
Amen.

℣. Elias in turbine tectus est.

℟. Et in Elisæo completus est spiritus ejus.

Ad Benedictus.

Ant. Elias homo erat similis nobis, passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et cœlum dedit pluviam; et terra dedit fructum suum.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus; eodem interveniente ad cœlestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Ant. Factum est autem.

Capit. Surrexit.

℟. br. Verbo Domini * Continuit cœlum. Verbo Domini.

℣. Et dejecit de cœlo ignem ter. Continuit.

Gloria Patri. Verbo.

℣. Tu ungis reges ad pœnitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ad Sextam.

Ant. Tulit Elias pallium suum.

Capit. Eccl. 48.

Verbo Domini continuit cœlum, et dejecit ignem ter; sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

℟. br. Tu ungis reges * Ad pœnitentiam. Tu ungis.

℣. Et Prophetas facis successores post te. Ad.

Gloria Patri. Tu ungis.

℣. Beati sunt qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Nonam.

Ant. Ascendit Elias.

Capit. Eccl. 48.

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Domini Dei: qui scriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Domini.

℟. br. Beati sunt, * Qui te viderunt. Beati sunt.

℣. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te.

Gloria Patri. Beati sunt.

℣. Elias in turbine tectus est.

℟. Et in Elisæo completus est spiritus ejus.

In ii. Vesperis, si dicendæ sunt, omnia ut in i. præter sequentia.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Magnificat.

Ant. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas Jordanis, quæ divisæ sunt in utramque partem, et transierunt ipse et Elisæus per siccum: et ascendit Elias per turbinem in cœlum.

DOMINICA I. JULII.

Officium
Pretiosissimi Sanguinis
D. N. Jesu Christi
Duplex II. Classis.

Omnia ut in Breviario Veneto, ut in Feria VI. post Dominica IV. Quadrag. cum Comm. Dom. occurr.

DOMINICA II. JULII.

In Festo
Commemor. omnium
Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Pontificum.
Duplex Majus.
Commemorat. Dominic.
In primis Vesp.

Antiph. Sancti tui, Domine cum reliquis de Laudibus,

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica: et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum, omnes Gentes, etc.

Capit. Hebr. 13.

Fratres, mementote Præpositorum vestrorum, qui vobis loquuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

Hymnus.

Rex gloriose Præsulum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad cœlestia.

Aurem benignam protinus,
Appone nostris vocibus;
Trophæa sacra pangimus,
Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis in Martyribus,
Parcendo Confessoribus,
Tu vince nostra crimina,
Donando indulgentiam.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc et in perpetuum.
Amen.

℣. Exaltent eos in Ecclesia plebis.

℟. Et in Cathedra Seniorum laudent eos.

Ad Magnificat.

Ant. Sacerdotes Dei, benedicite Dominum: servi Domini, hymnum dicite Deo, alleluja.

Oratio.

Deus, qui populis tuis indulgentia consulis, et amore dominaris: da Spiritum sapientiæ, suffragantibus meritis Antistitum Ecclesiæ tuæ, quibus dedisti regimen disciplinæ; ut de profectu sanctarum ovium, fiant gaudia æterna Pastorum. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Principem Pastorum: * Venite, adoremus.

Hymnus.

Æterna Christi munera,
Et gloriam Pontificum,
Laudes canentes debitas
Lætis canamus mentibus.
Ecclesiarum Principes,
Belli triumphales duces;
Cœlestis aulæ milites,
Et vera mundi lumina.
Devota Sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas
Mundi triumphat Principem.
In his Paterna gloria
In his voluntas Spiritus,
Exultat in his Filius,
Cœlum repletur gaudio.
Te nunc Redemptor, quæsumus,
Ut ipsorum consortio
Jungas precantes servulos,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Ad Matutinum.

Antiphonæ, Psalmi, et ℣. Nocturn. dicuntur de Comm. Apostolorum.

In primo Nocturno.

Lectiones Laudemus viros gloriosos, ut in festo SS. Cyrilli et Methodii, die ix. Martii, ut in hoc Proprio.

℟. i. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ.

℣. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

℟. ii. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.

℣. Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim.

℟. iii. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini.

℣. Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur.

Gloria Patri. Dabitur.

In secundo Nocturno.

Sermo
Sancti Bernardi Abbatis,
in festo S. Malachiæ Episc.

Lectio IV.

Congratulemur, fratres, congratulemur, ut dignum est, Pontificibus nostris; quia et pium est defunctos plangere, et pium magis congaudere viventibus. Numquid non vivunt? Et beate. Nimirum visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace. Denique jam concives Sanctorum, et domestici Dei psallunt pariter, et gratias agunt, dicentes: Transivimus per ignem, et aquam, et induxisti nos in refrigerium. Transiverunt plane viriliter, et feliciter pertransierunt. Transiverunt per ignem, et aquam, quos neque tristia frangere, nec detinere mollia potuerunt.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et

Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt viri.

Lectio V.

Lætemur, quod Pontifices nostri ascenderunt ad cives suos, pro filiis captivitatis legatione fungentes, corda nobis conciliantes Beatorum, vota illis intimantes miserorum. Lætemur, inquam, et exultemus, quia cœlestis illa Curia ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos protegant meritis, quos informaverunt exemplis, miraculis confirmaverunt. Sancti Pontifices, qui in spiritu humilitatis hostias pacificas cœlis frequenter invexerant, per semetipsos introiverunt ad altare Dei, ipsi hostiæ et Sacerdotes.

℟. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis.

℣. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis.

Lectio VI.

Benedictus Dominus Deus, qui tantorum Pontificum ministerio visitavit plebem suam: et nunc, assumptis iis in sanctam civitatem, tantæ recordatione suavitatis nostram non desinunt consolari captivitatem. Exultent in Domino eorum spiritus, quod levati pondere corporeæ molis, nulla jam fæculenta, vel terrena materia prægravantur, quo minus tota alacritate ac vivacitate corpoream omnem, et incorpoream transeuntes creaturam, pergant toti in Deum; et adhærentes illi, unus sint cum eo spiritus in æternum. Domum istam decet sanctitudo, in qua tantæ frequentatur memoria sanctitatis.

℟. Isti sunt triumphatores et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo.

Gloria Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 26.

Lectio VII.

In illo tempore: Venit Jesus in partes Cæsareæ Philippi, et interrogabat discipulos suos dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia
Sancti Leonis Papæ.
Serm. 2. in Anniv. Assumpt. suæ, ante medium.

Cum, sicut Evangelica lectione reseratum est, interrogasset Dominus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinantibus) crederent; respondissetque beatus Petrus, dicens: Tu es Christus Filius Dei vivi; Dominus ait: Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam; et tibi dabo claves regni cœlorum, et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cœlis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritatis, et beatus Petrus in accepta fortitudine petræ perseverans, suscepta Ecclesiæ gubernacula non reliquit.

℟. Amavit eos Dominus, et ornavit eos, stolam gloriæ induit eos: * Et ad portas Paradisi coronavit eos.

℣. Induit eos Dominus loricam fidei, et ornavit eos. Et ad portas.

Lectio VIII.

In universa namque Ecclesia, Tu es Christus Filius Dei vivi, quotidie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitetur Dominum, magisterio hujus vocis imbuitur. Hæc fides diabolum vincit, et captivorum ejus vincula dissolvit. Hæc erutos mundo inserit cœlo, et portæ inferi adversus eam prævalere non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque hæretica unquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebratur hodierna festivitas, ut in persona humilitatis meæ ille intelligatur, ille honoretur, in quo et omnium Pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, et cujus etiam dignitas in indigno hærede non deficit.

℟. Isti sunt, qui ante Deum magnas virtutes operati sunt, et omnis terra doctrina eorum repleta est: * Ipsi intercedant pro peccatis omnium populorum.

℣. Isti sunt, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad cœlestia regna. Ipsi.

Gloria Patri. Ipsi.

Lectio IX. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Postea Te Deum.

AD LAUDES,
et per Horas, Ant.

Sancti tui, Domine, florebunt sicut lilium, et sicut odor balsami erunt ante te.

Ant. In cœlestibus regnis sanctorum habitatio est, et in æternum requies eorum.

Ant. Corpora Sanctorum in pace sepulta sunt, et nomina eorum vivent in æternum.

Ant. Spiritus, et animæ justorum, hymnum dicite Deo nostro, alleluja.

Ant. Fulgebunt justi sicut sol in conspectu Dei.

Capit. Hebr. c. 13.

Fratres, mementote Præpositorum vestrorum, qui vobis loquuti sunt verbum Dei, quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

Hymnus.

Rex gloriose Præsulum, ut supra in primis Vesperis.

℣. Justos deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illis Regnum Dei.

Ad Benedictus.

Antiphona. Vos estis lux mundi: non potest civitas abscondi supra montem posita; neque accendunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum ut luceat omnibus, qui in domo sunt.

Oratio.

Deus, qui populis tuis indulgentia consulis, et amore dominaris; da Spiritum sapientiæ, suffragantibus meritis Antistitum Ecclesiæ tuæ, quibus dedisti regimen disciplinæ; ut de profectu sanctarum ovium fiant gaudia æterna Pastorum. Per Dominum.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Tertiam.

Antiph. In cœlestibus regnis.

Capit. Fratres, mementote.

℟. br. Lætamini in Domino * Et exultate justi. Lætamini.

℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et exultate.

Gloria Patri. Lætamini.

℣. Exultent justi in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in lætitia.

Ad Sextam.

Ant. Corpora Sanctorum.

Capit. Act. c. 20.

Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo.

℟. br. Exultent justi * In conspectu Dei. Exultent.

℣. Et delectentur in lætitia. In conspectu.

Gloria Patri. Exultent.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam.

Ant. Fulgebunt justi.

Capit. Hebr. c. 13.

Obedite Præpositis vestris, et subjacete eis: ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri.

℟. brev. Justi autem * In perpetuum vivent. Justi.

℣. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum.

Gloria Patri. Justi.

℣. **Exultabunt Sancti in gloria.**

℟. **Lætabuntur in cubilibus suis.**

In secundis Vesperis.

Ant. Psalmi, Capit. et Hymnus ut in primis Vesperis. et loco ultimi Psalm. **Memento, Domine David.**

℣. **Elegit eos Dominus Sacerdotes sibi.**

℟. **Ad sacrificandum ei hostiam laudis.**

Ad Magnificat.

Ant **Dum essent Summi Pontifices, terrena non metuerunt, sed ad cœlestia regna gloriosi migrarunt.**

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

DOMINICA III. JULIII.

In Festo
Sanctiss. Redemptoris Jesu.
Duplex II. Classis cum Oct.
Comm. Dom.
Omnia, ut in Brev. Veneto.

FESTA AUGUSTI.
DIE I.

Octava S. Jacobi Apost.
Duplex.
Comm. Oct. et Simp.
Omnia ut in die, præt. sequ.
In primo Nocturno.
Lection. de Script. occurr.
In secundo Nocturno.

Ex Tractatu
Sancti Augustini Episcopi
super Psalmos.

Lectio IV. in Ps. 44.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. Genuerunt te Apostoli: ipsi missi sunt, ipsi prædicaverunt, ipsi patres. Sed numquid nobiscum corporaliter semper esse potuerunt? Et si unus ipsorum dixit: cupio dissolvi et esse cum Christo; multo magis optimum est: manere autem in carne necessarium propter vos. Dixit hoc quidem: sed quamdiu hic manere potuit? Numquid usque ad hoc tempus? Numquid usque in posterum? Ergo illorum abscessu deserta est Ecclesia? Absit. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. Quid est: Pro patribus tuis nati sunt tibi filii? Patres missi sunt Apostoli: pro Apostolis filii nati sunt tibi, constituti sunt Episcopi.

℟. **Assumpsit Jesus.**

Lectio V.

Hodie enim Episcopi, qui sunt per totum mundum, unde nati sunt? Ipsa Ecclesia patres illos appellat: ipsa illos genuit: et ipsa illos constituit in sedibus patrum. Non ergo te putes desertam, quia non vides Petrum, quia non vides Paulum, quia non vides illos, per quos nata es. De prole tua tibi crevit paternitas. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram. Vide templum Regis, quam late diffusum est, ut noverint virgines quæ non adducuntur in templum Regis, non se ad istas nuptias pertinere.

℟. **Potestis bibere.**

Lectio VI.

Pro patribus tuis nati tibi filii: constitues eos principes super omnem terram. Hæc est Catholica Ecclesia: filii ejus constituti sunt principes super omnem terram, filii ejus constituti sunt pro patribus. Agnoscant qui præcisi sunt: veniant ad unitatem: adducantur in templum Regis. Templum suum Deus ubique collocavit: fundamentum Prophetarum et Apostolorum ubique firmavit: filios genuit Ecclesia: constitues eos pro patribus suis principes super omnem Ecclesiam.

℟. Assumpsit Jesus.

In Tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 20. c.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

(Lib. 2. de Fide ad Gratianum Cap. 3.)

Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicentibus autem illis, Possumus: ait illis Jesus: Calicem quidem meum bibetis, sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. Quam patiens et clemens, Dominus, quam alta sapientia et bona charitas! Volens enim ostendere, quod non perfunctoriam rem aliquam discipuli postulaverint, sed eam, quam impetrare non possent: prærogativam eis paternæ honorificentiæ reservavit; non metuens, ne quid juri proprio derogaret, qui non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo. Simul diligens discipulos, quia sicut habes: usque in finem dilexit eos, noluit his, quos diligeret, videri quod peterent denegasse, sanctus et bonus Dominus: qui mallet aliquid dissimulare de jure, quam de charitate deponere. Charitas enim patiens est, benigna est, non æmulatur, non inflatur, non quærit quæ sua sunt.

℟. Misit Herodes.

Lectio VIII.

Denique, ut agnoscatis, non infirmitatis, sed indulgentiæ esse quod dixit: non est meum dare vobis: ubi sine matre filii Zebedæi rogant, nihil de patre dixit, sic enim habes: non est meum dare vobis, sed quibus paratum est, ita Marcus Evangelista posuit. Ubi vero mater pro filiis rogat, hoc est, secundum Matthæum: non est, inquit, meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. Hic addidit, a Patre meo: quia majorem indulgentiam maternus poscebat affectus.

℟. Tu es qui.

Lectio IX.

(Si est Dominica ex duabus fiat una).

Quod si putant, dicendo: quibus paratum est a Patre: quod aut Patri plus tribuit, aut sibi aliquid derogavit: dicant, utrum et illic putant Patri aliquid derogatum, quia dixit in Evangelio: Filius de Patre; Pater, non judicant quemquam? Quod si sacrilegium putamus dicere, quod Pater ita judicium detulit Filio; ut ipse non habeat: (habet enim, nec potest amittere, quod habet naturaliter divina majestas), sacrilegium utique æstimare debemus, quod non potest Filius dare quidquid aut homines mereri possunt, aut quævis accipere creatura; præsertim cum ipse dixerit: Ego ad Patrem vado, et quodcumque ab eo petieritis in nomine meo, hoc faciam.

Te Deum.

DIE II. AUGUSTI.

In Festo
S. Stephani I. Papæ Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio Deus, qui nos, de Comm. unius Martyr. Pontificis.

Et fit Commemoratio Octavæ S. Christophori Martyris.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Stephanus Julii filius, Romanus, beati Cornelii Papæ et Martyris Archidiaconus, ac post Lucium ejusdem Successor, Valeriano et Gallieno imperantibus, difficillimis temporibus Romanam rexit Ecclesiam; Novatianos, lapsis omnem ad pœnitentiam aditum intercludentes, veluti infestissimos Christianæ pietatis hostes, Pontificia auctoritate damnavit, Marciano Arelatensi eorumdem in Galliis antesignano Episcopali Sede dejecto. Cum plerique sanctitate ac doctrina insignes Episcopi in Asia atque Africa coactis Synodis, baptizatos ab Hæreticis, ac deinde ad Catholicam Fidem accedentes iterum salutaribus undis abluendos esse sanxissent; Stephanus, Apostolicæ Traditionis assertor, erroneam illorum sententiam gravissimis rescriptis damnavit, Sancto Cypriano scribens: Nihil innovetur, nisi quod traditum est. Quod Stephani decretum universa postea Ecclesia secuta est; idemque contra Donatistas Sanctus Augustinus solide propugnavit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

De Christiana Religione augenda sollicitus, plurimos ad Christi Fidem convertit; in iis Olympium Tribunum cum uxore Exuperia et filio Theodulo: item Nemesium Tri-

bunum cum tota familia, oculis Lucillæ ejus filiæ restitutis; qui omnes Jesu Christi Martyres fuerunt. Idem semel centum et octo, et iterum alios septuaginta promiscui sexus, ab Idolórum superstitione ad Christi cultum adductos, baptizavit. Sed vehementer jam jam ingravescente persecutione Imperatorum, Stephanus, convocato Clero, ad Martyrium suos hortabatur, in cryptisque Martyrum assidue Missas et Concilia celebrabat. Qui cum aliquando raptus esset ab Infidelibus ad Templum Martis, ut ei sacrificaret, libere negavit, se dæmonibus eum honorem velle tribuere, qui uni Deo deberetur. Quibus in verbis Martis Statua terræmotu concidit, Templumque contremuit. Quare, omnibus aufugientibus, qui Stephanum tenebant, ad suos revertitur in Cœmeterium Lucinæ.

℟. Desiderium animæ.

Lectio VI.

Cum vero Stephanus assiduis concionibus, uti proxime dato exemplo jam fecerat, ad Christianam Religionem inter sævientis persecutionis procellas servandam, fideles hortaretur, eosque divinis præceptis instrueret, dum Missarum solemnia perficit, advenientibus interim Imperatorum satellitibus, ei in sua Sede caput abscinditur. Corpus cum eadem Sede conspersa Martyris sanguine a Clericis sepultum est in Cœmeterio Callisti, quarto Nonas Augusti. Vixit in Pontificatu annos tres, menses tres, dies viginti duos. Habuit ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros sex, Diaconos quinque, Episcopos tres. Erga quem Beatum Pontificem singulari devotione permotus Cosmus Mediceus Primus Magnus Dux, institutum abs se Equitum Ordinem de ejusdem Sancti Stephani nomine nuncupavit, quem a Pio Quarto anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo primo approbatum, successores quoque Romani Pontifices insignibus privilegiis cumularunt. Cosmus itidem Tertius Magnus Dux et Equitum Magister solemni supplicatione Beati Stephani Reliquiis in Principe Equitum Ecclesia Pisis collocatis, ejusdem Officium sub ritu duplici minori in suis Ditionibus recitandum ab Innocentio Undecimo Pontifice Maximo obtinuit, quod postea Alexander Octavus Pontifex Maximus cum propriis lectionibus in Ecclesiis Equestris Ordinis, ac ab Equitibus Sacerdotibus uti de Patrono persolvendum indulsit.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evang. Ego sum Pastor, ut in Appendice hujus Libell. pag. 228.

In Laudibus fit Commem. S. Christophori M.

DIE III. AUGUSTI.

Octava S. Christophori Mart. Duplex.

Omnia, ut in Festo præter sequentia.

In primo Nocturno.

De Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

Sermo 44. de SS. circa med.

Lectio IV.

Patienter permittunt ægroti, se a medicis secari, uri et variis amaritudinum confessionibus axiari, ut temporali tandem restituantur sanitati: quanto magis vir beatus longanimiter toleravit omnem acerbitatem tormentorum temporalium, ut coronaretur in misericordia et miserationibus et in bonis satiaretur desiderium suum? In torculari itaque conculcari voluit, ut tanquam uva matura in vinum deficeret, et vinum malorum granatorum dilecto suo propinaret, quo mentes religiosæ ebriatæ sciunt utiliter conculcare, et ad æterna irretortis oculis anhelare.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Qui ergo in tyrocinio suo mundanas contempsit divitias, qui corporales etiam refrænavit illecebras, qui in provectu militiæ suæ multas est perpessus injurias, in perfectione sacrificii nil sibi reservans, se ipsum obtulit holocaustum, bibens illum calicem pretiosum, quem sedens ad magnam mensam sacræ lectionis sibi prius ab invitatore suo viderat appositum. Cujus mors quantumcumque videatur in conspectu reproborum despicabilis, in oculis tamen ejus est pretiosa, qui in sanctis suis est mirabilis.

℟. Desiderium animæ.

Lectio VI.

Ipse enim primo vocavit militem suum, ipse justificavit, ipse magnificavit, ipse dedit ei pugnare, ipse dedit et vincere. Longe est dissimilis hæc militia mundanæ militiæ, in qua victores existimantur, qui quod male desiderant, assequuntur; qui lætantur, cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis. In christiano ergo agone manifesta est pœna, occulta victoria, secundum quod ex persona martyrum clamat Psalmista: Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis; in Deo faciemus virtutem: tanquam si dicerent: victoria nostra, gloria nostra intus est non foris est. Foris despecti, intus dilecti.

℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum quod non revelabitur, neque occultum quod non scietur. Et reliqua.

Homilia
Sancti Ambrosii Episcopi.
In Luc. Lib. 7.
cap. 12.

Si tanta est Dei, et tam æterna majestas, ut unus ex passeribus, aut nostrorum numerus capillorum præter scientiam Dei non sit, quam indignum est æstimare, quod fidelium corda Dominus aut ignoret, aut spernat, qui viliora cognoscit? Fortasse dicat aliquis: quomodo Apostolus dixit: numquid de bobus cura est Deo, cum utique bos passere pretiosior sit? sed aliud est cura, aliud scientia. Denique numerus capillorum non in actu computationis, sed in facilitate cognitionis accipitur.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Non enim sollicitam Deus curæ numerantis intendit excubiam, sed, cui cognita sunt omnia, quasi numerata sunt omnia. Bene tamen numerati dicuntur, quia illa, quæ volumus servare, numeramus. Possumus tamen hic discutere aliquod intelligentiæ spiritalis arcanum, præsertim cum hoc videatur absurdum; ut homines non potius hominibus, quam passeribus comparentur. Unde bene Matthæus duos passeres posuit, corpus animamque significans, quoniam caro quoque si consentiens Dei legi, et exuens se lege peccati in naturam animæ sensuum puritate transierit, alis ad cœlum spiritalibus elevatur.

℟. Hic est vere.

Lectio IX.

Jam illud non dubium est, animæ passerem comparari, cum legeris: Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium. Et alibi: quomodo dicitis animæ meæ, transmigra in montem sicut passer? In summa igitur hic sensus est: Si Dominus vilibus avibus, et infidelibus hominibus, vel in oriundo sole, vel in terrena fœcunditate prospexit, si misericordiæ suæ omnibus munus impartit, haud esse dubitandum, contemplationem apud illum fidelium valituram esse meritorum.

DIE VIII. AUGUSTI.

In festo
B. Augustini Lucerini
Episcopi Confessoris.
Duplex.

Omnia de Comm. Confessor. Pontificis præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiæ tuæ in beato Augustino Confessore tuo, atque Pontifice boni pastoris exemplum providere dignatus es: concede propitius, ut ejus intercessione in loco pascuæ tuæ perpetuo collocari mereamur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Augustinus Tragurii in Dalmatia sub Spalatensi Archiepiscopatu, Parentibus nobilitate, ac Orthodoxæ Fidei pietate illustribus, natus est. Adolescens, ut totum se Deo manciparet, seculari Patrimonio dimisso, Sacræ Prædicatorum Familiæ nomen dedit; ibique in sectandis Sancti Dominici, quem sibi Patrem elegerat, vestigiis adeo incubuit; ut adhuc juvenis tanquam regularis observantiæ exemplar omnibus proponeretur. Exacto tyrocinio, Parisios, una cum Fratre Jacobo Ursini, studiorum causa missus, Sanctum Thomam Aquinatem magistrum habuit; sub quo mirum est, quantum in scientia, pietate, cæterisque virtutibus profecerit.

℟. Inveni David.

Lectio V.

In Patriam reversus, superiorum jussu prædicationi Divini Verbi addictus est. Maximo interim salutis animarum studio inardescens, nihil unquam omisit, quo infideles ad fidem, peccatores ad pœnitentiam revocaret. In oratione assiduus, cui incumbens plures noctes ducebat insomnes, illud Sancti Doctoris Augustini frequenter usurpabat: Recte novit vivere, qui recte novit orare. Ne vero sub modio virtutum ejus lucerna delitesceret, a Benedicto Undecimo ad Zagabriensem Episcopatum promotus fuit. Quo in munere humilitatis, patientiæ, misericordiæ erga pauperes laude, et præcipue indefessis in custodiendo grege sibi commisso laboribus adeo enituit, ut Robertus Rex Neapolis, audita ejus fama, summis precibus a Joanne Vigesimosecundo impetrarit, pastorem illum præfici Ecclesiæ Lucerinæ, ut eam a Saracenorum erroribus, quibus infecta fuerat, expurgaret.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Ad Lucerinam Ecclesiam profectus, novæ sponsæ suæ maculas a Saracenorum labe expurgaturus, mirum quas ærumnas, quos labores perpessus sit: donec orationis fervore, prædicationis efficacia, morum sanctitate universum ovile suum Catholicum videre meruit. Utque illud a quolibet futuro inquinamento servaret immune, Deiparæ Virginis potenti patrocinio submisit totam Diœcesim, ac præcipue Urbem Lucerinam, quam, mutato nomine, civitatem Sanctæ Mariæ appellari voluit; qua nomenclatura nostris etiam temporibus dicta civitas decoratur. Tandem meritis plenus, et miraculorum fama illustris, animam reddidit Creatori die tertia Augusti, circa annum salutis millesimum tercentesimum vigesi-

mum tertium, ætatis vero suæ septuagesimum; cujus corpus in Ecclesia, quam suo Ordini ædificaverat, honorifice conditum, tot prodigiis a Deo insignitum ferunt, ut paucis post ejus obitum annis Carolus Dux Calabriæ supplices dederit litteras Joanni Vigesimosecundo Pontifici Maximo, ut Augustinum Beatorum fastis adscribere dignaretur. Clemens vero Undecimus, ut in toto Prædicatorum Ordine ejus festum cum Officio, et Missa de Communi unius Confessoris Pontificis celebraretur, benigne concessit.

℟. Iste est, qui.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Homo peregre proficiscens, ut in eodem Communi primo loco.

DIE XI. AUGUSTI.

In festo

S. Susannæ Virg. Martyris.

Semiduplex.

Comm. Oct. ac Simp.

Omnia, ut in Communi Virg. Mart. præter seq.

Oratio.

Deus qui inter cætera, etc. ut in eod. Comm.

Pro commem. S. Tiburtii Martyris.

Antiph. Iste Sanctus.

℣. Gloria, et honore, ut in Communi unius Mart.

Oratio.

Sancti Martyris tui Tiburtii, nos, Domine, foveant continuata præsidia; quia non desinis propitius intueri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvari. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Susanna ex Diocletiani genere, Sanctorum Martyrum Caji Summi Pontificis Neptis, et Gabini Filia, pia illorum vota, et virtutes imitata, totam se uni Deo dicavit, mundique illecebras ex animo contempsit. Quapropter cum illam Diocletianus Imperator uxorem destinasset Maximiano Galerio, quem adoptaverat, et ad eas procurandas nuptias Claudium sanguine sibi conjunctum ascivisset; Virgo Diocletiani mandata spernens, et Claudii hortatus renuens, in proposito servandæ virginitatis immobilis permansit, Claudiumque sua virtute ad Christi fidem convertit: pro qua tandem simul cum uxore, et liberis igne absumptus, martyrio decoratus est.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Irritatus repulsa Imperator Susannam una cum Gabino Patre comprehendi, et in carcerem detrudi imperat; qua vexatione nihil pariter se proficere animadvertens, Serenæ uxori mandat, ut Virginem ad se vocatam, a suscepto consilio et blan-

ditiis, et minis, et totis artibus revocare studeat. Quod nec ex voto cessit; nam Serena, quæ Christum occulte colebat, non solum Susannam ad nuptias non provocavit, verum etiam ejus animum ad virginitatis amorem, fideique constantiam adhuc ardentius inflammavit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Exinde domum suam Virgo reducitur, quo Galerius ejus violandæ gratia procaciter accurrens, Angeli prope Susannam astantis fulgore cœlesti ictus, propere aufugit. Recusans tandem Susanna aureum Jovis simulacrum venerari, præcepto Imperatoris, verberibus primum contusa, mox gladio ibidem percussa, duplicem virginitatis, et martyrii palmam est assecuta. Corpus a Serena in Arenaria tunc conditum, illatum deinde est templo, quod in ejus Ædibus tanto martyrio nobilitatis, a Cajo Papa olim dicatum, varia subinde incrementa accepit: ubi magna fidelium pietate, ac frequentia colitur.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus, eodem Comm.

Pro S. Tiburtio Mart.

Lectio IX.

Tiburtius Chromatii Præfecti Urbis filius, sancti Sebastiani opera Christianus, cum ob eam causam ad Fabianum judicem ductus esset, multaque apud illum de Christi fide prædicaret, excandescens judex, pavimentum candentibus carbonibus sterni jubet: mox, Tiburti, inquit, vel diis nostrsi sacrifices oportet, vel per istos carbones nudis pedibus tibi incedendum est. At ille crucis signo se muniens, fidenterque ambulans in pruna: Disce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiani colunt: prunæ enim mihi flores videntur. Quod cum magicis artibus tribueretur, extra Urbem ductus Tiburtius, ad via Lavicana tertio ad Urbe lapide gladio percussus, ibi a Christianis sepelitur.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit com. Oct. S. Laurentii Mart.

Ant. In craticula.

℣. Dispersit.

Oratio. Da nobis, ut in Festo.

Deinde S. Tiburtii Mart.

Ant. Qui odit.

℣. Justus, ut in Commmunius Mart.

Oratio. Sancti Martyris tui, ut supra in primis Vesp.

DIE XIV. AUGUSTI.

In Festo

S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episcopi Confessoris.

(dies assig. ex 2. hujus)

Duplex.

Com. Oct. Vig. ac Simp.

Omnia de Communi Confess. Pont. præt. hæc propria.

In Hymno dicitur: Meruit supremos.

Oratio.

Deus, qui per beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum, atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti: quæsumus, ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati, ad Te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte ætate non obscura præbuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent Sancto Francisco de Hyeronimo e Societate Jesu, is bene precatus edixit, eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiæ bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo et exemplo componebat. Adolescens, dato piis Sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis ægrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque Juris lauream in patria Universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo, etsi magnam sibi laudem comparasset: fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitæ institutum ultro dimisit. Spreto igitur præclaro conjugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad Aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum præsertim et ruricolarum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redemptoris, qui, ipsum Redemptorem secuti per agros, pagos et castella pauperibus evangelizarent.

℟. Inveni David.

Lectio V.

Ne autem a proposito unquam diverteret perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi prædicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate refertis, animas Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revo-

caverit. Dei Genitricis cultor eximius de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in ecstasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicæ Passionis et Sacræ Eucharistiæ contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad Ejus Aram oraret, vel Sacrum faceret, (quod nunquam omisit præ amoris vehementia) vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitæ innocentiam, quam nulla unquam lethali labe fœdavit, pari cum pœnitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenulis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter hæc prophetiæ, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis Decimitertii Pontificis auctoritate coactus Sanctæ Agathæ Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus christianæ disciplinæ zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiæ proventus iisdem distribuebat, ac, urgente annonæ charitate, ipsam domesticam supellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suæque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior, de cœlestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius Kalendis Augusti, anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo, Nuceriæ Paganorum inter suorum Alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus et miraculis clarum, Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius Decimus sextus in festo Sanctissimæ Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono so-

lemni ritu Sanctorum catalogo accensuit.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. cap. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

Dominus et Salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus præcepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit, quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi; et minus quam inter duos charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

℟. Amavit eum.

Lectio VIII.

Ecce enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur: Quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt, atque per hoc veritas in mente suscipitur.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX. de Vigilia.

Si autem Festum S. Alphonsi in alium diem contigerit transferri, in quem occurrat aliquod Festum Simplex non habens Lectionem propriam, tunc legitur sequens

Lectio IX.

Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit; quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem, quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas, et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus, te Dominum.

In Laudibus fit Commemoratio Octavæ S. Laurentii Martyr.

Antiph. **In craticula.**

℣. **Dispersit.**

Oratio. **Da nobis,** ut in Breviario.

DIE XVI. AUGUSTI.

In festo
S. Rochi Conf.
Duplex.
Comm. Octav.

Omnia, ut in Breviario Veneto.

DIE XVIII. AUGUSTI.

In Festo
S. Helenæ Imperatr. Viduæ.
Semiduplex.
Comm. Oct. ac Simp.

Omnia de Communi nec Virgin. nec Martyr. præter sequentia.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui locum ubi Crux tua latebat, beatæ Helenæ revelasti, ut per eam Ecclesiam tuam hoc pretioso thesauro ditares; ejus nobis intercessione concede, ut vitalis ligni pretio, æternæ vitæ præmia consequamur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Postea Octavæ Assumption. B. M. V.

Ant. **Hodie Maria.**

℣. **Exaltata est.**

Oratio. **Famulorum tuorum.**

Deinde S. Agapiti Mart.

Ant. **Iste Sanctus.**

℣. **Gloria.**

Oratio. **Lætetur,** ut in Breviario.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Sancto Ambrosio in Oratione de obitu Theodosii.

Lectio IV.

Venit ergo Helena, cœpit revisere loca sancta, infudit ei Spiritus ut Lignum Crucis requireret; accessit ad Golgotham, et dit: Ecce locus pugnæ, ubi est victoria? Quæro vexillum salutis, et non invenio. Ego, inquit, in regnis, et Crux Domini in pulvere? Ego in aulis, et in ruinis Christi triumphus? Ille adhuc latet, et latet palma vitæ æternæ. Quomodo me redemptam arbitror, si redemptio ipsa non cernitur? Video quid egeris, diabole, ut gladius, quo peremptus es, obstrueretur. Sed Isaac obstructos ab alienigenis puteos eruderavit, nec latere aquam passus est. Tollatur igitur ruina, ut vita appareat. Promatur gladius, quo veri Goliæ caput est amputatum. Aperiatur humus, ut salus fulgeat. Quid egisti, diabole, ut absconderes Lignum, nisi ut iterum vinceris?

℟. **Propter veritatem.**

Lectio V.

Vicit te Maria, quæ genuit triumphatorem, quæ sine imminutione virginitatis

edidit eum, qui crucifixus vinceret te, et mortuus subjugaret. Vincéris et hodie, ut mulier tuas insidias deprehendat. Illa quasi Sancta Dominum gestavit, ego Crucem ejus investigabo. Illa generatum detulit, ego resuscitatum. Illa fecit, ut Deus inter homines videretur, ego ad remedium peccatorum divinum de ruinis elevabo vexillum. Aperit itaque humum, decutit pulverem, tria patibula confusa reperit, quæ ruina contexerat, inimicus absconderat. Sed non potuit obliterari Christi triumphus. Incerta hæret ut mulier, sed certam indaginem Sanctus Spiritus inspirat.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Quæsivit clavos, quibus crucifixus est Dominus, et invenit. De uno clavo frænos fieri præcepit, de altero diadema intexuit; unum ad decorem, alterum ad devotionem vertit. Visitata est Maria, ut Hevam liberaret: visitata est Helena, ut Imperatores redimerentur. Misit itaque filio suo Constantino diadema gemmis insignitum, quas pretiosior ferro innexa Cruci Redemptionis divinæ gemma connecteret. Misit et frænum. Utroque usus est Constantinus, et fidem transmisit ad posteros Reges. Principium itaque credentium Imperatorum sanctum est, quod super frænum: Ex illo fides, ut persecutio cessaret, devotio succederet. Sapienter Helena egit, quæ Crucem in capite Regum locavit, ut Crux Christi in Regibus adoretur. Non insolentia ista, sed pietas est, cum defertur sacræ Redemptioni. Bonus itaque clavus Romani Imperatoris, qui totum regit Orbem, ac vestit Principum frontem, ut sint prædicatores, qui persecutores esse consueverunt.

℟. Fallax gratia.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Simile est regnum cœlorum thesauro de Comm. nec Virg. nec Mart.

Lectio IX. de S. Agapito M. ut in Breviario.

In Laudibus fit Commemoratio de Octava Assumptionis B. M. V.

Antiph. Quæ est ista.

℣. Exaltata est.

Oratio. Famulorum tuorum.

Deinde S. Agapiti M.

Antiph. Qui odit.

℣. Justus ut palma.

Oratio. Lætetur, ut in Breviario.

DIE XIX. AUGUSTI.

In Festo

Sanctæ Philumenæ V. M.

(dies assign. ex 11. hujus)

Duplex.

Commem. Oct.

Omnia de Comm. Virg. et Mart. primo loco, præter sequentia.

Oratio. Deus, qui inter cætera.

In primo Nocturno.

Lection. de Scriptur. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Inter cætera martyrum sepulchra quæ in cœmeterio Priscillæ ad viam Salariam reperiri solent, illud extitit quo repositum fuerat sanctæ Philumenæ corpus, uti ex tumuli inscriptione tribus latereulis apposita perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta conspicerentur martyrii insignia, dolendum tamen est, res ab eadem gestas, actaque ac genus martyrii quod ipsa fecit, obscura perstitisse. Cæterum, ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficentia Pii VII, initio pontificatus ejus acceptum cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana Diœcesi, ingens illico famæ celebritas ac religio erga sanctam martyrem percrebuit, præsertim ob signa quæ ejusdem præsidio accidisse undique ferebantur. Hinc factum est ut complurium Antistitum, cultorumque Martyris postulationibus permotus Gregorius XVI pontifex maximus, universa rei ratione mature perpensa, festum ejusdem cum officio et missa in memorata Nolana Diœcesi et alibi agendum benigne permiserit.

℟. Veni, sponsa Christi.

Sermo
Sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio V.

Quoniam hodie natalis est virginis, invitat nunc integritatis amor ut aliquid de virginitate dicamus: ne veluti transitu quodam præstricta videatur quæ principalis est virtus. Non enim ideo laudabilis virginitas quia in martyribus reperitur, sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem humano eam possit ingenio comprehendere quam natura suis inclusit legibus? aut quis naturali voce complecti, quod supra usum naturæ sit? E cœlo arcessivit quod imitaretur in terris. Nec immerito vivendi sibi usum quæsivit e cœlo, quæ sponsum sibi invenit in cœlo.

℟. Diffusa est gratia.

Lectio VI.

Hæc, nubes, aera, angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentulæ dilexerunt te et attraxerunt te. Postremo, non meum est illud: Quoniam quæ non nubunt neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo miretur, si Angelis comparentur quæ Angelorum Domino copulantur.

℟. Specie tua.

Lectiones iii. Nocturni, homilia in Evang. **Simile erit regnum cœlorum decem virginibus,** ut in eod. Comm.

DIE XX. AUGUSTI.

In Festo
Sancti Bernardi Abbatis,
Confess. Eccl. Doctoris.
Duplex.
Pro Ecclesia Universali.

Officium, ut in Breviario Veneto.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiph. **O Doctor.**

Oratio. **Deus qui populo tuo,** de Communi Doctorum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectiones propriæ ut in Breviario: sed in fine VI. Lectionis ex Decreto Pii Papæ VIII. addantur sequentia:

Pius vero Octavus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consilio Sanctum Bernardum universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit et confirmavit, nec non Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque Indulgentias plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesias visitantibus die hujus Sancti festo concessit.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangel. **Vos estis sal terræ,** de Communi Doctorum.

DOMINICA IV. AUGUSTI.

In Festo
Purissimi Cordis B. M. V.
Dupl. Maj. Comm. Dom.
In Primis Vesperis.

Antiph. et Capit. de Laud. Psalmi et reliqua hic non propria, ut in Festis B. M. V.

℣. **Exulta in omni corde, filia Jerusalem.**

℟. **Rex Israel Dominus in medio tui.**

Ad Magnificat.

Ant. **Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo, quia lætata sum in salutari tuo.**

Oratio, ut infra.

Ad Matutinum.

Invit. **Ave Maria, gratia plena: * Dominus tecum.**

In Primo Nocturno.

Antiph. **Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui.**

Antiph. **Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.**

Ant. **Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.**

℣. **Anima mea liquefacta est:**

℟. **Ut locutus est dilectus.**

De Canticis Canticorum.

Lect. I. Cap. 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut vitta coccinea, la-

bia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclusus, fons signatus.

℟. Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum, * ut timeat nomen tuum.

℣. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum. Ut timeat.

Lectio II. Cap. 5.

Veni in hortum meum, soror mea sponsa: messui myrrham meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo. Vox dilecti mei pulsantis: aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea, quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium. Surrexi ut aperirem dilecto meo: manus meæ stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatissima. Aperui dilecto meo, at ille declinaverat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est.

℟. In Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo: Deus Dominus fortitudo mea, * Super excelsa deducet me.

℣. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Super.

Lectio III. Cap. 5. et 6.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? Qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderabilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus, et quæremus eum tecum? Pulchra es, amica mea, suavis et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitrici suæ. Viderunt eam filiæ, et beatissimam prædicaverunt, reginæ laudaverunt eam.

℟. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, * Qui consolatus es me, et locutus es ad cor ancillæ tuæ.

℣. In toto corde meo exquisivi te, ne repellas me a mandatis tuis. Qui. Gloria. Qui.

In Secundo Nocturno.

Ant. Beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi a Domino.

Antiph. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus æmulatio.

Sermo
S. Bernardini Senensis.
Ex Serm. 9 de Visitatione.

Lectio IV.

Quis mortalium, nisi divino fretus oraculo, de vera Dei et hominis Genitrice quidquam modicum, sive grande præsumat pollutis labiis nominare: quam Pater ante sæcula Deus perpetuam prædestinavit in Virginem dignissimam: Filius elegit in Matrem; Spiritus S. omnis gratiæ domicilium præparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos virginei Cordis, sanctissimo ore prolatos efferam: quibus non sufficit lingua omnium hominum et etiam angelorum? Dominus enim ait: bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa quæ meruit effici Mater Dei, quæ in Corde et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse divinus amor, quo Cor Virginis ardens erat?

℟. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiæ et gloria: * Opes superbæ et justitia.

℣. Ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam. Opes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde quasi fornace divini ardoris Virgo beata protulit verba bona, id est verba ardentissimæ charitatis. Sicut enim a vase optimo vino pleno non potest exire nisi optimum vinum: aut sicut a fornace summi ardoris non egreditur nisi incendium fervens; sic de Corde Matris Christi exire non potuit verbum, nisi summi, summeque divini amoris atque ardoris. Septem verba tantum miræ sententiæ et virtutis a Christi benedictissima Matre leguntur dicta. Cum Angelo bis tantum locuta est. Cum Elisabeth bis etiam. Cum filio etiam bis. Cum ministris in nuptiis semel. Hæc septem verba, secundum septem amoris actus, sub miro gradu et ordine prolata, quasi sunt septem flammæ Cordis ejus.

℟. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis: * In me omnis spes vitæ et virtutis.

℣. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. In me omnis spes vitæ et virtutis.

Lectio VI.

Quæ verba considerans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, idest omnibus affectionibus eloquia tua! Porro dulcedo hæc, quam in verbis B. Virginis devota mens sentit, est ardor piæ devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Distinguamus igitur per ordinem has septem flammas amoris, verborum Virginis benedictæ. Prima est flamma amoris separantis. Secunda amoris transformantis. Tertia amoris communicantis. Quarta amoris jubilantis. Quinta amoris soporantis. Sexta amoris compatientis. Septima amoris consummantis.

℟. Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei: * Qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

℣. Qui autem in me peccaverit lædet animam suam: omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Qui me.

Gloria. Qui me.

In tertio Nocturno.

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Ant. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Ant. Suscepit Israel puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

℣. Ego dilecto meo.

℟. Et ad me conversio ejus.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. c. 2. g.

In illo tempore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quærebamus te. Et reliqua.

De Homilia Venerabil. Bedæ Presbyteri.

In Hom. Hyem. de temp. Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelista, conservabat omnia verba hæc in Corde suo. Omnia quæ de Domino, vel a Domino dicta, sive acta cognoverat Mater Virgo, diligentius in Corde retinebat, sollicite cuncta memoriæ commendabat, ut cum demum tempus prædicandæ sive scribendæ Incarnationis ejus adveniret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicare quærentibus. Imitemur et nos, fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque omnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservando.

℟. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem: * Neque flumina obruent eam.

℣. Si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Neque.

Lectio VIII.

Horum Domini verborum et actorum meditatione diur-

na et nocturna importunos inanium nocentiumque cogitationum repellamus incursus: horum crebra collatione et nos et proximos nostros a fabulis supervacuis, et malis dulcoratis dectrationum colloquiis castigare, atque ad divinæ frequentiam laudis accendere curemus. * Si enim, fratres charissimi, in futuri beatitudine sæculi habitare in domo Domini ac perpetuo illum laudare desideramus, oportet nimirum et in hoc sæculo, quod in futuro quæramus, sollicite præmonstremus: frequentando videlicet Ecclesiæ limina, et non solum in ea laudes Domini canendo, sed et in omni loco dominationis ejus ea, quæ ad laudem gloriamque conditoris nostri proficiant, verbis pariter ac factis ostendendo.

℟. Spiritus meus super mel dulcis et hæreditas mea super mel et favum. Qui audit me non confundetur. * Et qui operantur in me non peccabunt.

℣. Qui elucidant me vitam æternam habebunt. Et qui operantur in me non peccabunt.

Gloria. Et qui.

Lectio IX. Homilia Dominica occurrent. Si transferatur, tunc lectio IX. incipiet ab asterisco * posito supra lectionem VIII.

Te Deum laudamus, te Dominum.

AD LAUDES

Et per Horas, Ant.

Trahe me * post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

Antiph. Dilectus meus * loquitur mihi: surge, propera, amica mea.

Antiph. Fulcite me floribus, * stipate me malis; quia amore langueo.

Antiph. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, ne suscitetis dilectam quoadusque ipsa velit.

Antiph. Ego dormio, * et cor meum vigilat.

Capit. Cant. 8. b.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio. Lampades ejus lampades ignis, atque flammarum.

℣. Qui me invenerit inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus.

Antiph. Extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi: Beatus venter qui te portavit et ubera quæ suxisti.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in Corde B. Mariæ Virginis, dignum Spiritus Sancti habitaculum præparasti, concede propitius, ut ejusdem purissimi Cordis festivitatem devota mente recolentes, secundum Cor tuum vivere valeamus. Per Dñum no-

strum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem.

Et fit Comm. Domin. occur.

Ad Tertiam.

Capitul. Pone me.

℟. br. Anima mea * Liquefacta est. Anima.

℣. Ut locutus est dilectus. Liquefacta. Gloria. Anima.

℣. Fortis est ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus æmulatio.

Ad Sextam.

Capit. Eccl. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam, ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram.

℟. br. Fortis est * Ut mors dilectio. Fortis.

℣. Dura sicut infernus æmulatio. Ut mors.

Gloria. Fortis.

℣. Ego dilecto meo.

℟. Et ad me conversio ejus.

Ad Nonam.

Capit. Eccl. 24.

In omni terra steti, et in omni populo, et in omnibus requiem quæsivi, et in hæreditate Domini morabor.

℟. br. Ego * Dilecto meo. Ego.

℣. Et ad me conversio ejus. Dilecto.

Gloria. Ego.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

In secundis Vesperis.

Omnia dicuntur ut in primis.

℣. Viam mandatorum tuorum cucurri.

℟. Cum dilatasti Cor meum.

Ad Magnificat.

Ant. Exultavit Cor meum in Deo salutari meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

FESTA SEPTEMBRIS.
DIE IV.

In festo
S. Marini Diaconi Confes.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In hymn. Meruit supremos.

Oratio.

Deus, qui Beatum Marinum Confessorem tuum Sanctorum tuorum gloria sublimasti: concede nobis famulis tuis, ut cujus patrocinio gloriamur, ejus meritis, ac intercessione ab omnibus adversis liberemur in terris, et beatæ vitæ gloriam assequamur in Cœlis. Per Dominum, etc.

In primo Nocturno.

Lectiones de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Inter plures Evangelicæ perfectionis Heroes, qui post tributam Christi cultoribus quietem, et tranquillitatem per Constantinum Augustum, novo secretioris vitæ genere,

quartum Ecclesiæ sæculum illustrarunt, Marinus, et Leo maxime explendescunt. Nati ambo dicuntur Arbæ Liburniæ in Illyricis, a primaque juventute, quærendæ solitudinis studio accensi, Patriam, ac Parentes reliquisse propter nomen Domini nostri Jesu Christi. Itaque ex Arbensi civitate profecti, quum ad Ariminense in Italia litus appulissent, tantis virtutibus præfulserunt, atque adeo egregiam, ac salutarem illis populis operam navarunt, ut Ariminenses acceptorum beneficiorum memores, Sancto Marino e vivis erepto, Templum in ejus honorem usque ab antiquissimis temporibus erigendum curarint.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Alpestrium jugorum, quæ haud longe ab Ariminio distant, latebras, atque recessus conspicati Sanctissimi Socii, cœlestium rerum contemplationi sese penitus dedidere, pioque inito consilio tabernaculum vitæ iis in locis collocandi, alter in Montem Felicianum, qui nunc Feretranus dicitur, alter in Titanum Montem, qui deinceps ex illius nomine *San-Marinensis* appellatus est, magno animi fervore secessit. In hujus montis cacumine, antrum magis asperum, atque impervium delegit Marinus, ibique cœlestem potius, quam humanam vitam degens inter assiduos corporis cruciatus, haud facile dictu est, quanto meritorum cumulo Deo carus illuxerit. Qui nolens tantæ sanctimoniæ lumen amplius latere sub modio, effecit, ut Ariminensi Antistiti innotesceret, ac probaretur hominis virtus. Sanctus enim Gaudentius, quem iis temporibus Ariminensi Ecclesiæ præfuisse scimus, novum hunc Anachoreticæ vitæ in Occidente Magistrum, ad se vocatum, Diaconum constituit. At Marinus solitudinis desirio flagrans haud multo post in Titanum Montem iterum sese recepit, in eoque reliquum vitæ cursum sanctissime absolvit. Itaque et vivens, et post pretiosum ejus in conspectu *Domini* e vita discessum tanto claruit nomine Sanctitatis, ut Marini memoria in vetustissimis quibusque Martyrologiis, ac præsertim in Romano celebretur, in ejusque honorem Templa, Sacræque Ædes Deo dicatæ, Arimini, Ticini, Bononiæ, Cæsenæ, Firmi, atque alibi adhuc conspiciantur. Cultum vero multis ab hinc sæculis eidem publice exhibitum, non Italia solum, verum et Illyria, et Gallia abunde testantur.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Sed præcipue in Titano Monte, quem celeberrimum

reddiderat suarum splendore virtutum, Marinus a Senatu, populoque San-Marinensi et habitus est, et habetur in honore. Ibi enim prope Sacellum Principis Apostolorum memoriæ sacrum, quod ab ipso dum viveret, extructum tradunt, elegantius templum erectum, ac Marini nomini consecratum visitur. Ad hujus Templi principem Aram illi Sacram, Sancti Diaconi Corpus, in prædicta Sancti Petri ædicula primo sepultum, mox ad idem templum translatum, deinde Sixto V. Pontifice Maximo inventum lapidea in arca cum vetusta nominis inscriptione, atque anno tandem millesimo septingentesimo tertio decimo legitime recognitum, post solemnem supplicationem, et pompam VI. Kalendas Octobris nobiliori in Urna collocatum, summa religione colitur. Caput tamen in argenteo reconditum Simulacro, quotannis exponitur illa die, qua ejus Natalem magna celebritate agunt San-Marinenses. Tres etiam e Saxo rupis exculptæ lectulorum instar coluntur formæ, quas Sancti Marini Lectulos appellant, servarique intactas ajunt ad illius rigidæ pœnitentiæ memoriam, ad ferventioris pietatis excitamentum, et ad ægrotantium medelam. Merito igitur San-Marinensis Respublica, eum ut Patrem, ac Patronum suum præsentissimum omni cultu prosequitur.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Lectio VII.

Arbitror verba Lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortalem Sponsum a finibus terræ clamat Ecclesia: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras: hæc nempe sunt verba, quæ contemptum mundi in universo mundo, et voluntariam persuasere hominibus paupertatem: hæc sunt, quæ Monachis claustra replent, deserta Anachoretis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægyptum spoliant, et optima quæque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus, et efficax, convertens animas felici æmulatione sanctitatis, et veritatis promissione fideli.

℟. Iste est, qui.

Lectio VIII.

Nam et Mundus transit, et concupiscientia ejus, et relinquere hæc magis expedit, quam relinqui. Ecce, inquit, reliquimus omnia; et secuti sumus te. Nimirum quia exultavit ut gigas ad

currendam viam, nec currentem sequi poterat oneratus. Sed nec inutilis commutatio, pro eo, qui super omnia est, omnia reliquisse. Nam et simul cum eo donantur omnia, et ubi apprehenderis eum, erit unus ipse omnia in omnibus, qui pro ipso omnia relinquerunt. Omnia sunt dixerim, non tantum possessiones, sed etiam cupiditates, et eas maxime.

℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

Petrus, cogitatum suum jactans in Domino, et omnem sollicitudinem suam in eum projiciens, certus, quod illi foret cura de eo, reliquit omnia, secutus est Dominum, ne interrogans quidem de præmio, donec ex periculo divitum, quod Salvator prosequebatur, sumeret occasionem percunctandi. Quid ergo erit nobis? ait illi Jesus: Amen dico vobis. Verbum confirmationis præmittitur, magnum noveris esse quod sequitur: In regeneratione sedebitis et vos. Consequimini, ait, quem sequimini. Ut cum ipse sederit, et vos pariter sedeatis: O sessio! Quis mihi tribuat, ut dignis exprimam verbis, quod de sessione hac, cordis affectione concipio? Immo quis tribuat mihi sessionis hujus imperturbata frui requie, quam desidero, quam cupio, quam requiro.

Te Deum laudamus.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

Dedicatio
S. Michaelis Archangeli
Patroni Principalis Civitatis
et Diœceseos Sibenicensis.
Duplex I. Classis
cum Octava.

Omnia ut in Breviario Romano.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

In Festo
S. Hieronymi Presbyt. Conf.
et Eccl. Doctoris,
totius Dalmatiæ Patroni.
Dupl. i. Class.
cum Oct.

In primis Vesperis.

Ant. Laudemus Virum gloriosum et Parentem nostrum in generatione sua.

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psalm. Laudate Dominum, omnes gentes.

Ant. Aqua sapientiæ salutaris potavit illum Dominus, et nomine æterno hæreditavit illum.

Ant. Visionem locutus est nobis vir, cum quo est Deus, et qui, Deo secum morante, confortatus est.

Ant. Sapientiam Sancti tui narrent populi, et laudes ejus nuntiet Ecclesia.

Ant. Beati servi tui, qui assistunt coram te omni tempore, et audiunt sapientiam tuam.

Capit. Eccli. 50.

Ecce Doctor Maximus, qui quasi stella matutina in medio nebulæ, et quasi Luna in

diebus suis luxit, et quasi Sol effulsit in Templo Dei.

Hymnus.

Maximi læto celebrans honore
Festa Doctoris, simul et Patroni
Jungitur Cœlo, Superumque cantus
Exprimit Orbis.

Tuque Doctorum decus, excitatam
Plausibus turbam, populique laudes
Excipe, et sacris miseratus imple
Pectora donis.

Hæresum fortis scelera insecutus
Lingua, avernalis colubri venenum
Amore e terris procul, et malignas
Detege fraudes.

Docte Romano veteris, novique
Fœderis leges calamo referre,
Legis ad nutum, Fideique normam
Instrue mores.

Dalmatæ Gentis columen precanti
Lætus intersis populo, tuæque
Sentiant, qui Te celebrant Patronum
Munera dextræ.

Laudibus celsis Pater efferatur,
Natus, et lapsi Reparator Orbis,
Spiritus Sancti parili canamus
Carmine laudes. Amen.

℣. Ora pro nobis, beate Hieronyme.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat.

Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Hieronyme, Divinæ legis amator, depreeare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiæ tuæ in exponendis Sacris Scripturis beatum Hieronymum Confessorem tuum Doctorem maximum providere dignatus es: præsta quæsumus, ut ejus suffragantibus meritis, quod ore simul, et opere docuit, te adjuvante, exercere valeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invitator. Christum Regem Confessorum, * Venite, adoremus.

Psal. Venite, exultemus.

Hymnus.

En Dalmatis lætissima
Dies refulget Maximi
Doctoris ortu splendida,
Mundoque jucundissima.

Primo juventæ in limine
Paterna linquens commoda,
Discendi amore Galliam,
Doctamque lustrat Græciam.

Sed anxius, ne candidum
Pectus nocentis gloriæ
Fœdaret aura, in Syriæ
Se condidit recessibus.

Quamvis ab hoc sanctissimo
Proposito ut absterreat,
In corpus illud innocens
Immundus hostis irruat;

Fruens Dei consortio
Immobilis mens permanet,

Et luce splendidissima
Arcana Cœli percipit.
Hanc, o beata Trinitas,
Hieronymi clientibus
Lucem refunde, ut tutius
Iter salutis expleant;
Donec soluto corporis,
Quo detinentur, carcere,
Claro superno lumine
In Patria te detegant. Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Audite, filii, disciplinam patris; et attendite, ut sciatis prudentiam.

Psal. Beatus vir, cum reliquis de Com. Conf. non Pont.

Ant. Viam sapientiæ monstrabit vobis, ac ducet vos per semitas æquitatis.

Ant. Bibamus aquam de cisterna ejus, et fluenta putei ipsius.

℣. Os justi parturiet sapientiam.

℟. Et labia ejus considerant judicium.

De
Libro Ecclesiastici.

Lectio I. c. 39.

Sapientiam omnium antiquorum exquiret sapiens, et in Prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conservabit, et in versutias Parabolarum simul introibit. Occulta proverbiorum exquiret, et in absconditis parabolarum conversabitur. In medio Magnatorum ministrabit, et in conspectu Præsidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala in hominibus tentabit.

℟. Ecce Doctor Maximus, qui in vita sua suffulsit Domum Dei: * Et in diebus suis corroboravit Templum.

℣. Qui curavit gentem suam, et liberavit eam a perditione. Et in diebus.

Lectio II.

Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dñnum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, et pro delictis suis deprecabitur. Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebit illum, et ipse tamquam imbres emittet eloquia sapientiæ suæ, et in oratione confitebitur Domino: et ipse diriget consilium ejus, et disciplinam, et in absconditis suis consiliabitur.

℟. In diebus ipsius emanaverunt putei sapientiæ: * Et quasi mare adimpleti sunt supra modum.

℣. Prævaluit amplificare Civitatem Domini, et adeptus est gloriam in conversatione gentium. Et quasi mare.

Lectio III.

Ipse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, et in lege Testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, et usque in sæculum non delebitur. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiretur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

℟. Iste justus quasi oliva pullulans, et cypressus in altitudinem se extollens: * Accepit stolam gloriæ.

℣. Quasi arcus refulgens inter nebulas, et quasi thus ardens in igne. Accepit.

Gloria Patri. Accepit.

In secundo Nocturno.

Ant. Vir iste lustravit universa animo suo, ut sciret, et quæreret sapientiam, et ut agnosceret errorem imprudentium.

Ant. Diebus et noctibus somnum non capit oculis, quia apposuit cor suum, ut sciret sapientiam.

Ant. Ideo semita ejus quasi lux splendens procedit, et crescit usque ad perfectam diem.

℣. Benedictio Domini super caput justi.

℟. Et memoria ipsius cum laudibus.

Lectio IV.

Hieronymus, Eusebii filius, Stridone in Dalmatia Constantio Imperatore natus, Romæ adolescens est baptizatus, et in liberalibus disciplinis a Donato, et aliis viris doctissimis eruditus. Tum discendi studio Galliam peragravit: ubi pios aliquot, et in divinis Litteris eruditos viros coluit, multosque sacros libros sua manu descripsit. Mox se in Græciam conferens, philosophia et eloquentia instructus; summorum Theologorum consuetudine floruit: in primis vero Gregorio Nazianzeno Constantinopoli operam dedit: quo Doctore, se sacras litteras didicisse profitetur. Tum Religionis causa visit Christi Domini incunabula, totamque lustravit Palæstinam, quam peregrinationem, adhibitis Hebræorum eruditissimis, ad Sacræ Scripturæ intelligentiam sibi multum profuisse testatur.

℟. Iste auditor sermonum Domini visiones Omnipotentis meditatus est, et in ascensu altaris sancti, gloriam dedit, * Sanctitatis amictum.

℣. Et vestivit eum Dominus in consummationem virtutum. Sanctitatis.

Lectio V.

Deinde secessit in vastam Syriæ solitudinem: ubi quadriennium in lectione divinorum librorum, cœlestisque beatitudinis contemplatione consumpsit, assidua se abstinentia, vi lacrymarum, et corporis afflictatione discrucians. Presbyter a Paulino Episcopo Antiochiæ factus, Romam de controversiis quorumdam Episcoporum cum Paulino et Epiphanio ad Damasum Pontificem profectus, ejus Ecclesiasticis epistolis scribendis adjutor fuit. Verum cum pristinæ solitudinis desiderio teneretur, in Palæstinam reversus, Bethlehem ad Christi Domini Præsepe in Monasterio, quod a Paula Romana extructum erat, cœlestem quamdam vitæ rationem

instituit; et quamquam varie morbis doloribusque tentaretur, tamen corporis incommoda piis laboribus, et perpetua lectione ac scriptione superabat.

℟. Ecce iste Doctor; circa illum corona fratrum, quasi plantatio cedri, * In monte Libano.

℣. Circa illum steterunt quasi rami palmæ, omnes filii Aaron in gloria sua. In monte.

Lectio VI.

Tamquam ad oraculum ex omnibus orbis terræ partibus ad ipsum Divinæ Scripturæ quæstiones explicandæ referebantur. Illum Damasus Pontifex, illum Sanctus Augustinus de locis Scripturæ difficillimis sæpe consuluit, propter ejus singularem doctrinam, et linguæ non solum Latinæ et Græcæ, sed Hebraicæ etiam et Chaldaicæ intelligentiam: et quod omnes pene scriptores, ejusdem Augustini testimonio, legerat. Hæreticos acerrimis scriptis exagitavit: piorum et Catholicorum patrocinium semper suscepit. Vetus Testamentum ex Hebræo convertit: Novum jussu Damasi, Græcæ Fidei reddidit; magna etiam ex parte explicavit. Multa præterea Latine reddidit scripta doctorum virorum: et ipse aliis proprii ingenii monumentis Christianam disciplinam illustravit. Qui ad summam senectutem perveniens, sanctitate et doctrina illustris, Honorio Imperatore migravit in cœlum. Cujus corpus ad Bethlehem sepultum, postea Romam in Basilicam Sanctæ Mariæ ad Præsepe translatum est.

℟. Oblatio Domini in manibus ipsius, consummatione fungens in Ara amplificavit * Oblationem excelsi.

℣. Effudit in fundamento Altaris odorem divinum. Oblationem.

Gloria Patri. Oblationem.

In tertio Nocturno.

Ant. Doctrina tua viro sancto tuo, quem probasti in tentatione, et judicasti ad aquas contradictionis.

Ant. Veritatem meditabitur guttur ejus, et labia ejus detestabuntur impium.

Antiph. Argentum electum lingua justi, et labia ipsius erudiunt plurimos.

℣. Fructus justi lignum vitæ.

℟. Et in bonis ipsius exultabit Ecclesia.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 5.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia
Sancti Hieronymi Presbyteri.
Lib. 1. Comment. in c. 5. Matthæi.

Sal appellantur Apostoli et Doctores: quia per illos

universum hominum conditur genus. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Si Doctor erraverit, a quo alio Doctore emendabitur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Exemplum de agricultura sumptum est. Sal etenim sicut in ciborum condimentum, et ad siccandas carnes necessarium est, ita alium usum non habet. Certe legimus in Scripturis, urbes quasdam ira victorum sale seminatas, ut nullum in ipsis germen oriretur.

℟. Iste quasi leo requirit brachium et verticem, et in parte sua * Doctor repositus est.

℣. Novit doctrinam Altissimi, et erudivit canticum Domini. Doctor repositus est.

Lectio VIII.

Caveant ergo Doctores et Episcopi, et videant potentes potenter tormenta sustinere, nihilque esse remedii, sed majorum ruinam ad tartarum ducere. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita: neque accendunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum: ut luceat omnibus, qui in domo sunt. Docet fiduciam prædicandi, ne Apostoli abscondantur ob metum, et sint similes lucernæ sub modio: sed tota libertate se prodant: ut quod audierunt in cubiculis, prædicent in tectis.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus.

℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super caput ejus. Et implevit.

Gloria Patri. Et implevit.

Lectio IX.

Nolite putare, quoniam veni solvere legem, aut Prophetas: non veni solvere, sed adimplere. Sive quod de se per alios prophetata compleverit, sivi quod ea, quæ ante propter infirmitatem audientium rudia, et imperfecta fuerant, sua prædicatione compleverit, iram tollens, et vicem talionis excludens, et occultam in mente concupiscentiam damnans. Donec transeat Cœlum et Terra. Promittuntur nobis Cœli novi, et Terra nova, quæ facturus est Dominus Deus. Si ergo nova creanda sunt, consequenter vetera transitura.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Ant.

Providit Rex Cœli virum sapientem et industrium, præfecitque eum interpretationi Scripturarum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Ant. Iste studiosus ad intelligenda verba prudentiæ, et ad suscipiendam eruditionem doctrinæ, justitiam, et judicium, et æquitatem.

Ant. Sapientia lucet in vultu ejus, et responsionem intelligit cor ejus.

Ant. Hic est sapiens, sicut habet sapientiam Angelus Dei, ut intelligat, quæ sunt in cœlo, et in terra.

Ant. Desiderium suum justo dabitur: ipse autem quasi fundamentum sempiternum.

Capitul. Eccl. 50.

Ecce Doctor maximus, qui quasi stella matutina in medio nebulæ, et quasi luna in diebus suis luxit; et quasi sol effulsit in Templo Dei.

Hymnus.

Opes, honores, commoda,
Et sæculi superbia,
Quid arte prodest callida
Hieronymum lacessere?

Christi æmulator inclytus
Vos odii, horret, despicit,
Sibique victor comparat
Fuga triumphum nobili.

Quam puriora desuper
Mens illa sentit gaudia
In rupe sacratissima,
Qua conditur, Bethlemica.

Quæ clausa quamvis corpore
Sibi vacans et Numini,
Trahente amoris impetu,
Ad astra fervens evolat.

Illinc superno lumine,
Sanctoque plena Spiritu,
Expellit umbras hæresum,
Sanctosque mores instruit.

O Sol nitens Ecclesiæ
Sermone, scriptis moribus,
Gentem misertus supplicem
Ex arce summa protege.

Perennis augustissimæ
Sit Trinitati gloria,
Quæ nostra frangat pectora,
Et igne amoris concremet.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beate Hieronyme.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus.

Antiph. Amplificatus est in mirabilibus suis, et verbum ipsius quasi facula ardebat.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiæ tuæ in exponendis Sacris Scripturis beatum Hieronymum Confessorem tuum Doctorem maximum providere dignatus es: præsta, quæsumus, ut ejus suffragantibus meritis, quod ore simul et opere docuit, te adjuvante, exercere valeamus. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Ant. Iste studiosus.

Capitul. Ecce Doctor maximus.

℟. br. Sapiens in populo * Hæreditabit honorem. Sapiens.

℣. Et nomen illius erit vivens in æternum. Hæreditabit.

Gloria Patri. Sapiens.

℣. Vir peritus multos erudivit.

℟. Et animæ suæ suavis est.

Ad Sextam.

Ant. Sapientia lucet.

Capitulum. Eccl. 14.

Beatus vir, qui in sapientia morabitur, et qui in justitia sua meditabitur, et in sensu cogitabit circumspectionem Dei.

℟. br. Doctrina tua viro Sancto tuo, * Quem proba-

sti in tentatione. Doctrina tua.

℣. Et judicasti ad aquas contradictionis. Quem.

Gloria Patri. Doctrina tua.

℣. Iste quasi vas auri solidum.

℟. Ornatum omni lapide pretioso.

Ad Nonam.

Ant. Desiderium suum.

Capit. Eccl. 37.

Vir sapiens plebem suam erudit, et fructus sensus illius fideles sunt. Implebitur benedictionibus, et videntes illum laudabunt.

℟. br. Iste renovavit sapientiam * De corde suo. Iste.

℣. Et scripsit doctrinam disciplinæ. De corde.

Gloria Patri. Iste.

℣. Iste studiosus ad intelligenda verba prudentiæ.

℟. Et ad suscipiendam eruditionem doctrinæ.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

FESTA OCTOBRIS.
DIE I.

De Octava Sancti Michaelis Archang. Semid. Comm. Octav. ac Simp.

In primo Noct. de script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Gregorii Papæ.

Ex Homil. 34. in Evang.

Lectio IV.

Quia Angelorum nomina interpretando perstrinximus, nunc superest, ut ipsa officiorum vocabula breviter exequamur. Virtutes etenim vocantur illi nimirum Spiritus, per quos signa, et miracula frequentius fiunt. Potestates etiam vocantur hi, qui hoc potentius cæteris in suo ordine perceperunt, ut eorum ditioni virtutes adversæ subiectæ sint, quorum potestate refrenentur, ne corda hominum tantum tentare prævaleant, quantum volunt.

℟. Hic est Michael Archangelus, princeps militiæ Angelorum: * Cujus honor præstat beneficia populorum, et oratio perducit ad regna cœlorum.

℣. Archangelus Michael præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives. Cujus.

Lectio V.

Principatus etiam vocantur, qui ipsis quoque bonis Angelorum spiritibus præsunt, qui subjectis aliis dum quæque sunt agenda disponunt, eis ad edenda divina ministeria principantur. Dominationes autem vocantur, qui etiam potestates principatuum dissimilitudine alta transcendunt. Nam principare est inter reliquos priorem existere: dominari vero est etiam subjectos quosque possidere. Throni quoque illa agmina sunt vocata, quibus ad exercenda judicia semper Deus omnipotens præsidet. Unde et per Psalmistam di-

citur: Sedes super thronum, qui judicas æquitatem.

℟. Venit Michael Archangelus cum multitudine Angelorum, cui tradidit Deus animas Sanctorum, * Ut perducat eas in paradisum exultationis.

℣. Emitte Dñne, Spiritum sanctum tuum de cœlis: spiritum sapientiæ et intellectus. Ut.

Lectio VI.

Cherubim quoque plenitudo scientiæ dicitur. Et sublimiora illa agmina idcirco Cherubim vocata sunt: quia tanto perfectiori scientia plena sunt, quanto claritatem Dei vicinius contemplantur. Seraphim etiam vocantur illa spirituum sanctorum agmina, quæ ex singulari propinquitate conditoris sui incomparabili ardent amore. Seraphim namque ardentes, vel incendentes vocantur. Quorum profecto flamma est: quia quo subtilius claritatem divinitatis ejus aspiciunt, eo validius in ejus amore flammescunt.

℟. In tempore illo consurget Michael, qui stat pro filiis vestris: * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo Gentes esse cœperunt, usque ad illud.

℣. In tempore illo salvabitur populus tuus omnis, qui inventus fuerit scriptus in libro vitæ. Et veniet tempus.

Gloria Patri. Et veniet.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex var. in Matth.

Hom. 18.

Væ mundo a scandalis. Mundum istum terrenum locum dicit: neque vero de cœlo, et terra intelligere debemus mundum, sed mundum hic intelligamus terrenum: ideo quod dixit Dominus, Regnum meum non est de isto mundo: si esset de mundo, amaret me mundus; et dicitur ab Apostolo: Vos non estis de mundo. Væ igitur mundo, hoc est terreno loco, a scandalis: necesse enim est ut veniant scandala, non quia necesse, sed quia mundo necesse ut veniant.

℟. In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorate, et timete Dominum; * Angelus enim ejus vobiscum est.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi: habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus.

Lectio VIII.

Videte, quod dicimus, subtile est. Si necesse est ut veniant scandala, ergo absque culpa est ille, per quem

venit scandalum. Sed nos dicimus; scandalum non venit, nisi in terreno mundo. Vis non tibi venire scandalum? noli esse terrenus. Propterea dico, mundus terrenus scandalum habet, terra ista necesse est, ut habeat scandalum: noli portare terrenum, sed cœlestem, et scandalum non habebis. Verumtamen væ homini illi, per quem scandalum venit.

℟. Michael Archangelus venit in adjutorium populi Dei: * Stetit in auxilium pro animabus justis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Stetit.

Gloria Patri. Stetit.

DIE III. OCTOBRIS.

De Octava
Sancti Michaelis Archang.
Semid. Comm. Oct.

In primo Noct. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermone
Sancti Gregorii Papæ.

Lectio IV.

Et sunt nonnulli, qui acceptis virtutibus etiam electorum hominum merita transcendunt: cumque et bonis meliores sunt, electis quoque fratribus principantur. Quo ergo isti sortem suam, nisi inter Principatuum numeros accipiunt? Et sunt nonnulli, qui sic in semetipsis cunctis vitiis, omnibusque desideriis dominantur, ut ipso jure munditiæ, dii inter homines vocentur. Unde et ad Moysen dicitur: Ecce constitui te Deum Pharaonis. Quo ergo isti, nisi inter numeros Dominationum currunt?

℟. Hic est.

Lectio V.

Et sunt nonnulli, qui dum sibimetipsis vigilanti cura dominantur, dumque se sollicita intentione discutiunt, divino timori semper inhærentes, hoc in munere virtutis accipiunt, ut judicare recte et alios possint. Quid ergo isti, nisi Throni sui conditoris sunt? Vel quo, nisi ad supernarum sedium numeros adscribuntur? Per quos dum sancta Ecclesia regitur, plerumque de quibusdam suis infirmis actibus etiam electi judicantur. Et sunt nonnulli, qui tanta Dei ac proximi dilectione pleni sunt, ut Cherubim jure nominentur. Quia enim Cherubim plenitudo scientiæ dicitur, et Paulo dicente didicimus, quia plenitudo legis est charitas: omnes qui Dei, et proximi charitate ceteris amplius pleni sunt, meritorum suorum sortem inter Cherubim numeros perceperunt.

℟. Venit Michael.

Lectio VI.

Et sunt nonnulli, qui supernæ contemplationis facibus accensi, in solo conditoris sui desiderio anhelant, nihil jam in hoc mundo cu-

piunt, solo æternitatis amore pascuntur, terrena quæquæ abijciunt, cuncta temporalia mente transcendunt, amant et ardent, atque in ipso suo ardore requiescunt, amando ardent, loquendo et alios accendunt: et quos verbo tangunt, ardere protinus in Dei amore faciunt. Quid ergo istos nisi Seraphim dixerim, quorum cor in igne conversum lucet et urit: quia et mentium oculos ad superna illuminat, et eos compungendo in fletibus, vitiorum rubiginem purgant?

℟. In tempore illo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Serm. 20. tom. 5.

Si diligenter audistis, fratres, Evangelicam lectionem, intelligere potestis, quæ ministris ac sacerdotibus Dei reverentia debeatur: vel qua ipsos clericos invicem humilitatis sedulitate se oporteat prævenire. Ait enim Dominus percunctantibus discipulis, quis eorum in regno cœlorum major esset futurus, statuto coram omnibus puerulo: quicumque humiliaverit se, sicut parvulus iste, hic major erit in regno cœlorum. Unde intelligimus, quod humilitate pervenitur ad regnum: simplicitate penetratur ad cœlum. Quisquis ergo cupit divinitatis tenere fastigia, humilitatis ima sectetur.

℟. In conspectu.

Lectio VIII.

Quid autem ait Evangelica lectio? Qui scandalizaverit unum ex pusillis istis et cetera: pusillos hic non ætate pueros, sed malitia parvulos dicit. Sicut Apostolus ait, malitia parvuli estote; ut sensibus perfecti sitis. Qui sunt isti, nisi clerici idonei, et monachi religiosi, vel laici? Quisquis igitur his irreverens, aut contumeliosus extiterit, hac belluina pœna plectetur, ut informi saxo religato illi ad collum, præcipitetur in mare. Sed videamus, cur scandalizantibus Christianis ista pœna decreta sit: aut quid sibi velit ipsa sententia. Puto enim illam aliquod mysterium contineri.

℟. Michael Archangelus.

Lectio IX.

Quasi vero non sufficeret, quod in mare homini demergendo saxum qualecumque non magnum, aut enorme, sed molæ asinariæ lapis ei religetur ad collum, ut cum perituro homine pereat res usui necessaria: sed puto, hoc magis esse, quod in scripturis, asini figura populus gentilium nuncupatur: qui clau-

sis oculis circa ignorantiæ molam, erroris sui gyro pertrahitur: et sine ulla cursus directione, vestigiis in se sæpe redeuntibus, invitus usui laborat alieno. Hic ergo gentilis populus cum persecutionem Christiano intulerit, hac pœna plectitur, ut cum sua sacrilega mola judicandi sæculi fluctibus demergatur.

Te Deum laudamus, te Dominum.

DIE V. OCTOBRIS.

De Octava
Sancti Michaelis Archang.
Semid. Comm. Octav.
ac Simp.

In primo Nocturno de script. occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermone
Sancti Gregorii Papæ.

Lectio IV.

Fertur vero Dionysius Areopagita, antiquus videlicet, et venerabilis pater dicere, quod ex minorum Angelorum agminibus foras ad explendum ministerium, vel visibiliter, vel invisibiliter mittuntur, scilicet, quia ad humana solatia, aut Angeli, aut Archangeli veniunt. Nam superiora illa agmina ab intimis nunquam recedunt: quoniam ea, quæ præeminent, usum exterioris ministerii nequaquam habent. Huic autem sensui, et illud creditur non inconvenienter opitulari, quod per Danielem dicitur: Millia millium ministrabant ei, et decies millies, centena millia assistebant ei.

℟. Hic est.

Lectio V.

Aliud namque est ministrare, aliud assistere: quia hi administrant Deo, qui ad nos nunciando exeunt: assistunt vero, qui sic contemplatione intima perfruuntur, ut ad explenda foras opera minime mittantur. Sed hoc quoque de ipsis agminibus, quæ mittuntur, certum tenemus: quia et cum ad nos veniunt, sic exterius implent ministerium ut tamen nunquam desinant interius per contemplationem. Et mittuntur igitur, et assistunt: quia etsi circumscriptus est Angelicus spiritus, summus tamen spiritus ipse, qui Deus est, circumscriptus non est. Angeli itaque et missi, et ante ipsum sunt: quia quolibet missi veniant, intra ipsum currunt.

℟. Venit.

Lectio VI.

Sciendum quoque est, quia plerumque ipsi beatorum spirituum ordines vicinorum sibi ordinum vocabula sortiuntur. Sed idcirco uno, eodemque vocabulo communiter non censentur, ut ille ordo vocari privato uniuscujusque rei nomine debeat, qui hanc in munere plenius accepit. Seraphim namque incendium diximus: et tamen amore conditoris simul omnes ardent. Cherubim vero

plenitudinem scientiæ dicimus: et tamen quis ibi aliquid nesciat, ubi ipsum omnes simul fontem scientiæ Deum vident? Quæ ergo ex parte ab omnibus habentur, ejus in privato nomine data sunt, qui hæc in munere plenius acceperunt.

℟. In tempore illo consurget Michael.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia

Sancti Bernardi Abbatis.

Sermon. 2. in festo S. Michael.

Audistis fratres, Evangelicam lectionem adversus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribiliter intonantem. Nemini blanditur veritas: neminem palpat: nullum seducit, aperte denuncians, quoniam væ homini illi, per quem scandalum venit. Perire siquidem necesse est hominem, qui charitatem non habet, etiamsi tradiderit corpus suum ita, ut ardeat. Et hoc dixerim, fratres, ut in ea charitate et unanimitate et pace, in qua statis in Domino, soliciti sitis perseverare et abundare magis. Quæ est enim spes nostra, et gaudium nostrum, et corona gloriæ; nonne unitas et unanimitas vestra?

℟. In conspectu.

Lectio VIII.

In hoc enim cognoscunt omnes etiam Angeli sancti, quod Christi estis discipuli, si dilectionem habueritis ad invicem. Numquid enim Christi gratia diligemur ab Angelis, si de mutuæ dilectionis inopia cognoverint, nequaquam ejus nos esse discipulos? Numquid diligemur ab eis propter nos ipsos, idest, spiritualis naturæ similitudine, si invenimur non diligere humanæ naturæ nostræ consortes? Denique numquid Angeli diligent nos propter se ipsos, et futuram de nobis civitatis suæ restaurationem, si (quod absit) unum, quo solo uniri, et coædificari ei possumus, defuerit glutinum charitatis?

℟. Michael.

Nona Lect. de SS. Placido, et soc.

DIE VI. OCTOBRIS.

OCTAVA

Sancti Michaelis Archangeli.

Duplex. Comm. Oct.

In primo Noct. de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo

Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 1. in festo S. Mich.

Lectio IV.

Angelorum hodie memoria celebratur, et exigitis debitum pro tanta solemni-

tate sermonem. Credimus sane, et indubitata fide tenemus, divina eos præsentia, et visione beatos sine fine lætari in bonis Domini: attamen, si multum est ad nos loqui de ea charitate et gloria, qua in semetipsis, imo in Deo suo, Angeli sancti nostris omnino supereminent cordibus, de ea loquamur, quam nobis exhibent, gratia et charitate: neque id cuiquam incredibile videatur, quando quidem ipse quoque creator; et rex Angelorum venit, non ministrari, sed ministrare, et animam suam dare pro multis.

℟. Hic est.

Lectio V.

Hujus itaque tanti ministri gratia nihil mirum si dignanter nobis, imo et libenter, Angeli sancti ministrent: ipsi enim amant nos, quia nos Christus amavit; et hæc dixerim, fratres, ut ampliorem erga beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiares in omni necessitate vestra eorum invocetis auxilia: sed et dignius in eorum præsentia conversari, et magis ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam, exorare clementiam studeatis.

℟. Venit Michael.

Lectio VI.

Cavenda nobis eorum offensa, et in his maxime exercendum, quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurima, quæ eis placent, et quæ in nobis invenire delectant, ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in cœlum gemitus, et orationes cum lacrymis, et cordis intentione. Attamen super omnia hæc unitatem, et pacem a nobis exigunt Angeli pacis. Quidni maxime delectentur in his, quæ formam quamdam civitatis suæ repræsentant in nobis, ut mirentur Jerusalem novam in terra?

℟. In tempore illo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 60. in Matth.

Videte ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulos hic non ætate, sed multorum æstimatione appellavit: pauperes, inquam, ignotos, ceterosque hujusmodi, quos multi contemnunt, qui revera parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sunt; quos ipse multo magis venerabiliores facit, dicens: Quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est.

℟. In conspectu Gentium nolite.

Lectio VIII.

Hunc manifestum est, quia omnes sancti Angelos habent. Apostolus etiam ait de muliere; quoniam velamen debeat habere in capite propter Angelos: et Moyses: Statuit fines, inquit, Gentium, secundum numerum Angelorum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur: sed de Angelis excellentibus atque supremis. Nihil enim aliud designatur, cum dicit, faciem Patris mei aspiciunt, quam summa fiducia eorum, et honor præcipuus.

℟. Michael Archangele.

Lectio IX.

Vides, quot, quibusque rationibus ad modestiam, et ad curam minorum fratrum nos revocat. Infantem in medio statuit, et dixit: Efficiamini sicut parvuli: et quicumque talem susceperit parvulum, me suscipiet: et quicumque hunc scandalizaverit, extrema luet supplicia: et scandalizantes homines, etiam si loco manuum, atque oculorum nobis essent, abscindere jussit: Angelorum quoque auctoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit.

Te Deum laudamus.

DIE VII. OCTOBRIS.

Octava

S. Hieronymi Conf. Doct.

Dupl. Comm. 2. Simpl.

Omnia ut in die, præter sequentia.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo

Sancti Laurentii Justiniani.

In Festo S. Hieronymi.

Lectio IV.

Gloriosum Hieronymum merito colit Ecclesia, qui eam scientiæ munimine custodivit, protexit, et docuit. Quantis profluviis lacrymarum, quantis vigiliarum laboribus, quantaque humilitatis virtute, mentis suæ mundabat hospitium, ut dignus sapientiæ contubernio haberetur! Nempe illam concupivit, quæsivit, invenit, et tenuit, atque castissimis illius est potitus amplexibus. Unde tamquam amicissimo sibi incerta et occulta eloquiorum sanctorum mysteria reseravit innumera. Factus plane erat ex assidua meditatione Scripturarum templum Dei, Sapientiæ sedes, Paracleti minister, vas mundum, æterni luminis ostensor, scientiæ magisterium, atque Angelorum imitator. Talibus quippe studiis assuetus, singulari inter homines emicuit sanctitate, veluti lampas accensa atque perlucida omnem Domum illustravit Ecclesiæ.

℟. Iste auditor.

Lectio V.

Nempe sine sanguinis effusione gloriosum martyrii triumphum obtinuit. Quod enim carnificis mucrone non

pertulit, hoc in se ipso castitatis amore complevit. Oh quoties ego, inquit, in Eremo constitutus et in illa vasta solitudine, quæ horridum monachis præstat habitaculum, Romanis me putabam interesse deliciis! Sedebam solus, qui amaritudine plenus eram; horrebant sacco membra deformia, et squalida cutis situm Æthiopicæ carnis obduxerat. Quotidie lacrymæ, quotidie gemitus, et si quando repugnantem me somnus imminens oppressisset, nudæ humo vitæ ossa hærentia collidebam. Ille igitur ego, qui ob gehennæ metum tali me carcere damnaveram, scorpionum tantum socius, et ferarum, choris intereram puellarum. Videsne quanti animi soliditate viriliter pugnaverit contra se? Sibi minime pepercit, ut parceret; dum enim contra se factus est crudelis, et rigidus, suimet effectus est triumphator egregius.

℟. Ecce iste Doctor.

Lectio VI.

Totus plane vitæ illius decursus Christianæ Religionis est speculum. Jugum etenim Domini ab ipsa ineunte ætate portavit, litterarum Sanctarum sectatus est studia; ita ut scientia incomparabilis haberetur; aridum mundum calcavit cum flore, domum, patriam, parentes relinquens, Roma egressus, Eremi deserta penetravit. Nemo illo in divinorum eloquiorum explanatione utilior, nullus contra corpus proprium austerior. Quis in corrigendis sceleribus fuit eo audacior? Ignorabat prorsus homines mulcere blanditiis; nesciebat vitia palliare silentio, nimio divini amoris zelo succensus. Erat profecto sicut malorum, ita et sui acerrimus insectator; nam et minima delicta adeo lacrymis rigando tergebat, ut si quis non agnosceret illum, peccatorem maximum Hieronymum esse fateretur. Denique omne vivendi tempus indultum sic fideliter consummavit, quasi esset quotidie moriturus, sicque in senectute bona plenus dierum, meritis locuples, celeberrimus sanctitate obdormivit in Domino, appositus ad patres suos, associatus Angelis, coronatus a Christo.

℟. Oblatio Domini.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Vos estis sal terræ, ut in die.

IX. Lectio erit de Sancto Marco Papa, ut in Breviario; ejusque Commemor. in Laudibus.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In Festo.

Sancti Simeonis Prophetæ.

Duplex.

Ad Vesperas.

Antiph. Simeon Justus, et timor. cum rel. de Laud. Ps. Dixit Dominus Domino meo: *

sede a dextris mei. cum reliq. de Dom. et loc. ult. Laudate.

Capitulum.

Ecce Propheta magnus, qui quasi stella matutina in medio nebulæ, et quasi luna plena in diebus suis luxit.

In Hymn. Iste Confessor mutatur 3. vers.

℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto.

℟. Non visurum se mortem nisi videret Christum Domini.

Ad Magnificat.

Ant. Senex puerum portabat, puer autem senem regebat: quem Virgo peperit, et post partum Virgo permansit: ipsum quem genuit adoravit.

Oratio.

Perfice in nobis quæsumus Domine, gratiam tuam qui Justi Simeonis expectationem implevisti, ut sicut ille mortem non vidit nisi prius videret Christum Domini, ita et nos vitam obtineamus æternam. Per eundem Dominum nostrum, etc.

Ad Matutinum.

De Commun. Confess. non Pontif. præter sequentia.

In Hymn. Iste Confessor. mut. 3. vers.

Lect. primi noct. de Script. occurr.

℟. i. Simeon Justus, et timoratus expectabat Redemptionem Israel: * Et Spiritus Sanctus erat in eo.

℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et Spiritus.

℟. ii. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et benedixit Deum, et dixit: nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum, Domine.

℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

℟. iii. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus in Templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum dicens: * Nunc dimittis Domine, servum tuum in pace.

℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus exclamavit dicens. Nunc dimittis. Gloria. Nunc dimittis.

In secundo Nocturno.

Sermo

Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 13. de temp. post init.

Lectio IV.

Sic olim prædictum est: Mater Sion dicit: Homo, et Homo factus est in ea, et ipse fundavit eam Altissimus. O omnipotentia nascentis! O magnificentia de Cœlo ad terram descendentis! Adhuc in utero portabatur, et ex utero Matris a Joanne Baptista salutabatur. In Templo

præsentabatur, et a Simeone sene famoso, annoso, probato, coronato agnoscebatur. Tunc cognovit, tunc adoravit, tunc dixit: nunc Domine, dimittis servum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum.

℟. Suscipiens Jesum in ulnas suas Simeon exclamavit, et dixit: * Tu es vere lumen ad illuminationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israel.

℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum et dixit. Tu es.

Lectio V.

Differebatur exire de seculo, ut videret natum per quem conditum est seculum. Agnovit Infantem Senex, factus est in puero puer, innovatus in ætate qui plenus erat pietate. Simeon Senex ferebat Christum infantem, Christus regebat Simeonis senectutem. Dictum ei fuerat a Domino quod non gustaret mortem nisi videret Christum Domini natum. Natus est Christus et impletum est desiderium senis in mundi ipsius senectute. Ipse ad senem hominem venit, qui mundum inveteratum invenit.

℟. Senex puerum portabat, puer autem senem regebat: * Quem Virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum quem genuit adoravit.

℣. Accipiens Simeon puerum in manibus gratias agens benedixit Dominum. Quem Virgo concepit, virgo peperit.

Lectio VI.

In isto quidem seculo diu esse nolebat, et Christum in hoc seculo videre cupiebat cantans cum Propheta, et dicens: ostende nobis Domine misericordiam tuam, et salutare tuum da nobis. Denique ut noveritis ita esse istius lætitiam conclusit dicens: Nunc dimittis servum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum. Prophetæ cecinerunt conditorem cæli, et terræ, in terra cum hominibus futurum, Angelus nunciavit creatorem carnis et spiritus in carne venturum: Salutavit Joannes ex utero in utero Salvatorem: Simeon Senex Deum agnovit infantem.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum ingredere in requiem meam: * quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te.

Gloria. Quia te.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 2.

In illo tempore: Homo erat in Jerusalem cui nomen Simeon, et Homo iste justus

et timoratus expectans consolationem Israel. Et reliqua.

Homilia
S. Ambrosii Episcopi.
Lib. 2. Comment. in Lucam
Cap. 2. post initium.

Non solum ab Angelis, et Prophetis, et a Pastoribus sed etiam a senioribus, et justis generatio Domini accepit testimonium; omnis ætas, et uterque sexus, eventorumque miracula fidem astruunt. Virgo generat, sterilis parit, mutus loquitur, Elisabeth prophetat, magus adorat, utero clausus exultat, vidua confitetur, justus expectat.

℟. Iste est qui.

Lectio VIII.

Et bene justus, qui non suam sed populi gratiam requirebat, cupiens ipse corporeæ vinculis fragilitatis exsolvi, sed expectans videre promissum: sciebat enim quia beati oculi qui eum viderent. Et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum et dixit: nunc dimitte servum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. Vide justum velut corporeæ carcere molis inclusum velle dissolvi ut incipiat esse cum Christo. Dissolvi enim, et cum Christo esse multo melius est.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Sed qui vult dimitti veniat in Templum, veniat in Jerusalem, expectet Christum Domini, accipiat in manibus verbum Dei, complectatur operibus velut quibusdam suæ Fidei brachiis: tunc dimittetur, ut non videat mortem, qui viderit vitam. Vides uberem in omnes gratiam Domini generatione diffusam, et prophetiam incredulis negatam esse non justis. Ecce et Simeon prophetat in ruinam, et resurrectionem plurimorum venisse Dominum Jesum Christum ut justorum iniquorumque merita discernat, et pro nostrorum qualitate factorum, Judex verus et justus, aut supplicia decernat, aut præmia.

Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas. Ant. Simeon Justus, et timoratus expectabat redemptionem Israel, et Spiritus Sanctus erat in eo.

Psalm. Dominus regnavit. cum reliq. de Domin.

Ant. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto non visurum se mortem nisi videret Dominum.

Ant. Accipiens Simeon puerum in manibus gratias agens benedixit Dominum.

Ant. Benedicimus Te, digne senior Juste, quia suscepisti Christum Dominum liberatorem animarum sanctarum.

Ant. Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israel.

Capit. Ecce Propheta magnus.

Hymnus. Jesu corona celsior, etc.

℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto.

℟. Non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini.

Ad Benedictus.

Ant. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum dicens: nunc dimittis servum tuum in pace.

Oratio. Perfice.

Ad Hor. Capit. et ℟℟. de Communi.

DIE XII. OCTOBRIS.

In Festo

S. Justinæ Virg. Mart.

(dies assign. ex 7. hujus.)

Duplex.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo

Sanct. Ursulæ et Sociarum Virginum Martyrum.

Duplex.

Comm. Simp.

Omnia de Communi Virgin. Martyr. præter sequentia.

In utrisq. Vesp. et Laud.

℣. Adducentur Regi Virgines post eam.

℟. Proximæ ejus afferentur tibi.

Ant. Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce Sponsus venit, exite obviam ei.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Domine Deus noster Sanctarum Virginum et Martyrum tuarum Ursulæ et Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari, ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Et fit commem. S. Joannis Cantii.

Ant. Hic vir.

℣. Justum.

Oratio. Da quæsumus.

Deinde Sancti Hilarionis Abbatis.

Ant. Similabo eum.

℣. Amavit.

Oratio. Intercessio, ut in Breviario.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Gratiano Imperatore, Flavius Clemens Maximus, Romani exercitus in Britannia Dux, arrepta tyrannide, Imperator a militibus acclamatur. Inde copias in Galliam transmittens, ab infensis Gratiano legionibus exceptus, Imperium sibi corroborat. Cumque Armoricorum uberem regionem, ejectis antiquis habitatoribus, Britannicis militibus, quos secum duxerat, divisisset, quo novas colonias propagaret in posteros, Conani Britannici reguli (quem Britannorum Ducem habebat in exercitu) consilio, missa Legatione in Britanniam singulis militibus novis colonis

singulas Virgines conjugio fœderandas postulat.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Haud visa Britanniæ reguli absurda petitio: Unde in gratiam novi Imperatoris, et quod filias suas non nisi gentilibus suis, iisque donatis nova Provincia prædivitibus, honestissime collocandas scirent; pro numero militum totidem delectæ sunt Virgines, quarum princeps erat Ursula, Diónoci Cornubiæ Regis filia, desponsata Connano Duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctæ igitur Londini collectæ, impositæ sunt invitæ navigiis: Solventes nautæ, dum Armoricorum regionem cogitant, a sæva procella in Germanicum litus ejiciuntur.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas a Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas ferunt: Nacti igitur Barbari præclarum illud Virginum agmen, impotenti libidinis æstu furentes, in eas irruunt. Sed cum, hortante Ursula, mortem potius oppetere, quam virginei pudoris jacturam pati, invicto animi vigore decrevissent: Hunni in rabiem immanitatis conversi, ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula, super comitum suarum, velut cœlestium margaritarum pretiosum acervum, gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo, fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot Virginum exercitum, geminis, nempe virginitatis et martyrii laureis insignem ducens, cœlum victrix intravit. Quarum Corpora Colonienses summo honore condiderunt; earumque illustrem agonem Christianus orbis florenti semper memoria celebrat.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangelium. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, de Comm. Virginum. IX. Lectio S. Hilarionis, ejusque commemor. in Laudibus.

DIE XXII. OCTOBRIS.

In Festo.

Sancti Aquilini Ep. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi primo loco.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In Festo

Sancti Raphaelis Archangeli.

Duplex majus.

In primis Vesperis.

Ant. Missus est Angelus, cum reliquis de Laudibus.

Psalmi de Dominica, et loco ult.

Psalm. Laudate Dominum omnes gentes.

Capit. Tob. 12.

Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos ab-

scondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus cordium:
In conspectu Angelorum
Votis, voce, psallimus:
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes,
Omnes Cœli principes,
Sed præcipue fidelem
Medicum, et comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem dæmonem.

Quo custode procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici,
Mundo corde, et corpore:
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.

Gloriam Patri melódis
Personemus vocibus:
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui Trinus, et Unus Deus
Extat ante sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat.

Antiph. Ego sum Raphael Angelus, qui asto ante Dominum: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus.

Oratio.

Deus, qui beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis; ut ejusdem semper protegamur custodia, et muniamur auxilio. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus.

Psalmus. Venite, exultemus.

Hymnus, ut in Vesperis.

In primo Nocturno.

Ant. Ingressus Tobias invenit juvenem præcinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et ignorans quod Angelus esset, salutavit eum.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster,* quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum:* lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas, insuper et pecora campi;

Volucres cœli, et pisces

maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Ingressus Tobias invenit juvenem præcinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et ignorans quod Angelus esset, salutavit eum.

Ant. Angelus Raphael seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiæ filius.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Angelus Raphael seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiæ filius.

Ant. Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, et sanum tibi reducam, alleluja.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem, in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, et sanum tibi reducam, allel.

℣. Data sunt Angelo incensa multa.

℟. Ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

De Libro Tobiæ.

Lectio I. Cap. 12.

Vocavit ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid

possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus? Me duxit, et reduxit sanum; pecuniam a Gabelo ipse recepit: uxorem ipse me habere fecit, et dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit, me ipsum a devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cœli, et bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

℟. In illo tempore exauditæ sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos; quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatæ.

℣. Tobias, et Sara in tribulatione positi, cum lacrymis orare cœperunt. Et missus est.

Lectio II.

Et vocantes eum, pater scilicet et filius, tulerunt eum in partem: et rogare cœperunt, ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occulte: Benedicite Deum cœli, et coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere, bonum est: opera autem Dei revelare et confiteri, honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna, magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccata, et facit invenire misericordiam et vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

℟. Egressus Tobias, invenit juvenem splendidum, stantem præcinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et salutavit eum, et dixit: Unde te habemus, bone juvenis?

℣. Et ignorans, quod Domini Angelus esset, salutavit eum, et dixit. Unde te habemus.

Lectio III.

Et nunc misit me Dominus ut curarem te, et Saram uxorem filii tui a dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex

septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, et trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, et cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare et bibere; sed ego cibo invisibili, et potu, qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus est ergo ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, et ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum, et exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

℟. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, et dixit: Gaudium sit tibi semper: * Forti animo esto, in proximo enim est, ut a Deo cureris.

℣. Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, et lumen cœli non video? Forti animo.

Gloria Patri. Forti animo esto.

In secundo Nocturno.

Antiph. Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * a summo cœlo egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum, * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: *

et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Ant. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti.

Ant. Lumina fel sanat, sed virtus cordis et jecoris, diaboli expellit potestatem.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes.

sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum, * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Lumina fel sanat, sed virtus cordis et jecoris diaboli expellit potestatem.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Sermo
Sancti Augustini Episcopi.
Serm. 1. in Dom. XV.
de beato Tobia.
qui est 226. de Tempore.

Lectio IV.

Beatus Tobias, qui panem suum noverat frangere esurienti, mercedem celerem mercenario præparat laboranti. Patienter lectione percepta, quæ nuper est recitata, admirabamur patris, filiique tractatum, quemadmodum Angelus monet, quem æstimabant terrenum sub cœlesti gloria mercenarium. Ad hoc enim cæcitatis incurrit exitium, ut Angelum susciperet medicum, *qui divinis* facibus incensus sic anhelavit. Honesta est oratio cum jejunio, et eleemosyna. Oratio justi clavis est cœli. Ascendit precatio, et descendit Dei miseratio. Licet alta sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habeat conscientiam. Cum sensibus loquitur, si sit solus noster gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: fletus citius audit, quam voces. Oratio invidi solet de auribus propulsari. Erat patris et filii anima una, dum esset proprietas membrorum, erat illis singularis

germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus istum hominem, adjicientes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona: et rogare cœpit mercenarium, ut mercedis suæ sumat effectum. Frater, inquit, accipe quod tuum est, et tunc vade salvus. Recipe mercedem tuam, quia mihi, et filio meo bonam præbuisti misericordiam. Tolle, ut dixi, substantiam quam cum filio meo reportasti; nam gratia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

℟. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens, ait: * Ego sum Azarias Ananiæ magni filius.

℣. Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitus sis. Ego sum Azarias.

Lectio V.

Continuo Angelus gaudet de cogitata mercede, qui missus fuerat gratis facere pietatem. Tobis, inquit, vel Tobias, quid de mea mercede satis superflue cogitatis? Habete quod vobis donavit Pater ille cœlestis. Ego minister sum curationis, ille est auctor sanitatis. Nescitis cujus mercenarii ope perfrui meruistis. Defunctos captivitatis sepelire non timuistis: Tobis, ascenderunt ad Dominum opera tua, quia relicto prandio reddidisti mortuum sepulturæ. Ego Domino medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori cœlestis. Mortuum sepelistis, et mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat cæcitas oculorum, unde patientia tua clarius meruisset de cœlestibus ornamentum. Ego sum Raphael, unus ex septem Angelis, qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanæ mercedis: divitem me facit conversatio Majestatis. Dives est ille, qui me misit; gratis jussit impendi, quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honorem gratiarum mihi deputetis, quia nihil meis viribus percepistis. Deum benedicite, et illi confitemini, et ipsum glorificate, quia vobiscum fecit bona.

℟. Exivit Tobias, ut lavaret pedes suos: et ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum; qui expavescens, clamavit voce magna, dicens: Domine, invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, et trahe eum ad te. * Exentera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repone tibi; sunt enim necessaria ad medicamenta utiliter.

℣. Attraxit autem Tobias piscem in siccum, et palpitare cœpit ante pedes ejus; et ait Angelus ei: Exentera hunc piscem.

Lectio VI.

Subito patefacto mysterii cœlestis honore, voce Raphaelis Archangeli attoniti Tobis et Tobias, collapsi in terram proruerunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem insolitam audierunt. Quid metuistis, pater Tobis, filiusque Tobias? Mercenarium habere cœlestem, et tamquam operarium locare terrestrem? Celavit vobis Angelus nomen, Azarias sum, inquit, Ananiæ magni filius; et cum dixit: Ego sum Raphael Angelus, celavit in primo nomine dignitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret: Ego sum Angelus; non esset Tobiæ mercenarius. Servata est dignitas nominis, ut postremo magnitudo claresceret dignitatis. Videte, charissimi, quantum sit eleemosynæ meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum proficit mortuos sepelire, ut oblatio ejus per Angelum Raphaelem ad cœlestem ascenderet Majestatem. Videtis, quia eleemosyna a morte liberat, et ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat a tenebris peccatorum. Tobias via sua deducitur: Sara tot viris contristata, per Angelum matrimonio copulatur.

℟. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphael ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum, et gratias agens ei, accede ad patrem tuum, et osculare eum:* Statimque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, et videbit pater tuus lumen cœli, et in aspectu tuo gaudebit.

℣. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessarium. Statimque lini.

Gloria Patri. Statimque.

In tertio Nocturno.

Antiph. Est hic Sara Raguelis filia, quæ tibi conjugio dabitur, et omnis substantia ejus.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum; * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite

in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Antiph. Est hic Sara Raguelis filia, quæ tibi conjugio dabitur, et omnis substantia ejus.

Antiph. Septem viros habuit, quos dæmonium oppressit: timeo, ne mihi simile contingat.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini; * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiph. Septem viros habuit, quos dæmonium oppressit: timeo, ne mihi simile contingat.

Antiph. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

Psalmus 102.

Benedic anima mea, Domino: * et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea, Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus i-

niquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus, * et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi,* filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis; * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli a terra, * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dñus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est, quoniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet:* et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum,* his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus; benedic, anima mea, Domino.

Ant. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

℣. Apprehendit Angelus Raphael dæmonium.

℟. Et relegavit illud in deserto superioris Ægypti.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

cap. 5.

In illo tempore: Erat dies festus Judæorum, et ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. in c. 5. Jo.

Mirum non esse debet a Deo factum miraculum, mi-

rum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quam mirari debemus, quia Dominus noster, et Salvator Jesus Christus homo factus est, quam quod divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines; et plus est, quod vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moriturorum.

℟. Benedicite Deum cœli, dixit Angelus Raphael, et coram omnibus viventibus confitemini ei: * Quia fecit vobiscum misericordiam suam.

℣. Ipsum benedicite, et cantate illi, et narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit vobiscum.

Lectio VIII.

Sed quia ipsa anima nec eum noverat, a quo sananda erat; et oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret; nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret: fecit quod videri poterat, ut sanaretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, cæcorum, claudorum, aridorum.

℟. Tempus est ut revertar ad eum qui me misit, dixit Angelus Raphael: * Vos autem benedicite Dominum, et narrate omnia mirabilia ejus.

℣. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem.

Gloria Patri. Vos autem benedicite.

Lectio IX.

Et cum esset medicus et animarum et corporum, et qui venisset sanare omnes animas crediturorum, de illis languentibus unum elegit, quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, et quasi humano captu et ingenio consideremus facientem, et quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit: et quoad benignitatem, parum fecit. Tot jacebant, et unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas. Ant.

Missus est Angelus Raphael ad Tobiam et Saram, ut curaret eos.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Ant. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, et dixit: Gaudium sit tibi semper.

Ant. Forti animo esto, Tobias, in proximo enim est, ut a Deo cureris.

Ant. Benedicite Deum cœli, et coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Ant. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, et cantate illi.

Capitulum. Tob. 12.

Quando orabas eum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

Christe, sanctorum decus Angelorum,
Perditæ stirpis Reparator Adæ,
Cœlicas nobis tribuas benignus
Scandere cœlum.
Angelum nobis medicum salutis
Mitte de cœlis Raphael, ut omnes
Sanet ægrotos, pariterque nostros
Dirigat actus.
Hinc Dei nostri Genitrix Maria,
Totus et nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul et beata
Concio tota.
Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Gloria mundum.
Amen.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Benedictus.

Ant. Ego sum Raphael Angelus, qui asto ante Dominum: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus, alleluja.

Oratio.

Deus, qui beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis; ut ejusdem semper protegamur custodia, et muniamur auxilio. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Ant. Ingressus Angelus.

Cap. Quando orabas, ut sup.

℟. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit.

℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta.

Gloria Patri. Stetit.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Ant. Forti animo.

Capit. Tob. 12.

Et nunc misit me Dominus, ut curarem te, et Saram uxorem filii tui a dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

℟. br. Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Domini. Ascendit.

℣. De manu Angeli. In conspectu.

Gloria Patri. Ascendit.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum

sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam.

Antiph. Pax vobis.

Capitulum. Tob. 12.

Tempus est, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus.

℟. br. In conspectu Angelorum, * psallam tibi, Deus meus. In conspectu.

℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam tibi.

Gloria Patri. In conspectu.

℣. Adorate Deum.

℟. Omnes Angelis ejus.

In ii. Vesper. omnia ut in i. sed loco ultimi dicitur

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi; * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor Nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, Nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui:

Et cantent in viis Domini, * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Ad Magnificat.

Antiph. Princeps gloriosissime Raphael Archangele, esto memor nostri; hic, et ubique semper precare pro nobis Filium Dei.

Oratio ut supra.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

Solemnitas

SS. Rosarii B. Mariæ Virg.

Dupl. Maj.

Comm. Domin.

Omnia ut in Breviario Romano.

DOMINICA II. OCTOBRIS.

In festo

Maternitatis B. Mariæ Virg.

Dupl. Maj.

Comm. Domin.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DOMINICA III. OCTOBRIS.

In festo

Puritatis B. Mariæ Virg.

Dupl. Maj.

Comm. Domin.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DOMINICA IV. OCTOBRIS.

Commemoratio omnium Sanctorum quorum Corpora vel Reliquiæ asservantur in Diœcesi Sibenicensi.

Dupl. Maj.

Comm. Domin.

In prim. Vesperis.

Antiph. Justi quasi virens folium germinabunt: radix justorum non commovebitur.

Psalm. de Dominica, et loco ultimi Psal. Laudate Dominum, omnes gentes.

Antiph. Sit memoria illorum in benedictione, et ossa eorum pullulent de loco suo.

Antiph. Ossa eorum pullulent de loco suo; nam corroboraverunt Jacob, et redemerunt se in fide virtutis.

Antiph. Illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt, et gloria eorum non derelinquetur.

Antiph. Corpora Sanctorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem.

Capit. Rom. 8.

Si Spiritus ejus, qui suscitavit Jesum a mortuis, habitat in vobis, qui suscitavit Jesum Christum a mortuis, vivificabit et mortalia corpora vestra propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis.

Hymnus.

O vos unanimes Christiadum chori,
Sanctorum tumulos et cineres Patrum,
Dulces exuvias, pignora Cœlitum,
Lætis dicite cantibus.

Cœlo quando piis æqua laboribus
Felices animæ gaudia possident,
Pœnarum sociis debita redditur
Hic laus et decus ossibus.

Passim sparsa Deus polliciti memor,
Custos, ne pereant, pignora colligit;
Electosque suis providus aggerit
Aptandos lapides locis.

Quin et reliquias et tumulos sibi
Aras ipse Deus consecrat hostia:
Conjungensque suis se caput artubus,
Hos secum simul immolat.

Vos, quorum cineres supplicibus pia,
Tutum præsidium, plebs colit osculis;
Si vos nostra movent, subsidium, boni,
Vestris ferte clientibus.

Ut cum nostra novis splendida dotibus
Surget juncta choris spirituum caro;
Indivisa Trias, sit Deus omnia
Nobis semper in omnibus.
Amen.

℣. Pretiosa in conspectu Domini.
℟. Mors Sanctorum ejus.

Ad Magnificat.

Antiph. Amodo jam dicit Spiritus, ut requiescant a laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos.

Oratio.

Auge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operaris: et fac nos immortalis gloriæ participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum nostrum Jesum Christum, etc.

Fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum.

Invitatorium: Mirabilem in Sanctis suis Dominum: * Venite adoremus.

Psalmus. Venite, exultemus.

Hymnus. O vos unanimes Christiadum chori, ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Ant. Dixit Deus: Ego sum qui sum: Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob; hoc nomen mihi est in æternum.

Psalmi de Comm. plurim. Martyrum.

Ant. De manu mortis liberabo eos: de morte redimam eos.

Ant. Faciam propter servos meos, ut non disperdam totum: adhuc illis loquentibus ego audiam.

℣. Orabit te omnis Sanctus.

℟. In tempore opportuno.

De Libro Apocalypsis Beati Joannis Apostoli. c. 7.

Lectio I.

Ecce ego Joannes vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi, et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ, et mari dicens: Nolite nocere terræ, et mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum. Et audivi numerum signatorum centum quadraginta quatuor millia signati ex omni tribu filiorum Israel.

℟. Abel testimonium consecutus est esse justus, testimonium perhibente muneribus ejus Deo: * Et per fidem defunctus adhuc loquitur.

℣. Dixit Dominus ad Cain: Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Et per fidem.

Lectio II.

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus, et tribubus, et populis, et linguis stantes ante thronum, et in conspectu Agni; amicti stolis albis, et palmæ in manibus eorum, et clamabant voce magna dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, et Seniorum, et quatuor anima-

lium. Et ceciderunt in conspectu throni in facies suas, et adoraverunt Deum dicentes: Amen. Benedictio, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, et virtus, et fortitudo Deo nostro in secula seculorum. Amen.

℟. Cum emisisset Pharao populum, tulit Moyses ossa Joseph secum, eo quod adjuvasset filios Israel, dicens: * Visitabit vos Deus; efferte ossa mea hinc vobiscum.

℣. Fide Joseph moriens, de protectione filiorum Israel memoratus est; et de ossibus suis mandavit. Visitabit vos Deus.

Lectio II.

Et respondit unus de Senioribus, et dixit mihi: Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venerunt? Et dixi illi: Domine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas et dealbaverunt eas in Sanguine Agni: ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte in Templo ejus. Non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos sol, neque ullus æstus: quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos, et deducet eos ad vitæ fontes aquarum, et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.

℟. Projecerunt cadaver in sepulchro Elisæi: * Quod cum tetigisset ossa Elisæi: * Revixit homo, et stetit super pedes suos.

℣. Per fidem acceperunt de resurrectione mortuos. Quod cum.

Gloria Patri. Revixit homo.

In secundo Nocturno.

Ant. Dico vobis amicis meis: Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, et post hæc non habent amplius quid faciant.

Ant. Nonne quinque passeres veneunt dipondio? et unus ex illis non est in oblivione coram Deo.

Ant. Capilli capitis vestri omnes numerati sunt: nolite timere, multis passeribus pluris estis vos.

℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum.

℟. Unum ex his non conteretur.

Ex Tractatu
Sancti Joannis *Damasceni* de Fide orthodoxa.
Lib. 4. c. 16.

Lectio IV.

Christus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat. Nam si aqua in deserto ex aspera et solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Samsonis sitim, ita Deo volente, prosiliit: erit ne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum

scaturire? Minime certe iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos suos afficit, perspectus et exploratus est; atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur. Verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.

℟. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, opera quæ ego facio, et ipse faciet, et majora horum faciet, * Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo hoc faciam.

℣. Dabo vos in nomen, et in laudem omnibus populis terræ. Et quodcumque.

Lectio V.

Ex quo enim ipsamet vita, et vitæ Auctor inter mortuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectionis, fideque erga eum diem extremum clauserunt mortuos haudquaquam appellamus. Quomodo enim mortuum corpus miracula edere queat? Per eos dæmones expelluntur, morbi profligantur, ægroti sanantur, cæci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes ac mœrores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum, eorum opera, ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias, ut patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali Regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur honorandi sunt, qui totius humani generis patronos se profitentur, ac Deo nostra caussa supplicant?

℟. Per manus Apostolorum fiebant prodigia; ita ut in plateas ejicerent infirmos, ut veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum: * Qui curabantur omnes.

℣. Misericordia tua, Domine, adveniens sanabat illos. Qui curabantur.

Lectio VI.

Honorandi certe, et quidem ita, ut in eorum nomine Deo Templa extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur: quo nimirum lætitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat; ac non, dum eos colere, et demereri studemus, offendamus potius, et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur: quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur. Quocirca in Psalmis, et hymnis et canticis spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione (quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur) Sanctos colamus, statuas ipsis et visibiles imagines erigamus, imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivæ eorum statuæ atque imagines simus.

℟. Virtutes non quaslibet faciebat Deus per manum

Pauli, ita ut super languidos deferrentur a corpore ejus sudaria et semicinctia; * Et recedebant ab eis languores, et spiritus nequam egrediebantur.

℣. Quis similis tui, Domine, magnificus in sanctitate, et faciens mirabilia? Extendisti manum tuam. Et recedebant.

Gloria Patri. Et recedebant.

In tertio Nocturno.

Antiph. Ossa arida, audite verbum Domini.

Antiph. Dicit Dominus Deus ossibus his: Ecce ego intromittam in vos spiritum, et vivetis.

Antiph. Dabo super vos nervos, et succrescere faciam super vos carnes, et superextendam in vobis cutem, et dabo vobis spiritum, ut vivatis.

℣. Auditui nostro dabis gaudium et lætitiam.

℟. Et exultabunt ossa humiliata.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 20.

Lectio VII.

In illo tempore: Accesserunt quidam Sadducæorum, qui negant esse resurrectionem. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Ex libro contra Vigilantium.

Dolet Vigilantius Martyrum Reliquias pretioso operiri velamine, et non vel pannis, vel cilicio colligari, vel projici in sterquilinium, ut solus Vigilantius ebrius et dormiens adoretur. Ergo sacrilegi sumus, quando Apostolorum Basilicas ingredimur? Sacrilegus fuit Constantinus Imperator, qui sanctas Reliquias Andreæ, Lucæ et Timothei transtulit Constantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, et inhabitatores Vigilantii illorum se sentire præsentiam confitentur? Sacrilegus dicendus est Arcadius, qui ossa beati Samuelis longo post tempore de Judæa transtulit in Thraciam? Omnes Episcopi non solum sacrilegi, sed et fatui judicandi, qui rem vilissimam et cineres dissolutos in serico, et vase aureo portaverunt? Stulti omnium Ecclesiarum populi, qui occurrerunt sanctis Reliquiis, et tanta lætitia, quasi præsentem, viventemque Prophetam cernerent, susceperunt: ut de Palestina usque Chalcedonem jungerentur populorum examina, et in Christi laudes una voce resonarent? Videlicet adorabant Samuelem, et non Christum, cujus Samuel et Levita et Prophetes fuit? Mortuum suspicaris: et idcirco blasphemas. Lege Evangelium: Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, non est Deus mortuorum, sed vivorum.

℟. Multi de his, qui dormiunt in terræ pulvere, * Evigilabunt in vitam æternam,

et fulgebunt quasi splendor firmamenti, et quasi stellæ in perpetuas æternitates.

℣. Quia resurgunt mortui, Moyses dicit: Deum Abraham, Deum Isaac, et Deum Jacob: Deus autem est non mortuorum, sed vivorum. Evigilabunt.

Lectio VIII.

Dicis in libello tuo, quod dum vivimus, mortuos pro nobis orare possumus; postquam autem mortui fuerimus, nullius sit pro alio exaudienda oratio, præsertim cum Martyres ultionem sui sanguinis obsecrantes impetrare non quiverint. Si Apostoli et Martyres, adhuc in corpore constituti, possunt orare pro cæteris, quando pro se adhuc debent esse solliciti, quanto magis post coronas, victorias, et triumphos? Unus homo Moyses sexcentis millibus armatorum impetrat a Deo veniam; et Stephanus imitator Domini sui, et primus Martyr in Christo pro persecutoribus veniam deprecatur: et postquam cum Christo esse cœperint, minus valebunt? Paulus Apostolus ducentas septuaginta sex sibi dicit animas in navi condonatas, et postquam resolutus esse cœperit cum Christo, tunc ora clausurus est, et pro his, qui in toto Orbe ad suum Evangelium crediderunt mutire non poterit? ¶ Male facit ergo Romanus Episcopus, qui super mortuorum hominum Petri et Pauli, secundum nos, ossa veneranda, secundum te vilem pulvisculum, offert Domino sacrificia, et tumulos eorum Christi arbitratur altaria? Et non solum unius Urbis, sed totius Orbis errant Episcopi, qui Vigilantium contemnentes ingrediuntur Basilicas mortuorum, in quibus pulvis vilissimus, et favilla, nescio quæ, jacet, linteamine convoluta, ut polluta omnia polluat, et quasi sepulchra pharisaica foris dealbata sint, cum intus immundo cinere, juxta te, immunda omnia oleant, atque sordeant? O portentum in terras ultimas deportandum!

℟. Ecce ego aperiam tumulos vestros, et educam vos de sepulchris vestris, populus meus: * Et scietis quia ego Dominus locutus sum, et feci.

℣. Ego sum resurrectio, et vita: * qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet. Et scietis.

Gloria Patri. Et.

Lectio IX. Homilia Dominicæ occurrentis.

Si occurrat hac Dominica alium Officium potioris vel æqualis ritus, Officium Sacrarum Reliquiarum juxta Rubricas transferatur ad primam diem liberam, et tunc IX. Lectioni initium dabunt verba post signum ¶ posita in VIII. Lect. nimirum: Male facit ergo.

AD LAUDES,

et per Horas, Ant.

Vidi subtus Altare animas interfectorum propter Verbum Dei, et propter testimonium, quod habebant.

Psalmi **Dominus regnavit,** cum reliquis de Dominica.

Ant. **Clamabant voce magna dicentes: Usquequo, Domine, sanctus, et verus non judicas, et non vindicas sanguinem nostrum?**

Ant. **Datæ sunt illis singulæ stolæ albæ, et dictum est illis, ut requiescerent adhuc tempus modicum donec compleantur conservi eorum.**

Ant. **Hi sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte in Templo ejus: et qui sedet in throno habitabit super illos.**

Ant. **Agnus, qui in medio throni est, reget illos, et deducet eos ad vitæ fontes aquarum, et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.**

Capit. Rom. 8.

Si Spiritus ejus, qui suscitavit Jesum a mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Jesum Christum a mortuis vivificabit et mortalia corpora vestra propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis.

Hymnus.

Adeste, Sancti, plurimo
Dum thure, vestra dum piis
Coluntur ossa ritibus,
Votis favete supplicum.

Non illa quamquam tristibus
Imum redacta in pulverem
Dudum sepulchris squaleant,
Divina virtus deserit.

Sed sancta præsenti fovet
Impletque Templa Numine,
Sed et futuræ Spiritus
Post sæcla servat gloriæ.

Hinc ille, qui nostris latet
Cinis sub aris conditus,
Ægris medetur efficax,
Torquet, fugatque dæmones.

Sit summa, Christe, laus Tibi,
Venture judex sæculi,
Cum Patre et almo Spiritu
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. **Exultabunt Sancti in gloria.**

℟. **Lætabuntur in cubilibus suis.**

Ad Benedictus.

Antiph. **Vivent mortui tui, Israel: interfecti mei resurgent: expergiscimini, et laudate qui habitatis in pulvere. Alleluja.**

Oratio.

Auge in nobis, *Domine,* **resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operaris: et fac nos immortalis gloriæ participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum.**

Fit Comm. Dominicæ occurrentis.

Ad Tertiam.

Antiph. **Clamabant.**

Capitulum. **Si Spiritus,** ut in Laudibus.

℟. br. **Orabit te * Omnis Sanctus. Orabit.**

℣. **In tempore opportuno. Omnis.**

Gloria Patri. Orabit.

℣. Custodit Dominus omnia ossa eorum.
℟. Unum ex his non conteretur.

Ad Sextam.

Antiph. Datæ sunt.

Capit. Coloss. 3.

Mortui estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria.

℟. br. Custodit Dominus * Omnia ossa eorum. Custodit.
℣. Unum ex his non conteretur. Omnia.
Gloria Patri. Custodit.
℣. Auditui nostro, dabis gaudium, et lætitiam.
℟. Et exultabunt ossa humiliata.

Ad Nonam.

Antiph. Agnus.

Capit. Philip. 3.

Nostra conversatio in Cœlis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ.

℟. br. Auditui nostro, * Dabis gaudium et lætitiam. Auditui.
℣. Et exultabunt ossa humiliata. Dabis gaudium.
Gloria Patri. Auditui.
℣. Exultabunt Sancti in gloria. ℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

In secundis Vesperis.

Omnia ut in primis: Antiph. vero ut in Laud., ac loco ult. Psal. Credidi, propter quod.
℣. Vivificabit nos Dominus, et suscitabit nos.
℟. Et vivemus in conspectu ejus.

Ad Magnificat.

Antiph. Scimus quod omnis creatura ingemiscit et parturit usque adhuc, non solum autem illa, sed et nos ipsi primitias Spiritus habentes: et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum Dei expectantes redemptionem corporis nostri.

Fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

FESTA NOVEMBRIS

DIE V.

In Festo
S. Zachariæ Prophetæ
patris S. Joannis Baptistæ.
Semiduplex.
Commemor. Oct.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In Hymno dicitur: Meruit supremos.

Oratio.

Vigeat, quæsumus Domine, semper in cordibus nostris divinæ tuæ præsentiæ memoria, beati Zachariæ sanctissimi Præcursoris tui patris suffragantibus meritis: ut te super omnia diligentes, ad promissiones tuas, quæ omne desiderium superant, sine offensione curramus. Qui vivis et regnas.

Fit Commemoratio S. Caroli Episc.

Antiph. Amavit eum Dominus.

℣. Justum.

Oratio. Ecclesiam, ut in Breviario.

Deinde Octavæ Omnium Sanctorum.

Ant. O quam gloriosum.

℣. Exultabunt.

Oratio. Omnipotens, ut in Breviario.

In primo Nocturno.

Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo

Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. contra Anomæos.

Lectio IV.

Fuit Zacharias miræ virtutis, præclarique nominis, Sacerdotio præditus, et patrocinio totius populi commeritus apud Deum immortalem: qui Sancta Sanctorum ingressus, ipsum scilicet penetrale, quod uni fas erat illi inspicere, ac pro populo Deo supplicans, et Dominum reddens propitium famulis, quasi quidam esset interpres Dei et hominum, vidit Angelum infra parietem sacri illius domicilii stantem, cujus aspectu ictus, atque expavidus audiit: Noli timere, Zacharia: exaudita est oratio tua, et ecce Elisabeth uxor tua pariet filium.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Sed unde hæc verba consequendi habent rationem? Ille pro populo rogabat, pro peccatis veniam suis conservis implorabat: hic, noli timere, inquit; nam exaudita est oratio tua, atque exaudiendi indicium addit, filium in luce venturum Joannem. Vide quam recte ista sequantur. Cum pro peccatis rogaret populi, nasci ex eo debere filium, qui clamaret: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Ratione sane optima ita Angelus retulit, exaudita est oratio tua.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit.

Lectio VI.

Quid ille ad hæc? Conspicatus est suam ætatem, suam canitiem, animadvertit suæ uxoris naturam sterilem, atque ita diffidit, et modum, quo ita fieret, petiit. Nonne illi seni dixeris ignoscendum, cum rerum ordinem petat, et legem naturæ consideret? Sed tamen Deo nullam veniam mereri visus est. Cum enim asserit Deus, nullus rerum consequentiæ, aut naturæ necessitati locus relinquitur. Idcirco moleste Angelus tulit, nec Sacerdotii quidem negotio pepercit; immo ob idipsum pœnam illi subeundam censuit graviorem. Qui enim plusquam cæteri obtinebat honoris, fidem quoque habere debebat cæteris ampliorem. Et eris, inquit, tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo hæc fient.

℟. Iste homo perfecit omnia: quæ.

In tertio Nocturno.
Lectio Sancti Evangelii
secundum Lucam.
Lectio VII. cap. 1.

Fuit in diebus Herodis Regis Judææ Sacerdos quidam, nomine Zacharias, de vice Abia, et uxor ejus de filiabus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Et reliqua.

Homilia
Sancti Petri Chrysologi.
Sermo 71.

Aurum de terra legere qui noverunt, ubi divitem senserint venam, ibi quidquid artis est, quidquid laboris impendunt. Et nos, qui in Sancto Zacharia cœlestem novimus latere thesaurum, in ipso totum, quod sermonis est nostri, quod vestri auditus est, occupemus. Fuit, inquit, in diebus Herodis Regis Judææ Sacerdos quidam, nomine Zacharias, ex vice Abia, et uxor ejus de filiabus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Erant autem, justi ambo ante Deum. Ambo justi, quia in ambobus erat una justitia. Ambo justi, quia constabat inter eos non de diligentia, sed de sanctitate conjugium. Ambo justi, quia sexu dispares, pares meritis habebantur. Ambo justi, quia ut erat in duobus una caro, sic erat in duobus unus spiritus.

℟. Iste est.

Lectio VIII.

Erant, inquit, justi ambo ante Deum. Et ubi est illud: Non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens? Ante homines, forte quis putetur justus, quia homines, ut culpas hominum norunt, sic vitia mentis ignorant. Ante Deum vero, cui peccatoris claustra patent, quem cogitationum secreta non latent, quis innocens habetur et justus? Estne homo, qui corde non peccet, non cogitatione delinquat, non offendat dubitatione, non lapsum trepidationis incurrat? Moyses dubitat, Aaron deviat, Petrus negat, et quis justus? Et quomodo ambo justi ante Deum? Ante Deum, sed semper. Ambo justi apud Deum, non labore, sed gratia. Audi Apostolum: Justificati gratis per gratiam ipsius.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedentes in omnibus mandatis et justificationibus Dei sine querela. Incedentes, dixit, ut eos ostenderet cucurrisse virtutibus, non stetisse, et ambulasse in via justitiæ, non sedisse, nec remansisse in itinere mandatorum, sed ad mandatorum plenitudinem pervenisse. Incedentes in omnibus mandatis et justificationibus Dei sine querela. Beati, quos percutit, non vulnerat crimen; sed beatiores isti, quos tetigit nec querela: Sine querela: si pueritia, si juventus sine querela est, qualis horum senectus? Si tale initium, qualis finis? Ascendisse justificationum vertices, colles man-

datorum, nec in aliquo titubasse, est gratiæ singularis, est unicæ felicitatis insigne.

Te Deum laudamus.

Fit Commemoratio in Laudibus Octavæ Omnium Sanctorum.

Ant. Te gloriosus.

℣. Exultabunt.

Oratio. Omnipotens, ut in Breviario.

DIE VI. NOVEMBRIS.

In Festo
Sancti Leonardi Confessoris.
Semiduplex.
Commem. Octavæ.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

Oratio.

Majestati tuæ, quæsumus Domine, sancti Confessoris tui Leonardi nos pia jugiter commendet oratio: ut quem debito veneramur obsequio, ipsius suffragio sublevemur optato. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Fit Commemoratio S. Zachariæ Proph.

Antiph. Hic vir.

℣. Justum.

Oratio. Vigeat. ut supra.

Postea Octavæ Omnium Sanctorum.

Antiph. O quam gloriosum est.

℣. Exultabunt.

Oratio. Omnipotens, ut in Breviario.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Leonardus genere nobili ortus in Francia, cum puer adhuc esset, a Clodoveo Francorum Rege e sacro Baptismi fonte, christiano ritu susceptus, et a beato Remigio Rhemensi Archiepiscopo edoctus, ab ipsa prima ætate virtutum omnium solida fundamenta jecit; nam Dei charitate fervens et proximi dilectione, mundanis studiis renuntians, totum se divino cultui, et Apostolicæ vitæ consecravit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Vix pueritiam egressus, carceratis visitandis et liberandis sedulam operam dedit; a Rege nempe obtinuerat, ut in vincula conjectis, quos ipse visitasset, abscedendi libera potestas fieret. Munificus erat in pauperes, castus, modestus, rerum cœlestium contemplationi addictus, ab omni ambitionis vitio ita alienus, ut in aulam a Rege accitus, ad Episcopatum promovendus, imparem huic honori se reputans, humiliorem vitam sibi ducendam esse duxerit.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Inde in Aquitaniam perrexit, divina revelatione admonitus, et tractum Bituricensem lustrans, regionem illam Divini verbi prædicatione et multis miraculis il-

lustravit. Cum demum multa hominum millia ad Christi fidem convertisset, in silvam quamdam agri Lemovicensis sese abdidit, ibique extructo in honorem Deiparæ Virginis Monasterio, omnis virtutis, ac præcipue charitatis erga carceratos officiis, mirisque operibus clarus, obdormivit in Domino octavo Idus Novembris.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Nolite timere de Communi Confess. non Pontificis 2. loco.

Fit Comm. Octav. Omnium Sanctorum.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

In Festo
S. Joannis Ursini Episc. Conf.
Dupl. 2. Classis.

In primis Vesperis.

Ant. Dedit Deus pastorem juxta cor suum; et ipse pavit oves suas scientia et doctrina.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes.

Ant. Homo dives in virtute, pulchritudinis studium habens, pacificans in domibus.

Ant. Replevit eum Dominus spiritu dilectionis: atque in fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum.

Ant. Dilectus fuit Deo et hominibus; et in omni ore quasi mel indulcabitur ejus memoria.

Ant. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiretur a generatione in generationem.

Capit. Eccl. 44.

Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus, et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Jubilo cordis, modulisque vocis
Quas tibi laudes damus obsequentes
Sume jucundo facilique vultu,
Sancte Joannes.

Tu, piæ vitæ merito favente,
Præsul electus juvenili in ævo,
Splendidum mitræ, cupidus subesse,
Spernis honorem.

Sed Dei nutum ratus exequendum
Cedis; et mira face qui nitebas,
Sedulus præstas magis inde clara
Luce nitere.

Pacis exarsus studio fovendæ,
Siquid irarum resonat, sequester
Hic et curris: nihil hocce reris
Dulcius esse.

Tu, velut Christus docuit magister,
Mitis existens humilisque corde,
Vir Deo charus, simul atque Præsul
Sanctus haberis.

Id palam divus probat ille testis,
Qui tibi sacras operanti ad aras
Desuper tensis, specie columbæ,
Astitit alis.
Sint Patri, Nato, pariterque Sancto
Flamini grates: Triadi supremæ
Laus, honor semper, fluit unde nobis
Gratia quævis.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beate Joannes.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat.

Ant. Potens extitit beatus Antistes lenire iracundiam Domini, conciliare cor patris ad filium, et restituere populum suum.

Oratio.

Deus pacis et dilectionis, qui beatum Joannem Confessorem tuum atque Pontificem in sedandis ac componendis dissidentium animis sollicitum effecisti: ejus, quæsumus, intercessione concede, ut charitatis vinculo colligati sempiternam in cœlis pacem consequamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Ad Matutinum.

Invitat. Exultemus psallentes Deo nostro, * In confessione beati Joannis.

Psalmus. Venite, exultemus.

Hymnus.

Dies revertens annuus,
Sacer Joanni Præsuli,
Nos jure replet fervido,
Quo detinemur, gaudio.

Hic est vir ille maximus,
Lux alma Traguriensium,
Et Dalmatum per singula
Jubar refulgens litora.

Micavit ipse perpetim
Sidus nitoris duplicis;
In ipso enim scientia
Virtusque inhæsit cœlica.

Præcepta vitæ tradere
Potens fuit sermonibus;
Suis itemque moribus
Signare cœli semitas.

Lenis, benignus omnibus,
In semet asper extitit;
Et suetus esse pacifer
Sibi negabat parcere.

Torquere corpus innocens
Modis solebat pluribus;
Sibique sumptus detrahens
Turbas alebat pauperum.

Æterne Rex Altissime,
Da per Joannem, quæsumus,
Nos sanctitatis actibus
Vere fideles effici.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Ambulavit pes ejus iter rectum: a juventute sua investigabat sapientiam.

Psalm. Beatus vir cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis.

Ant. Non sumpsit sibi honorem, ut Pontifex fieret; sed vocatus est a Deo tamquam Aaron.

Ant. In diebus peccatorum corroboravit pietatem; atque in omni opere dedit confes-

sionem Sancto et Excelso in verbo gloriæ.

℣. Corona aurea super caput ejus.

℟. Expressa signo sanctitatis, et gloria honoris.

Lectiones Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontificis, cum sequentibus ℟℟.

℟. i. Sollicite curavit seipsum probabilem exhibere Deo, operarium inconfusibilem; * Recte tractantem verbum veritatis.

℣. Agnoverunt eum omnes virum justum, atque prudentem. Recte tractantem.

℟. ii. Non acquievit carni et sanguini; post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris: * Episcopus sine crimine.

℣. Non dominans in cleris; sed forma gregis factus ex animo. Episcopus.

℟. iii. Nemini dedit ullam offensionem; sed in omnibus exhibuit seipsum* Sicut Dei ministrum.

℣. Exhibuit se in longanimitate, in suavitate, in virtute Dei. Sicut Dei.

Gloria Patri. Sicut Dei.

In secundo Nocturno.

Ant. Operuit in cilicio carnem suam, et humiliavit animam suam in jejuniis et orationibus.

Ant. Flebat super eo, qui afflictus erat; et compatiebatur anima ejus pauperi.

Ant. Spiritus descendit quasi columba de cœlo, et mansit super caput ejus.

℣. Oculus Dei respexit illum.

℟. Et exaltavit caput ejus.

Lectio IV.

Joannes Romæ ex nobili Ursinorum familia ortus, jam inde a puero clericalis vitæ institutis excultus, scientia eximie præditus ac disciplina Sacerdos effectus est. Tragurium appulsus, Legati Apostolicæ Sedis ad Colomanum Hungarorum Regem destinati comitandi gratia, in nuper defuncti Episcopi vicem subrogari designatur: at ille Episcopale onus vehementer veritus humillimis precibus eo usque detrectat, dum ex sufficienti indicio annuentem percipit Dei voluntatem. In Præsulem evectus charismata meliora æmulari contendit. Acriore enim bello cœpit in corpus suum, et amorem sui dimicare: jejuniis sæpius ac diutius instabat; ciliciis continuo operiebatur: vigilias, orationes, contemplationesque ad multam noctem protrahebat; inde super duram humum, asparagorum vepribus stratam, furtim carpebat somnum; et nonnumquam, rigescente hyeme, nocturno tempore domo egredi, atque in proximo mari, nudatis membris, longo temporis spatio sese continere deprehensus est.

℟. De omni corde suo laudavit Dominum, et dilexit Deum; qui fecit illum; * Et

dedit illi Dominus contra inimicos potentiam.

℣. Invocavit Dominum omnipotentem in oppungnando hostes circumstantes. Et dedit.

Lectio V.

Pollebat Joannes perquam maxime zelo in peccatores, miseratione in egenos, benignitate in omnes. Charitatis autem etsi per omnia studiosissimus, in id tamen præsertim ac speciatim incumbere solebat, ut dissidentium animos sedaret, atque componeret. Insigne hoc sibi munus erat, et labor perjucundus. Tunc lubentissime idipsum præstitit, cum a Jadertinis, durissima obsidione a Colomano Rege ad extrema redactis, accitus, hostiles conatus elisit, furorem demulsit, et odium in amicitiam convertit. De iis, quæ ad pastoralem curam attinent, nihil in eo desiderabatur. Cupiebat omnes in visceribus Jesu Christi, ac totis nisibus præstabat, ut omnes Christo lucrifaceret: bonus quidem pastor, sancto repletus spiritu. Cujus rei testis columba emissa cœlitus, insidens capiti Joannis Missæ sacrificium peragentis; et testes prodigia, quæ ipso implorante evenerunt. Percelebre est, quod, vineis grandine devastatis, ex musto valde pauco, quod ille liquari jusserat, ingens meri peroptimi effluxerit copia; et navigio, quo Sibenicum Præsul ipse vehebatur, ad promontorium Diomedis, vulgo Planca dictum, confracto atque obruto, Præsul super undas sicco pede ambulaverit, vectores, eo precante, evaserint incolumes, et omnia, quæ naufragio perierant, in integrum prorsus fuerint restituta.

℟. Ostendit futura et abscondita, antequam evenirent: * Et cognitus est in verbis suis fidelis.

℣. Fuit vir prophetans in nomine Domini. Et cognitus.

Lectio VI.

Sanctus Antistes, quem labores, vitæque asperitates, senecta et senium attriverant, correptus gravi morbo, atque extremum sibi diem adesse præsentiens, Clero populoque convocatis, omnes salutaribus monitis adhortatus est, necnon coram omnibus urbis eversionem præcecinit, ejusdemque postea restaurationem. Hinc cunctis in pace dimissis, præter familiares duos, quos sibi retinuit, decumbens super consuetos asparagorum vepres, maluit decedere pœnitentium more, qui innocentium modulo vitam semper transegerat. Quare factum est, ut moriendi doceret modum, qui vivendi docuerat, utrumque egregie perficiens verbi exemplique magisterio. Obiit anno ætatis suæ fere octogesimo, sæculo reparatæ salutis duodecimo ineunte. Illud accidit

sane gloriosum, quod, cum emortui Antistitis manus, ablata a classiariis Venetis, et Venetias asportata reddi negaretur Traguriniis efflagitantibus, manus ipsamet in pervigilio anniversariæ diei memoriæ beati Joannis dicatæ Tragurium per aera ferri visa fuerit instar splendidissimi sideris, ac super tumulum Divi Antistitis requieverit. Aliis quoque multis admirabilibus signis Dominus Sanctum suum mirificavit.

℟. Ambulavit supra mare quasi conversum in aridam: * Amplificatus est in mirabilibus suis.

℣. Contrivit fortitudinem hostium; annonam multiplicavit. Amplificatus est.

Gloria Patri. Amplificatus est.

In tertio Nocturno.

Ant. Congregavit cor suum in sanctitate: et vestitus est in consummationem virtutis.

Ant. In bonitate, et claritate animæ suæ placuit Deo pro gente sua.

Ant. Statuit illi Dominus testamentum pacis; et beatificavit in gloria.

℣. Circumcinxit eum Dominus zona gloriæ.

℟. Et coronavit eum in vasis virtutis.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. cap. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: In quamcumque domum intraveritis, primum dicite: Pax huic domui. Et reliqua.

Homilia
Sancti Augustini Episcopi.
Enarrat. in Psalm. 124.
n. 10.

Fratres, quia filii sumus, quid possidebimus? quæ est hæreditas nostra? quæ patria nostra? quid vocatur? Pax. Per hanc vos salutamus, hanc vobis annuntiamus, hanc suscipiunt montes, et colles justitiam. Ipsa est Christus. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, et medium parietem maceriæ solvit. Quia filii sumus, hæreditatem habebimus. Et quid vocabitur ipsa hæreditas, nisi pax? Et videte quia exhæredati sunt, qui non amant pacem. Non autem amant pacem, qui dividunt unitatem.

℟. Pontifex vere laudabilis, sollicitus vehementer servare unitatem spiritus * In vinculo pacis.

℣. Nihil magis ardebat, quam adstringere sibi oves suas, et oves inter se pulchre colligare. In vinculo pacis.

Lectio VIII.

Pax possessio piorum est, possessio hæredum. Et qui sunt hæredes? Filii. Audite Evangelium: Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Audite et conclusionem Psalmi: Pax super Israel. Israel videns Deum; Jerusalem visio pacis interpretatur. Intelligat charitas vestra: Israel interpretatur videns

Deum: Jerusalem interpretatur visio pacis. Qui non commovebuntur in æternum? Qui inhabitant Jerusalem. Non commovebuntur ergo in æternum, qui inhabitant visionem pacis. Et, Pax super Israel. Ergo Israel, qui videns Deum est, videns pacem est: et ipse Israel est et Jerusalem; quia populus ille Dei, ipsa est civitas Dei.

℟. Vigilare non destitit in omnibus, opus fecit Evangelistæ * Ministerium suum implevit.

℣. Usque ad extremum vitæ permansit illi virtus. Ministerium.

Gloria. Ministerium.

Lectio IX.

Si ergo videns pacem, hoc est videns Deum, merito et Deus ipse est pax. Ergo quia Christus Filius Dei pax est, ideo venit colligere suos, et secernere ab iniquis. A quibus iniquis? Qui oderunt Jerusalem, qui oderunt pacem, qui volunt conscindere unitatem, qui non credunt paci, qui falsam pacem pronuntiant in populo, et non illam habent. Si in spiritu eorum esset pax, nonne unitatem diligerent, et relinquerent dissensionem? Nos verum pronuntiemus, et verum audiamus. Simus Israel, et amplectamur pacem; quia Jerusalem est visio pacis, et nos Israel, et pax super Israel.

Te Deum laudamus, te Dominum confitemur.

AD LAUDES

et per Horas. Ant.

Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsit domum Dei, et in diebus suis corroboravit templum.

Psalm. Dominus regnavit. cum reliquis de Dominica.

Ant. Quasi Libanus odorem habuit suavitatis in medio populi sui.

Ant. Viæ ejus pulchræ, et omnes semitæ illius pacificæ.

Ant. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

Antiph. Mirati sunt in illo multi, et honoraverunt Deum.

Capit. Eccli. 44.

Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus, et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Adhuc in orbe transigens
Vitam Joannes Pontifex
Res egit admirabiles,
Grandique fulsit gloria.

Perpauca musti quantitas,
Jussu liquata Præsulis,
Meri suavis copiam
Perafflueuter reddidit.

Submersa navis exilit,
Salvi manentque naufragi;
Et ipse Præsul turgidas
Maris per undas ambulat.

Hostilis ingens machina
Ruptura muros rumpitur:
Hoc senserat juvaminis
Aggressa Jadra ab Hungaris.

Postquam solutus corpore
Migravit inter sidera,

Novis beatus Pontifex
Resplenduit miraculis.

Res mira perquam maxime
Quod dextra rapta Præsulis
Longe per aerem volans
Ad sua redivit lipsana.

Quam promptus imminentibus
Adjutor in periculis
Sit Divus iste, prædicant
Hinc inde cives, exteri.

Qui tot Joanni splendida,
Deus, dedisti munera,
Concede nobis assequi
Æterna cœli gaudia.

Amen.

℣. Meritis et precibus beati Joannis.

℟. Propitiare, Domine, populo tuo.

Ad Benedictus.

Ant. Posuit in eo Dominus verbum reconciliationis; fuit verbum ejus dulce, atque in eo eucharis lingua.

Oratio.

Deus pacis et dilectionis, qui beatum Joannem Confessorem tuum atque Pontificem in sedandis ac componendis dissidentium animis sollicitum effecisti: ejus, quæsumus, intercessione concede, ut charitatis vinculo colligati sempiternam in cœlis pacem consequamur. Per Dominum.

Ad tertiam.

Ant. Quasi Libanus.

Capit. Ecce Sacerdos magnus ut supra.

℟. br. Elegit eum Dominus* Sacerdotem sibi. Elegit.

℣. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem.

Gloria Patri. Elegit.

℣. Iste est Sacerdos, quem coronavit Dominus.

℟. Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Ad Sextam.

Antiph. Viæ ejus.

Capitulum. Jac. 3.

Quis sapiens et disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiæ.

℟. br. Iste est Sacerdos, * Quem coronavit Dominus. Iste est Sacerdos.

℣. Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Quem coronavit.

Gloria Patri. Iste est.

℣. Benedictio Domini super caput justi.

℟. Et benedictio illius quasi fluvius inundans.

Ad Nonam

Antiph. Mirati sunt.

Capit. Jac. 3.

Ubi zelus et contentio, ibi inconstantia, et omne opus pravum. Fructus autem justitiæ in pace seminatur facientibus pacem.

℟. br. Benedictio Domini * Super caput justi. Benedictio.

℣. Et benedictio illius quasi fluvius inundans. Super caput.

Gloria Patri. Benedictio Domini.

℣. In protectione viri sancti urbs commorabitur.

℟. Et benedictione ipsius exaltabitur civitas.

In secundis Vesperis.

Antiphona. Sacerdos magnus, cum reliquis de Laudibus.

Psalm. Dixit Dominus cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Psalm. Memento, Domine, David, reliqu. ut in prim.

Ad Magnificat.

Antiph. Præsul Joannes optime, pacis amator inclyte, in pacis pulchritudine sedere nobis impetra.

℣. Ora pro nobis, beate Joannes.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio ut supra.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

In festo

S. Agrippini Episc. Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessor. Pontific. præter ea quæ sequ.

Oratio.

Deus, qui gregem tuum ab insidiis hostium Fidei, beati Agrippini Confessoris, atque Pontificis Pastorali sollicitudine præservasti: dignare quæsumus, ejusdem suffragantibus meritis, inter oves tuas, nos perpetuo custodire. Per Dominum nostrum Jesum.

In primo Noct. de script. occurrente.

Lectio IV.

Agrippinus Neapoli in Campania natus, a prima ætate Christianis mysteriis, bonisque moribus imbutus, futuræ sanctitatis specimen dedit. Orbatus parentibus, Christi consilium sequutus, vix sibi necessariis retentis, bona pauperibus elargitus est; paterna etiam domo in Oratorium conversa, eo sita in loco, quo postea extructa Basilica, beati Agrippini nomine dedicata est. In demortui Neapolitani Antistitis, Antonino Pio Imperante, celsiorem locum evectus, præclaris magis magisque virtutibus emicuit, quibus antea in privata vita mire effulserat.

℟. Inveni David.

Lectio V.

In Pastorali officio omnes conatus eo intendit, ut divinus cultus augeretur, et Christiana Religio illibata floreret, eo potissimum tempore, quo hæretici falsis doctrinis perdere animas, et Christi oves mactare contendebant; ad quos confutandos sanctus Soter Pontifex Maximus salutarem dedit Epistolam, admonens Agrippinum, aliosque Campaniæ Præsules, ut pervigiles caverent, ne clandestina perfidiæ luas commissos in greges grassaretur. Quod sanctus Antistes, et prædicatione Divini verbi, et exemplo integerrimæ vitæ solertissime præstitit: multique infideles divinitus permoti, ejus opera veri Dei cultum, et puram Religionem suscepere.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Sic ætate, laboribus plurimis, mirisque virtutibus exacta, migravit ad Dominum, multis ante et post obitum miraculis effulgens, quinto idus novembris, secundo post Christum natum sæculo, sepultusque in cœmeterio extra mœnia, unde in Salvatoris templum translatus est, confluentibus ad ejus sepulcrum cultoribus fama sanctitatis, et prodigiorum adductis: cum præsertim visus quandoque fuerit una cum sancto Januario adesse Beato Severo morienti, et Civitati obsessæ auxilium ferre de cœlo. Idcirco Neapolitani Cives, aliique finitimi Basilicas, et Oppida insignita Agrippini nomine ædificarunt. Cujus sacrum Corpus sub Ara maxima principalis Ecclesiæ nunc venerationi habetur.

℟. Iste.

In tertio Noct. de comm. 2. loco. Vigilate.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli.

Duplex.

Omnia ut in Breviario Romano, præter Lectiones quintam et sextam in secundo Nocturno, quæ recitandæ erunt prout sequitur.

In secundo Nocturno.

Lectio V.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens vim lacrymarum profudit; mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit, indeque duodecim terræ cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicæ Principis Apostolorum designato Ecclesiam ædificavit. Quam Sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris eo modo, quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit: atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester Basilicam Sancti Pauli Apostoli in via Ostiensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime ædificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis prædiis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

℟. O quam metuendus.

Lectio VI.

Porro Vaticanam Basilicam vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius, ac magnificentius a fundamentis erectam Urbanus Octavus hac eadem recurrente die anni millesimi sexcentesimi vigesimi sexti solemui ritu consecravit. Basilicam vero Ostiensem quum

dira incendii vis anno millesimo octingentesimo vigesimo tertio penitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius quam antea erectam, et ab interitu veluti vindicatam Pius Nonus, auspicatissimam nactus occasionem, qua Dogma de Immaculata B. M. V. Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium et Episcoporum numerum ex dissitis etiam Catholici Orbis regionibus Romam attraxerat, die decima Decembris Anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti tanta circumdatus Purpuratorum Patrum, et Antistitum corona solemniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

℟. Mane surgens Jacob.

DIE
XXI. NOVEMBRIS.
In festo
Præsentationis
Beatæ Mariæ Virginis.
Duplex 2. Classis
cum Oct.

Omnia ut in Breviario Veneto per totam Octavam.

DIE
XXIV. NOVEMBRIS.
In Festo
Sancti Chrysogoni Martyris.
Duplex.
Comm. Octav.

Lectiones primi Noct. de Scriptura occurrente.

In primo Nocturno.
Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.
Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia
Sancti Hilarii Episcopi.
Cap. 10. n. 22.

Quæ ista divisio est? Inter prima enim legis præcepta accepimus: Honora patrem tuum, et matrem tuam; et ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis; pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Domini inter patrem et filium, et inter filiam matremque desæviens.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo fit jus potestatis, et judicii severitas, et animadversio peccatorum. Et hujus quidem teli nomine novi Evangelii prædicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio: qui gla-

dius missus in terram est, idest, prædicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, et domestica novo homini erunt inimica: quia ille per verbum Dei divisus ab illis manere, et interior et exterior, idest, et corpus et anima, in spiritus novitate gaudebit.

℟. Hic est vere.

Lectio IX.

Pergit deinde eodem præceptorum et intelligentiæ decursu. Nam, posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo charissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus: quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis, et concupiscentiis suis. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compatimur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum.

DOMINICA II. NOVEMBRIS.

In festo
Patrocinii B. M. Virginis.
Duplex Maj.
Comm. Domin.

Omnia ut in Breviario Veneto.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV.

In festo
Sanctæ Barbaræ Virg. Mart.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In festo
Immaculatæ Conceptionis
B. M. Virginis.
Duplex sec. Classis
cum Octava.

In primis Vesperis.

Antiph. Sicut lilium, cum reliquis de Laudibus.

Psalmi ut in Officio parvo B. M. V.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cœcis
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnes mitis
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Immaculata Conceptio est hodie Sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat.

Antiph. Beata Dei Genitrix Maria, Virgo perpetua, Templum Domini, Sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: ejus nobis intercessione concede; ut cor et corpus nostrum immaculatum Tibi, qui eam ab omni labe præservasti, fideliter custodiamus. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum.

Fit Commemoratio Feriæ.

Ad Completorium, et alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,

etiam in Festis infra Octavam occurrentibus, præter quam in Hymno Ave Maris stella.

Ad Matutinum.

Invit. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sidera,
Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem machinam
Claustrum Mariæ bajulat:
Cui luna, sol, et omnia
Deserviunt per tempora;
Perfusa cœli gratia,
Gestant puellæ viscera.
Beata Mater, munere
Cujus, supernus Artifex
Mundum pugillo continens
Ventris sub arca clausus est.
Beata cœli nuntio,
Fœcunda Sancto Spiritu,
Desideratus Gentibus,
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, Tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Multæ filiæ congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.

Psalmi ut in Officio parvo B. M. V.

Ant. Manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in æternum.

Ant. Noli metuere, non morieris: non enim pro te, sed

pro omnibus hæc lex constituta est.

℣. Deus præcinxit me virtute.

℟. Et posuit immaculatam viam meam.

De
Libro Ecclesiastici.
Cap. 24.
Lectio I.

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui: et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quæsivi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel hæreditare, et in electis meis mitte radices.

℟. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, * Pulchra ut luna, electa ut sol?

℣. Quasi arcus refulgens inter nebulas, et quasi flos rosarum in diebus vernis. Pulchra ut luna.

Lectio II.

Ab initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mistum odor meus.

℟. Vidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper rivos aquarum: * Cujus inextimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus.

℣. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Cujus.

Lectio III.

Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei

honoris, et gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: et flores mei fructus honoris, et honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ, et veritatis: in me omnis spes vitæ, et virtutis. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel, et favum. Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, * Quia cum essem parvula placui Altissimo.

℣. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia.

Gloria Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Ant. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et factus est Dominus protector meus.

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Fundatur mons Sion exultatione universæ terræ, latera aquilonis, civitas Regis magni.

℣. In hoc cognovi, quoniam voluisti me.

℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ex Libro Sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lib. 2. post. init.

Lectio IV.

Sit vobis tamquam in imagine descripta virginitas, vitaque beatæ Mariæ: de qua velut in speculo refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi, ubi tamquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor, nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

℟. Fundamenta ejus in montibus sanctis: * Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

℣. Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei. Diligit Dominus.

Lectio V.

Nam de cæteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animo prudens: loquendi parcior, legendi studiosior: non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem reponens: intenta operi, verecunda sermone: arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quærere: nullum

lædere, bene velle omnibus, assurgere majoribus natu, æqualibus non invidere, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis æternæ, speculum sine macula.

℣. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Candor est lucis.

Lectio VI.

Quando ista vel vultu læsit parentes? quando dissensit a propinquis? quando fastidivit humilem? quando derisit debilem? quando vitavit inopem? Eos solos solita cœtus virorum invisere, quos misericordia non erubesceret, neque præteriret verecundia. Nihil torvum in oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecundum. Non gestus fractior, non incessus solutior, non vox petulantior: ut ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis.

℟. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia ancillam humilem respexit Deus.

℣. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit. Quia ancillam humilem.

Gloria Patri. Quia ancillam.

In tertio Nocturno.

Antiph. Ave, gratia plena, Dominus tecum.

Antiph. Venite, et videte, et narrabo quanta fecit Deus animæ meæ.

Antiph. A dextris est mihi Dominus ne commovear: propter hoc dilatatum est cor meum.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 1.

Lectio VII.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consensu Evang. c. 1.

Matthæus Evangelista sic orsus est: Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exordio suo satis ostendit, generationem Christi secundum carnem se suscepisse narrandam. Secundum hanc enim Christus filius hominis est: quod etiam se ipse sæpissime appellat, commendans nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa superna et æterna generatio, secundum quam Filius Dei unigenitus est ante omnem creaturam, quia omnia per ipsum facta sunt, ita ineffabilis est, ut de illa dictum a Propheta intelligatur: Generationem ejus quis enarrabit?

℟. Signum magnum apparuit in cœlo, Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℣. Filia Sion tota formosa et suavis est. Et in capite.

Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio VIII.

Exequitur ergo humanam generationem Christi Matthæus, ab Abraham generatores commemorans, quos perducit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjugio Mariæ separandum putaret, quod non ex ejus concubitu, sed virgo peperit Christum. Hoc enim exemplo magnifice insinuatur fidelibus conjugatis, etiam servata pari consensu continentia, posse permanere, vocarique conjugium, non permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu: presertim quia nasci eis etiam filius potuit sine ullo complexu carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est.

℟. Benedixit te Dominus in virtute sua, * Quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.

℣. Hodie nomen tuum ita magnificavit Dominus, ut non recedat laus tua de ore hominum. Quia per te.

Gloria Patri. Quia per te.

Lectio IX. Cap. 2.

Cum autem evidenter dicat Apostolus Paulus, ex semine David secundum carnem Christum: ipsam quoque Mariam de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus feminæ quoniam nec sacerdotale genus tacetur, insinuante Luca, quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron: firmissime tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, et regum scilicet, et sacerdotum: in quibus personis apud illum populum Hebræorum etiam mystica unctio figurabatur, idest, chrisma, unde Christi nomen elucet, tanto ante etiam ista evidentissima significatione prænuntiatum.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas. Ant. Sicut lilium inter spinas, sic anima mea inter filias.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Ant. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Ant. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

Ant. Benedicta es tu, filia, a Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram.

Ant. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Capit. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, ante-

quam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo Germine:
Intrent ut astra flebiles,
Cœli recludis cardines.

Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ plaudite.

Jesu, Tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Immaculata Conceptio est hodie Sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus.

Antiph. Ait Dominus Deus ad serpentem: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: ejus nobis intercessione concede, ut cor et corpus nostrum immaculatum tibi, qui eam ab omni labe præservasti, fideliter custodiamus. Per eumdem Dominum,

Et fit Commemor. Feriæ.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur:

℣. Qui natus es de Maria Virgine. Et sic dicitur per totam Octavam, etiam in Festis infra Octavam occurr.

Ad Tertiam.

Antiph. Dilectus meus.

Capit. Dominus possedit, ut supra.

℟. br. Deus * Præcinxit me virtute. Deus.

℣. Et posuit immaculatam viam meam. Præcinxit me.

Gloria Patri. Deus.

℣. In hoc cognovi, quoniam voluisti me.

℟. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Antiph. Tota pulchra es.

Capit. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

℟. br. In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. In hoc cognovi.

℣. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Quoniam.

Gloria Patri. In hoc cognovi.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Ad Nonam.

Ant. Tu gloria.

Capit. Prov. 8.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

℟. br. Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit eam Deus.

℣. In tabernaculo suo habitare fecit eam. Et præelegit eam.

Gloria Patri. Elegit eam Deus.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Ant. Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam, Alleluja.

Oratio ut supra.

Et fit Commemor. Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Octav. Immac. Concept. Beatæ Mariæ Virginis.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Epiphanii Episcopi.

Orat. de Laud. S. Mariæ Deip.

Lectio IV.

Quid dicam? et quid proloquar? Quo pacto beatam prædicabo gloriæ radicem? Solo enim Deo excepto, cunctis superior existit; natura formosior est ipsis Cherubim, Seraphim, et omni exercitu angelico: cui prædicandæ cœlestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. Etenim ipsi quidem hymnum, laudem, honorem protulerunt. Lætabantur vero Angeli, tamquam ipsi dumtaxat Deum haberent; quibus Sanctissima Virgo superior facta, Deum habitantem in cœlis concepit in terra, ut hac ratione exercitus Angelorum traheret in terram, et versaretur cum hominibus. Ipsa enim est cœli et terræ mediatrix, quæ unionem naturaliter peregit.

℟. Fundamenta ejus.

Lectio V.

O beata Virgo, columba pura et sponsa cœlestis Maria, cœlum, Templum et thronus Divinitatis, quæ coruscantem in cœlo et in terra solem habes Christum; nubes lucida, quæ fulgur de cœlo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Nubes cœlestis,

quæ tonitruum Spiritus Sancti in se ipsa reconditum deduxit in mundum, et imbrem Spiritus Sancti in universam terram, ad producendum fidei fructum, cum impetu demisit. Ave, gratia plena, porta cœlorum, de qua Propheta vaticinatus est his verbis: Ecce porta clausa, et nullus ingredietur per eam, nec egredietur, præter quam Dominus Deus solus: et erit porta clausa duci, quia dux ipse vocabitur, et in ipsum sperabunt omnes Gentes. De hac porta etiam in Canticis Propheta in decursu orationis plane et aperte proloquitur inclamans: Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℟. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Angeli accusabant Hevam, nunc vero Mariam gloria prosequuntur, quæ mulierum infirmitatem vere gloriosam reddidit: quæ lapsam Hevam erexit, et Adamum e paradiso dejectum in cœlos misit; quæ paradisum clausum aperuit, et per latronem rursum Adamum complantavit. Per te enim, o Virgo, medius obstructionis paries inimicitias dissolvit; per te pax cœlestis donata est mundo; per te homines facti sunt Angeli; per te homines appellati sunt amici, servi, et filii Dei; per te homines meruerunt esse conservi Angelorum et cum eis familiariter conversari; per te notitia cœlestis a terra transmittitur in cœlos; per te homines fiduciam habent in cœlo erga Altissimum; per te Crux resplenduit per universam terram, in qua quidem cruce pependit Filius tuus Christus Deus noster; per te mors conculcatur, et spoliatur infernus.

℟. Beatam me dicent.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. c. 1.

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. comment. in Matth. in init.

In Isaia legimus: Generationem ejus quis enarrabit? Non ergo putemus Evangelistam Prophetæ esse contrarium; ut quod ille impossibile dixit effatu, hic enarrare incipiat: quia ibi de generatione Divinitatis, hic de Incarnatione est dictum. A carnalibus autem cœpit, ut per hominem, Deum discere incipiamus. Filii David, filii Abraham. Ordo præposterus, sed necessario commutatus. Si enim primum posuisset Abraham, et postea David, rursus ei repetendus fuerat Abraham, ut generationis series texeretur.

℟. Signum magnum.

Lectio VIII.

Ideo autem, ceteris prætermissis, horum filium nuncupavit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromissio. Ad Abraham: In semine, inquit, tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Notandum, in genealogia Salvatoris nullam sanctarum assumi mulierum, sed eas, quas Scriptura reprehendit: ut qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens, omnium peccata deleret. Unde et in consequentibus Ruth Moabitis ponitur, et Bethsabee uxor Uriæ.

℟. Benedixit te.

Lectio IX.

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum objecit nobis Julianus Augustus de dissonantia Evangelistarum, cur Evangelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellarit Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubente, præceptum, ut si frater aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius accipiat uxorem ad suscitandum semen fratris, vel propinqui sui. Joseph virum Mariæ. Cum virum audieris, suspicio tibi non subeat nuptiarum: sed recordare consuetudinis Scripturarum, quod sponsi viri, et sponsæ vocentur uxores.

Te Deum laudamus.

In Laudib. fit Commemor. Feriæ; et in Vesp. Feriæ, ac S. Melchiadis Pp. et Martyr.

Ant. Iste sanctus.

℣. Gloria et honore.

Oratio. Infirmitatem.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die
infra Octav. Immac. Concept.
Beatæ Mariæ Virginis.
Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo
Sancti Thomæ
Archiepiscopi Valentini.
In Concept. B. M. V.

Lectio IV.

Non est facta in pondere et mensura Virgo. Omnibus dedit, omnia replevit. Et quemadmodum sol justitiæ Christus Deus noster oriri facit lumen suum super bonos et malos: sic lumen indeficiens Virgo sacratissima, radios evibrans misericordiæ suæ, omnibus indifferenter sese exorabilem, omnibus clementissimam præbet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affe-

ctu. Omnibus omnia facta est; sapientibus et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit; omnibus misericordiæ sinum aperuit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiam, denique tota Trinitas gloriam, Filii persona carnis humanæ substantiam.

℟. Fundamenta.

Lectio V.

O lampas lucidissima, quantos lætificasti, quando divino splendore illustrata in utero matris immaculata apparuisti! Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. Merito epithalamii præcentor ille a longe in ortu tuo, te intuitus: Quæ, inquit, est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Sicut aurora valde rutilans in mundum prodiisti, o Maria, quando veri solis fulgore adumbrata in Conceptione tua immaculata fuisti. Ipse enim sol justitiæ de te processurus, ortum tuum quadam matutina irradiatione præveniens, in te suæ lucis radios copiosissime transfudit, quibus potestates tenebrarum, quas Heva produxerat, in fugam convertisti.

℟. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Tu pulchra ut luna diceris, eique non immerito compararis: illa enim omnium astrorum sola, soli simillima, comparatione et candore venusta, inter millia astrorum Deo assistentium, omnigena puritate in cœlo gloriosa præfulges. Tu ergo pulchra es ut luna, immo et pulchrior luna, quia tota pulchra es, et maculæ neque originalis neque actualis umbra non est in te. Tu electa es ut sol. Ille, inquam, sol, solis conditor, ille electus est ex millibus virorum; tu electa ex millibus feminarum. Tu terribilis ut castrorum acies ordinata. An non horruerunt principes tenebrarum, quando viderunt præter morem immaculate conceptam, armatura omni fortiore instructam contra se procedere feminam? Quin et in animatione tua acies validas spiritualium Virtutum, et innumerabilium beatorum spirituum militiam delegatam fuisse nullatenus ambigimus; utpote qui custodirent lectulum Salomonis purissimum, ne præparatum æterno Regi hospitium alienus hospes invaderet.

℟. Beatam me dicent.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. c. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii A-

braham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia
Sancti Ambrosii Episcopi.
Exp. Ev. sec. Luc.
c. 3.

Ideo istos duos generis auctores Evangelista delegit: unum qui promissum accepit de congregatione populorum: alterum, qui de generatione Christi oraculum consecutus est. Et ideo licet ordine sit successionis posterior, prior tamen quam Abraham in Domini generatione describitur; quia plus est promissum accepisse de Christo, quam de Ecclesia; quoniam Ecclesia ipsa per Christum. Ergo unus princeps generis secundum carnem, alter princeps generis secundum spiritum: alter secundum seminis gratiam, alter secundum populorum fidem; potior enim qui salvat eo, qui salvatur, Et ideo David filius dicitur: Liber generationis Jesu Christi filii David. Ejus enim primo loco debuit filius dici, cui dari filius est promissus; licet Apostolus etiam Abrahæ Christum dicat esse promissum. Abrahæ enim dictæ sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit: Et seminibus; tamquam in multis, sed sicut in uno: Et semini tuo; qui est Christus: ut alteri proprietas generationis, principatus alteri deferatur.

℟. Signum magnum.

Lectio VIII.

Illi delatum est, ut Jesus ejus filius diceretur: huic quasi principi, familiæ gentiumque prærogativa servatur; ut ab Abraham generationis Dominicæ manaret exordium. Qui enim fidei auctor est, ipsum adserere Scriptura quoque debuit divinæ generationis auctorem. Unde et Lucas ad Deum putavit originem ejus esse referendam; quod verus Christi generator Deus sit, vel secundum veram generationem pater, vel secundum lavacri regenerationem mystici muneris auctor. Et ideo non a primo generationem ejus cœpit describere; sed posteaquam baptismum ejus explicuit, auctorem omnium Deum per baptismum cupiens demonstrare, Christum quoque a Deo ordine manasse successionis adseruit: universa contexens, ut et secundum naturam, et secundum gratiam, et secundum carnem Dei filium demonstraret.

℟. Benedixit te.

Lectio IX.

Quod vero per Salomonem Matthæus generationem derivandam putavit, Lucas vero per Nathan: alter regalem, alter Sacerdotalem Christi familiam videtur ostendere. Quod non ita accipere debemus, quod alterum altero verius: sed alter alteri pari fide et veritate concordet. Fuit enim vere et secundum car-

nem regalis et sacerdotalis familiæ: rex ex regibus, sacerdos ex sacerdotibus, licet oraculum non de carnalibus, sed de cœlestibus exprimatur; quoniam et rex in Dei virtute lætatur, cui judicium a Patre rege defertur, et sacerdos est in æternum, secundum quod scriptum est: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Bene igitur uterque tenuit fidem, ut Matthæus per reges ductam originem comprobaret, et Lucas per sacerdotes a Deo transmissam in Christum seriem generis deducendo, sanctiorem ipsam orginem declararet.

Te Deum Laudamus.

In Laudibus fit Commemoratio Feriæ, et S. Melchiadis.

Ant. Qui odit.

℣. Justus ut palma.

Oratio. Infirmitatem.

Vesperæ a Capitulo de S. Damaso Pp. C.

Fit commemor. Octav. Immacul. Concept. ut supra, et Feriæ.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die
infra Octavam
Immaculatæ Conceptionis
Beatæ Mariæ Virginis.
Semiduplex.

Omnia ut in Festo, præter sequentia.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Sermo
Sancti Bernardi Abbatis.
De duodecim Prærogativis
B. M. V.

Lectio IV.

Mulier, inquit, amicta sole. Plane amicta lumine tamquam vestimento. Non percipit forte carnalis: nimirum spirituale est: stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! Quam proxima, immo quam intima fieri meruisti, quantam invenisti gratiam apud eum! In te manet, et tu in eo: et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suæ majestatis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut mulier sole appareret amicta. Denique et coronavit eum, et vicissim ab eo meruit coronari.

℟. Fundamenta ejus.

Lectio V.

In capite, inquit, ejus corona stellarum duodecim. Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe clarius micans, ornet eas potius quam ornetur ab eis. Quidni coronent sidera quam

sol vestit? Sicut dies verni, ait, circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Nimirum læva sponsi sub capite ejus, et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nominet, quibus Mariæ regium diadema compactum est? Supra hominem est coronæ hujus rationem exponere, indicare compositionem. Mihi sane singularis rutilat fulgor, primo quidem in Mariæ generatione, secundo in Angelica salutatione, tertio in Spiritus superventione, quarto in Filii Dei inenarrabili conceptione.

℟. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quid ergo sidereum micat in generatione Mariæ? Plane quod ex regibus orta; quod ex semine Abrahæ; quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis, divinitus noscitur esse concessa; quod longe ante eisdem Patribus cœlitus repromissa; quod mysticis præsignata miraculis; quod oraculis prænuntiata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit; hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccæ areæ maduit; hanc in Ezechielis visione orientalis porta, quæ nulli unquam patuit, præsignabat. Hanc denique præ ceteris Isaias nunc virgam de radice Jesse orituram promittebat, nunc evidentius virginem parituram. Merito signum hoc magnum in cœlo apparuisse scribitur, quod tanto ante de cœlo noscitur fuisse promissum.

℟. Beatam me dicent.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 1.

Lectio VII.

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post init.

Auditu quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, et qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendi, Patrique per omnia coæqualis, per Virginis ad nos venit uterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David, et Abraham; et quid dico, David et Abraham? etiam illas, quod magis stupendum est, feminas, quas paulo ante memoravi. Hæc igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspiceris, sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus, et dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei; servum patrem habere dignatus est, ut tibi

servo patrem faceret ipsum Deum.

℟. Signum magnum.

Lectio VIII.

Vides ab ipso statim principio, quam læta sint hæc nuntia. Quod si ambigis de his quæ ad tuum spectant honorem, ab iis quæ illius sunt, etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris, quia Filius Dei filius sit et David, et Abrahæ, dubitare jam desine, quod et tu qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

℟. Benedixit te.

Lectio IX.

Propterea duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excedens. Quod enim natus ex femina est, et nobis competit: quod vero non ex sanguine, neque ex voluntate carnis aut viri, sed ex Spiritu Sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque, et spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabant. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet et novi. Quod enim baptizatus est a Propheta, expressit vetus; quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit Commemorat. Feriæ Vesperæ de S. Lucia ut in Breviar. Fit Commemoratio Octavæ et Feriæ.

DIE XIV. DECEMBRIS.

In Festo

S. Spiridionis Episc. Conf.

Duplex.

Commemor. Octav.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XV. DECEMBRIS.

In Octava

Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis.

Duplex.

Omnia ut in Festo præter sequentia.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente. Si autem hac die occurrat Feria IV. Quatuor Temporum, sequentes dicuntur Lectiones.

De Parabolis Salomonis.

Lect. I. c. 8. et 9.

Ego Sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea

est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Quæ est ista.

Lectio II.

Mecum sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℟. Vidi speciosam.

Lectio III.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis.

℟. Congratulamini mihi.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super Missus est.

Lectio IV.

Lætare, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores, quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius, de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Heva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat, ipsa patri pro matre satisfaciat; quia ecce si vir cecidit per

feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

℟. Fundamenta ejus.

Lectio V.

Quid dicebas, o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiæ sunt hæc, quibus magis augeas, quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniæ, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potùit, in thesauro indeficientis suæ pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba; quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem!

℟. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quam tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? Ipsa proculdubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam suggestionem tam de carnis illecebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat: Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per feminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans ajebat: Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere: si ita de manu feminæ pendet et nostra omnium salus, et innocentiæ restitutio, et de hoste victoria: fortis omnino necesse est ut provideatur, quæ ad tantum opus possit esse idonea.

℟. Beatam me dicent.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. c. 1.

Lectio VII.

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Unde supra, paulo post.

Duo sunt, quæ pariunt quæstionem. Unum, qua cau-

sa sit, ut in generationum catalogo Virgo sileatur; alterum vero, qua ratione Joseph memoretur, cui certe nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim et unum abundare, et alterum deesse. Quid ergo dicemus? Quod utique primum illud necesse fuerit memorari, quemadmodum ex David Virgo descenderit. Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gabriel loquentem Dominum: Vade ad Virginem desponsatam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo et familia David illam Virginem esse cognoscas?

℟. Signum magnum.

Lectio VIII.

Non erat mos apud Hebræos, generationum catalogum per feminas texere. Ut ergo et morem custodiret, neve in ipso statim principio videretur antiqua destruere; et nobis Virginem certius indicaret; parentes ejus reticens, atque majores, de Joseph generatione non tacuit. Sive enim hæc fecisset in Virgine, novitatis non effugisset invidiam; sive Joseph reticuisset, non agnosceremus ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discerneremus, quæ esset Maria, vel unde, et consuetudo legis permaneret immobilis, generationum catalogum usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit.

℟. Benedixit te.

Si fuerint Quatuor Tempora, IX Lectio legitur de Homilia Feriæ ejusdem, cum ejus commemoratione in Laudibus.

Lectio IX.

Hoc enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod scilicet inde esset et Virgo; quia utique nequaquam justus iste pateretur uxorem sibi aliunde quam unde lex præcipiebat, eligere. Possumus vero aliam quoque et altiorem quidem proferre rationem, ob quam parentes Virginis prætermissi sunt. Sed quæ ea est? Noluit Evangelista recenti adhuc tempore, novi illius, admirandique partus, Judæis esse manifestum quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum, atque insignium virorum traditione susceptus.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit Commem. Feriæ.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Sancti Eusebii Episcopi Mart.

Antiph. Iste sanctus.

℣. Gloria et honore.

Oratio. Deus qui nos, de Communi.

Deinde fit Commemoratio Feriæ.

DIE XVII. DECEMBRIS.

In festo
B. Joannis Marinonii Conf.
(Dies assig. ex 13. hujus.)
Duplex.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XVIII. DECEMBRIS

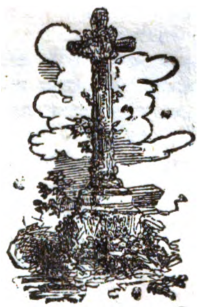
In festo
Expectationis Partus
Beatæ Mariæ Virginis.
Duplex Maj.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

In festo
S. Stephani Protomartyris.
Commemoratio
Omnium Sanctorum
Martyrum.

Omnia ut in Breviario Veneto.

APPENDIX

AD

PROPRIUM SANCTORUM

DIOECESIS SIBENICENSIS.

DIE XV. FEBRUARII.

In Festo
SS. Faustini et Jovitæ MM.
Duplex.

Oratio ut in Brev. Rom.

Lect. prim. Noct. de Scriptura.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Faustinus et Jovita fratres nobiles Brixiani, in multis Italiæ urbibus, quo vincti sæviente Trajani persecutione ducebantur, acerbissima supplicia perpessi, fortes in christianæ fidei confessione perstiterunt. Nam Brixiæ, diu vinculis constricti, feris etiam objecti, in ignemque conjecti, et a bestiis et a flamma integri et incolumes servati sunt: inde vero iisdem catenis colligati Mediolanum venerunt: ubi eorum fides tentata exquisitissimis tormentis, tanquam igne aurum in cruciatibus magis enituit.

Lectio V.

Postea Romam missi, ab Evaristo Pontifice confirmati, ibi quoque crudelissime torquentur. Denique perducti Neapolim, in ea etiam urbe varie cruciati, vinctis manibus pedibusque in mare demerguntur, unde per Angelos mirabiliter erepti sunt. Quare multos et constantia in tormentis et miraculorum virtute ad Christi fidem converterunt. Postremo reducti Brixiam initio suscepti ab Adriano imperii, securi percussi, illustrem martirii coronam acceperunt.

Lectio VI.

Sermo
Sancti Joannis Chrysostomi.

Nemo est qui nesciat. De Com. plur. Mm. 2. loco.

In tertio Nocturno.

Lectiones de Comm. plur. Mm. 2. loco. Descendens Jesus, etc.

Post VIII. Lectiones ℟. Hæc est vera fraternitas.

DIE XVII. APRILIS.

In festo
S. Aniceti Papæ Martyr.
Semiduplex.

Lectiones I. Noct. de Scriptura occurr.

Lectio IV. propria ut in Breviario Romano; reliqua de comm. primo loco.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 16.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: quia plorabitis, et flebitis vos, mundus autem gaudebit. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 78. in Joan.

Ut ostenderet post tristitiam gaudium secuturum, naturale adducit exemplum. Mulier, cum parit, tristitiam habet: qua parabola in calamitatibus prophetæ usi sunt: quasi dicat: Dolores capietis, sed quales partus, qui lætitiæ causa sunt. Simul et resurrectionem confirmat, indicans obitum suum perinde esse, ac si ex utero matris in lucem prodeat; quasi dicat: Nolite admirari, si per hanc tristitiam ad optima vos ducam, nam, et mater in pariendo sic per tristitiam transit.

Temp. Pasch.

℟. Ego sum.

Extra Temp. Pasch.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Significat autem hic, et mysterium quoddam, quod mortis dolores soluerit, et novum hominem regenerari fecerit. Neque dixit tantum tristitiam transituram, sed magnitudine lætitiæ succedente, nihil ejus penitus remansurum, ita erit Sanctis. Atqui non propterea gaudet mulier, quia venit homo in mundum, sed quod filium peperit. Nam si id esset, nihil prohiberet, quin, quæ non pariunt, aliis parientibus gauderent.

Temp. Pasch.

℟. Candidi facti.

Extra Temp. Pasch.

℟. Hic est vere.

Lectio IX.

Qua ergo gratia sic inquit? quia ad hoc solum adduxit exemplum, ut post brevem tristitiam perpetuum gaudium secuturum, et se ad vitam transferri, et magnum malorum lucrum ostenderet. Et non dixit, peperit filium: sed, quia venit homo in mundum, ubi suam significat resurrectionem, et non morti illum, sed regno parturiendum. Ideo non dixit, quia natus est filius, sed homo. Et vos nunc quidem tristitiam habetis: iterum autem videbo vos, et gaudebit cor vestrum: inde, quod non amplius morietur, inquit, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

Te Deum laudamus.

DIE XXIII. APRILIS.

In festo S. Georgii Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyr. præter sequentia.

Oratio.

Deus qui nos B. Georgii martyris tui meritis et intercessione lætificas, concede propitius, ut, qui tua per eum beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Deinde fit Commemoratio Simpl.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Georgius nobilibus parentibus in Cappadocia natus, sancte ab illis et religiose educatus est. Iis vita functis, adhuc adolescens, tribunus militum factus et aliis insignitus honoribus, sub Diocletiano Cæsare militavit. Verum cum edictis imperialibus persecutionem in christianos cerneret acrius, desævire, id indigne ferens, opportunum quoque fore illud tempus existimans ad salutem et ad martyrii gloriam, facultatibus suis in pauperes erogatis, servisque libertate donatis, zelo fidei ac religionis accensus, imperatorem adit, Christumque verum Deum libere confessus, ipsum de tam impia in christianos crudelitate constanter accusat.

Temp. Pasch.

℟. Lux perpetua.

Extra Temp. Pasch.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Admiratus vehementer imperator quod Georgius, præter omnem opinionem, christianus esset, primo blandis illum verbis ac magnis pollicitationibus, deinde minis pœnarumque terroribus, a fidei sententia conatur avertere. Sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constantia posset de pio et sancto proposito dimovere, jubet ipsum primo in carcerem trudi, ibique dire affligi, tum verberibus cæsum, rota mucronibus præfixa ad ejus corpus admota, laniari, deinde torreri sartagine, varieque torqueri. Quam ille tormentorum vim ubi alacri ac forti animo tulisset, indeque incolumis mirabiliter evasisset, plurimos suo exemplo ad fidei constantiam excitavit.

Temp. Pasch.

℟. In servis suis.

Extra Temp. Pasch.

℟. Desiderium animæ.

Lectio VI.

Impius autem persecutor, cum eximiam hujusmodi martyris fortitudinem non divinæ virtuti, ut par erat, sed magicis artibus adscriberet, ipsum varie tortum atque in sententia nihilominus persistentem securi percuti jubet. Georgius igitur, fortiter data cervice, martyrii corona dignatus est. Corporis ejus reliquiæ, diversas in regiones delatæ, maximo ab incolis habentur honore.

Caput Romæ in diaconia S. Georgii ad Velabrum honorifice asservatur; et ipsius martyris nomen non solum in oriente, ubi passus est, sed et in occiduis oris ubique clarissimum est. Quam et implorantibus ejus auxilium propitius adesse consueverit, reges præsertim et principes sæpius in militari conflictu experti sunt; frequentes etiam ejusdem martyris memoriæ, ubique testantur.

Temp. Pasch.

℟. Filiæ Jerusalem.

Extra Temp. Pasch.

℣. Stola Jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectiones de Com. Martyr. temp. pasch.

DIE XV. JUNII.

In Festo

SS. Viti, Modesti atque Crescentiæ Martyrum.

Duplex.

Omnia ut in Breviario Veneto.

DIE II. AUGUSTI.

In Festo

S. Stephani I. Papæ Mart.

Duplex.

Omnia ut in hoc proprio, præter sequentia.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia

Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 59. in Joan.

Magnum quiddam, dilectissimi, magnum, inquam, est Ecclesiæ prælatio, et quæ multa indiget sapientia et fortitudine, qualem Christus proposuit: ut animam pro ovibus ponamus, et numquam illas deseramus: ut lupo generose resistamus. Hæc enim inter pastorem, et mercenarium est differentia. Alter propriæ, contemptis ovibus; alter sua contempta, ovium semper, saluti invigilat. Pastoris ergo exemplo demonstrato, deceptores duos meminit: furem mactantem, et rapientem oves: et mercenarium permittentem, neque defendentem commissas.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Quod superiori tempore Ezechiel his verbis insectatus est: Væ pastoribus Israel: nonne pascebant semetipsos? nonne greges pascuntur a pastoribus? Sed illi contrarium faciebant, quod maximæ malitiæ genus est, et plurimorum causa malorum. Idcirco inquit: Neque quod abjectum erat, reducebant: neque quod perierat, quærebant: neque confractum alligabant, neque infirmum consolidabant; quoniam se, non gregem pascebant. Idem et Paulus aliis verbis signi-

ficat: Omnes quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere Martyr.

Lectio IX.

Verum ab utroque se dissidere ostendit Christus: ab illis quidem, qui in aliorum perniciem veniunt, cum dicat, se propterea venisse, ut vitam haberent, et abundantius haberent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligebant, dicendo se propter eas animam ponere, ne oves perirent. Nam cum Judæi ipsum interimere vellent, non propterea destitit a doctrina, neque credentes tradidit, sed perstitit, et pertulit mortem: ideo frequenter inquit: Ego sum Pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimonio viderentur, (quod enim poneret animam suam, non multo post re monstratum est: quod autem vitam haberent, et abundantius haberent, eventurum erat in futuro sæculo), alterum ab altero confirmat.

Te Deum laudamus.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In festo
S. Chrysogoni Martyris.
Duplex.
Comm. Octavæ.
Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris: ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Chrysogoni Martyris tui intercessione liberemur. Per Dominum.

Lect. primi Noct. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Chrysogonus, Diocletiano Imperatore, Romæ inclusus in carcere, ibi biennium Sanctæ Anastasiæ facultatibus vixit, quam etiam afflictam propter Christum a viro suo Publio, prætereaque a suis orationibus per litteras auxilium postulantem, multis epistolis est consolatus. Sed cum Imperator Romam scripsisset ut, reliquis christianis, qui in vinculis essent, interfectis, Chrysogonus Aquilejam ad se mitteretur eo perductus est.

Lectio V.

Cui Imperator: Accersivi, inquit, te Chrysogone, ut honoribus augeam, si modo induxeris animum deos colere. At ille: ego eum qui vere est Deus mente et oratione veneror; deos autem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulacra, odi et execror. Quo responso excandescens Imperator, ad aquas Gradatas eum securi percuti jubet, octavo Kalendas Decembris. Cujus corpus projectum in mare, paulo post in litore inventum, Zoilus præsbyter in suis ædibus sepelivit.

Lectio VI.

Sermo S. Augustini Episcopi: Triumphalis beati Martyris etc. de Com. pr. loco.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Cap. 10. n. 22.

Quæ ista divisio est? Inter prima enim legis præcepta accepimus: Honora patrem tuum, et matrem tuam: et ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis; pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Domini inter patrem et filium, et inter filiam matremque desæviens.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo fit jus potestatis, et judicii severitas, et animadversio peccatorum. Et hujus quidem teli nomine novi Evangelii prædicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio: qui gladius missus in terram est, idest, prædicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, et domestica novo homini erunt inimica: quia ille per verbum Dei divisus ab illis manere, et interior et exterior, idest, et corpus et anima, in spiritus novitate gaudebit.

℟. Hic est vere.

Lectio IX.

Pergit deinde eodem præceptorum et intelligentiæ decursu. Nam, posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo charissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus: quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis, et concupiscentiis suis. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compatimur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum.

COMMEMORATIONES COMMUNES

SIVE

SUFFRAGIA SANCTORUM

COMMEMORATIO DE CRUCE

In feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes.

Ant. **Per signum Crucis de inimicis nostris, libera nos Deus noster.**

℣. **Omnis terra adoret te, et psallat tibi.**

℟. **Psalmum dicat nomini tuo, Domine.**

Oratio.

Perpetua nos, quæsumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

Tempore Paschali, omissis ceteris commemorationibus, fit commemoratio de Cruce.

Ad Vesperas.

Ant. **Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit: accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluja.**

℣. **Dicite in nationibus, alleluja.** ℟. **Quia Dominus regnavit a ligno, alleluja.**

Ad Laudes.

Ant. **Crucifixus surrexit a mortuis, et redemit nos, alleluja, alleluja.**

℣. **Dicite in nationibus, alleluja.**

℟. **Quia Dominus regnavit a ligno, alleluja.**

Oratio.

Deus qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum.

DE SANCTA MARIA

quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes.

Ant. **Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles: ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.**

℣. **Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.**

℟. **Ut digni efficiamur promissionibus Christi.**

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia.

Ab octava Epiphaniæ usque ad Purificationem.

℣. Post Partum Virgo inviolata permansisti.

℟. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

Oratio.

Deus qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fœcunda, humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DE S. MICHAELE.

Ad Vesperas.

Ant. Princeps gloriosissime, Michael Archangele, esto memor nostri, hic, et ubique semper deprecare pro nobis Filium Dei. Alleluja, alleluja.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Laudes.

Ant. Factum est silentium in cœlo, dum Draco committeret bellum, et Michael pugnavit cum eo, et fecit victoriam. Alleluja.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas, concede propitius, ut a quibus tibi ministrantibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur.

DE APOSTOLIS.

ad Vesperas.

Ant. Petrus Apostolus et Paulus Doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Domine.

℣. Constitues eos principes super omnem terram.

℟. Memores erunt nominis tui, Domine.

Ad Laudes.

Ant. Gloriosi Principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oratio.

Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: et coapostolum ejus Paulum, tertio naufragantem, de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

DE S. JACOBO.

Ad Vesperas.

Ant. O beate Jacobe consors cœlestis patriæ, ora pro nobis Dominum, ut det perenne gaudium.

℣. Ora pro nobis beate Jacobe.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Laudes.

Ant. O Pastor noster inclyte, beatissime Jacobe, adesto tuo gregi, quem meritis et precibus ablutum redde sordibus, præsentans summo Regi.

℣. Ora pro nobis beate Jacobe.

℟. Ut digni, etc.

Oratio.

Esto Domine, plebi tuæ sanctificator et custos, ut Apostoli tui Jacobi munita præsidiis, et conversatione tibi placeat et secura mente deserviat.

DE S. CHRISTOFORO.

Ad Vesperas.

Ant. Effundamus preces ad Dominum, ut sicut per beatum Martyrem Christophorum multorum animas convertit, ita et nos tanti Martyris suffulti præsidio, cœlesti gloria perfrui mereamur.

℣. Posuisti Domine, super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Ad Laudes.

Ant. Confitebor tibi, Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum, quia liberasti me a pressura flammæ, quæ circumdedit me, et in medio ignis non sum æstuatus.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio.

Deus qui beatum Christophorum Martyrem tuum ad confessionem tui nominis venire tribuisti, da nobis ejus intercessione a mundi tribulationibus et periculis erui, atque a tentationibus liberari.

DE S. HIERONYMO.

Ad Vesperas.

Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Hieronyme, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

℣. Ora pro nobis, beate Hieronyme.

℟. Ut digni efficiamur, etc.

Ad Laudes.

Ant. Amplificatus est in mirabilibus suis, et verbum ipsius quasi facula ardebat.

℣. Ora pro nobis, beate Hieronyme.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiæ tuæ in exponendis sacris Scripturis beatum Hieronymum confessorem tuum doctorem maximum providere dignatus es: præsta quæsumus, ut ejus

suffragantibus meritis, quod ore simul et opere docuit, te adjuvante exercere valeamus.

DE PACE.

Ad Vesperas et ad Laudes.

Ant. **Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.**

℣. **Fiat pax in virtute tua.**

℟. **Et abundantia in turribus tuis.**

Oratio.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

℟. **Amen.**

Ex Decreto
S. Rituum Congregationis de die x. Febr. 1860
vide Missale Diœcesanum.

In Litaniis Sanctorum cum deventum fuerit ad preces, inter ℣. **Ut inimicos Sanctæ Ecclesiæ, etc.** et: **Ut Regibus, etc.**

addetur

℣. **Ut Imperatorem Nostrum custodire digneris.**

℟. **Te rogamus, audi nos.**

Item post Psalmum: **Deus in adjutorium, etc.** dicto ℣. **Oremus pro Pontifice Nostro** N. ℟. **Dominus conservet, etc.**

illico subjungetur

℣. **Oremus pro Imperatore Nostro** N.

℟. **Domine, salvum fac Imperatorem et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.**

Denique absolutis precibus, immediate post Orationem pro Papa adjicietur Oratio pro Imperatore:

Quæsumus omnipotens Deus, ut famulus tuus N. **Imperator Noster, qui tua miseratione suscepit Regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa, quibus decenter ornatus, vitiorum monstra devitare, hostes superare, et ad te qui via, veritas et vita es, gratiosus valeat pervenire.**

ELOGIA SANCTORUM

IN LECTIONE

MARTYROLOGII ROMANI

primo loco recitanda.

MENSE JANUARIO.

14. Officium S. Petri Urseoli Confessoris, cujus memoria quarto Idus Januarii habetur.

23. Desponsatio B. Mariæ Virginis cum Sancto Josepho.

28. Officium Sanctæ Anastasiæ Viduæ et Martyris, cujus commemoratio Octavo Kalendas Januarii habetur.

Feria III.
post Dominicam Septuages.

Festum Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti.

Feria III.
post Dominicam Sexages.

Festum Commemorationis Passionis D. N. Jesu Christi.

MENSE FEBRUARIO.

11. In sacra Eremo montis Senarii in Etruria Solemnitas septem Beatorum Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis, quorum corpora ibi requiescunt.

12. Officium S. Titi divi Pauli Apostoli discipuli et Cretensium Episcopi, cujus natalis memoria, pridie Nonas Januarii recensetur.

13. Patavii Beatæ Eustochii Virginis Patavinæ, monialis Ordinis S. Benedicti, cujus sacrum Corpus in Ecclesia Monialium sancti Prosdocimi, ubi profligata dæmonis potestate sanctissime vixit, summa veneratione colitur.

14. Officium sancti Juliani Martyris, cujus passio quinto Idus Januarii commemoratur.

16. Officium sancti Hilarii Episcopi Pictaviensis, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, cujus festivitas decimonono Kalendas Februarii assignatur.

17. Officium Sancti Raymundi de Pennafort Confessoris, cujus festivitas decimo Kalendas Februarii assignata est.

18. Officium Sancti Ildefonsi Archiepiscopi Toletani et Confessoris, cujus memoria decimo Kalendas Februarii recolitur.

19. Festum Sancti Gabini Presbyteris Dalmatæ et Martyris.

20. Officium Sancti Leonis Arbensis, Eremitæ et Con-

fessoris, S. Marini Diaconi Socii, cujus festivitas Decimoquinto Kalendas Martii assignata est.

23. Faventiæ Sancti Petri Damiani Cardinalis et Episcopi Ostiensis, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, doctrina et sanctitate celebris.

26. Officium S. Margaritæ Cortonensis Pœnitentis, Tertii Ordinis Sancti Francisci, cujus memoria octavo Kalendas Martii instituitur.

Feria VI.
post Cineres.

Festum Sacræ Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Feria VI.
post Dominica primam
Quadragesimæ.

Festum Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.

Feria VI.
post Dominicam II.
Quadragesimæ.

Festum Sacratissimæ Sindonis D. N. J. C.

MENSE MARTIO.

11. Officium Sanctorum Cyrilli et Methodii Episcoporum et Confessorum, quorum memoria septimo Idus Martii habetur.

18. Festum Sancti Gabrielis Archangeli.

Feria VI.
post Dominicam III.
Quadragesimæ:

Festum Sacrarum Quinque Plagarum Domini Nostri Jesu Christi.

Feria VI.
post Dominicam IV.
Quadragesimæ:

Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. Jesu Christi.

Feria VI.
post Dominicam
Passionis:

Festum Septem Dolorum B. Mariæ Virginis.

MENSE APRILI.

1. Octava Annuntiationis B. Mariæ Virginis.

19. Romæ S. Leonis Papæ IX. virtutum et miraculorum laude insignis.

27. Officium S. Peregrini Latiosi Confessoris, cujus Natalis Kalendis Maji recolitur.

Dominica III.
post Pascha.

Festum Patrocinii S. Joseph sponsi B. M. V.

Dominica IV.
post Pascha.

Festum Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis Sibenici, quæ habita fuit die 28 Aprilis anni 1555 ab Episcopo Joanne Staphileo; sed ex Indulto SS. D. N. Pii Papæ IX. commemoratio ejusdem, nec non omnium aliarum per universam Diœcesim Ecclesiarum, ad IV. Dominicam post Pascha, quotannis in perpetuum translata est.

Dominica V.
post Pascha.

Octava Dedicationis omnium Diœcesis Ecclesiarum.

MENSE MAJO.

7. Spalati festum Sancti Domnii Petri Apostoli discipuli, Salonarum primi Episcopi et Martyris.

10. In universa Dalmatia, festum primæ Translationis Almæ Domus B. Mariæ Virginis, quæ sacratissima Domus Angelorum manibus Tersactum in Dalmatia portata est; unde postea in Agrum Lauretanum ab ipsis translata fuit, sedente in Apostolica Cathedra S. Celestino V.

11. Officium Sancti Stanislai Episcopi et Martyris, cujus natalis Nonis Maji inscribitur.

13. Officium B. Mariæ Virginis sub titulo de Planctu, in commemorationem miraculi, quo hac et præcedentibus aliquot diebus anni 1635 Immago B. Mariæ Virginis in tabula picta, quæ nunc in Cathedrali Ecclesia Sibenicensi veneratur, lacrymas effudisse traditur.

14. Officium sancti Antonini Confessoris et Archiepiscopi Florentini, cujus festivitas sexto Idus Maji assignata est.

15. Officium sancti Isidori Agricolæ Confessoris, cujus festum sexto Idus Maji est assignatum.

16. Pragæ in Bohemia, Sancti Joannis Nepomuceni, Metropolitanæ Ecclesiæ Canonici, qui frustra tentatus ut sigilli Sacramentalis fidem proderet, in flumen Moldavam dejectus, martyrii palmam emeruit.

21. Festum Sancti Felicis Confessoris, Ordinis Minorum Cappucinorum.

22. Officium Sancti Job Prophetæ, de quo sexto Idus Maji.

23. Officium Sancti Ubaldi Episcopi et Confessoris, cujus memoria decimoseptimo Kalendas Junii recolitur.

24. Festum B. Mariæ Virginis sub titulo Auxilium Christianorum.

31. Venetiis, Beati Jacobi Salomonii Confessoris, vita et miraculorum gloria illustris.

Feria VI. post Octavam SS. Corporis Christi.

Festum Sacratissimi Cordis Jesu.

MENSE JUNIO.

4. Sisciæ in Illyrico, sancti Quirini Episcopi, qui sub Galerio Præside pro fide Christi, (ut Prudentius scribit) molari saxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus; sed lapide supernatante, cum circumstantes christianos, neve titubarent in fide, diu fuisset hortatus; ipse ut martyrii gloriam assequeretur, precibus a Deo ut mergeretur obtinuit.

Agnoni in citeriori Aprutio, sancti Francisci ex nobili Neapolitana familia Carac-

ciolo Confessoris, Congregationis Clericorum Regularium Minorum Fundatoris, qui mira in Deum et proximum charitate, et ardentissimo Sacræ Eucharistiæ cultus propagandi studio flagravit, ejusque corpus Neapoli religiosissime colitur, a Pio VII. Sanctorum Canoni adscriptus.

5. Officium Sancti Francisci Caracciolo Confessoris, qui pridie hujus diei placidissime obdormivit in Domino.

16. Officium sancti Joannis Francisci Regis, virtute et miraculis clari.

18. Patavii, B. Gregorii Cardinalis Barbadici, ejusdem civitatis Episcopi, Confessoris, pastorali sollicitudine et pauperum miseratione clari, quem Clemens XIII. ejus olim in eodem Episcopatu successor, Beatorum fastis adjunxit.

21. Romæ, Sancti Aloysii Gonzagæ Societatis Jesu, Principatus contemptu et innocentia vitæ clarissimi.

29. Secundo loco. Eodem die Commemoratio Omnium Sanctorum Apostolorum.

MENSE JULIO.

7. Officium Beati Benedicti Undecimi, Papæ, Confessoris, virtute et miraculis clari.

12. Aquilejæ, natalis Sancti Hermagoræ, discipuli S. Marci Evangelistæ, et primi ejusdem civitatis Episcopi; qui inter miracula sanitatum, et prædicationis instantiam ac populorum conversionem plurima pœnarum genera expertus, tandem una cum Fortunato Diacono suo, capitali supplicio perpetuum meruit triumphum.

20. Officium Sanctæ Margaritæ Virginis et Martyris.

21. Babylone, Sancti Danielis Prophetæ.

24. Vigilia S. Jacobi Apostoli. Officium S. Joannis Gualberti Abbatis, de quo agitur quarto Idus Julii.

25. Sancti Jacobi Apostoli, fratris Beati Joannis Evangelistæ, qui prope festum Paschæ ab Herode Agrippa decollatus est. Ejus sacra ossa ab Jerosolimis ad Hispanias hoc die translata, et in ultimis earum finibus apud Gallæciam recondita, celeberrima illarum gentium veneratione, et frequenti christianorum concursu, religionis et voti causa illuc adeuntium, pie coluntur. In ejus honorem vero a primordiis Ecclesiæ Sibenicensis, Cathedralis ejus consecrata est; propterea hoc festum cum ritu primæ Classis cum Octava in universa Diœcesi solemniter celebratur.

27. Festum Sancti Christophori Martyris, Patroni æque principalis Diœcesis Sibenicensis, cujus natalis in Martyrologio Romano octavo Kalendas Augusti recolitur.

30. In monte Carmelo, passio Sancti Eliæ Prophetæ, de quo tertiodecimo Kalendas Augusti.

Dominica I. Julii.

Festum Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi, secundo: juxta decretum latum Cajetæ die 10 Augusti 1849 a Sanctis. D. N. Pio IX. Pontifice Maximo.

Dominica II. Julii.

Commemoratio Omnium Sanctorum Romanæ Ecclesiæ Pontificum.

Dominica III. Julii.

Festum Sanctissimi Redemptoris Jesu.

Dominica IV. Julii.

Octava Sanctissimi Redemptoris Jesu.

MENSE AUGUSTO.

1. Octava S. Jacobi Apostoli.

3. Octava S. Christophori Martyris.

8. Festum S. Augustini Episcopi et Confessoris Ordinis Prædicatorum, qui Tragurii in Dalmatia natus, ad Episcopatum Ecclesiæ Zagabriensis primo, postea vero Lucerinæ promotus fuit, et ibi obdormivit in Domino.

9. Officium s. Petri ad Vincula, de quo Kalendis Augusti.

13. Officium S. Hieronymi Æmiliani, cujus memoria decimotertio Kalendis Augusti recolitur.

14. Nuceriæ Paganorum, S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episcopi Sanctæ Agatæ Gothorum, et Congregationis SS. Redemptoris Fundatoris, animarum zelo, scriptis, verbo et exemplo insignis, quem anno a felici decessu quinquagesimo secundo Gregorius Papa XVI. anno 1839 Sanctorum fastis adscripsit. Natalis dies ejus quarto Nonas Augusti recolitur; sed festum ejus ad hanc diem pro Diœcesi Sibenicensi a Sacra Rituum Congregatione translatum est.

19. Officium Sanctæ Philumenæ Virginis et Martyris, cujus festum a die 11 Augusti ad præsentem diem, pro Diœcesi Sibenicensi translatum fuit.

20. In territorio Lingoniensi, Depositio S. Bernardi Abbatis, vita, doctrina et miraculis gloriosi; quem Pius VIII. P. M. universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit et confirmavit.

26. Officium S. Hyacinti Confessoris, cujus festum decimoseptimo Kalendas Septembris agitur.

Dominica infra Octavam Assumptionis B. M. V.

Festum Sancti Joachim Confessoris B. Mariæ V.

Dominica IV. Augusti.

Festum Purissimi Cordis Beatæ Mariæ Virginis.

MENSE SEPTEMBRI.

1. Officium Inventionis Sancti Stephani Protomartyris, cujus memoria tertio Nonas Augusti inscribitur.

3. Officium Sanctorum Cyriaci et Sociorum Martyrum,

quorum festum sexto Idus Augusti recolitur.

4. Festum Sancti Marini civis Arbensis, Diaconi et Confessoris, cujus natalis in Regione, quæ in Ditione Pontificia ejus nomine et patrocinio gloriatur, hac ipsa die, solemniter celebratur.

29. In monte Gargáno, venerabilis memoria beati Michaelis Archangeli, quando ipsius nomine ibi consecrata fuit Ecclesia, vili quidem facta schemate, sed cœlesti prædita virtute. Cujus patrocinio vero, qua Principalis Patronus, Civitas et tota Diœceseos Sibenicensis, ab antiquissimis temporibus, gloriatur.

30. In Bethlehem Judææ, depositio Sancti Hieronymi Presbyteri et Ecclesiæ Doctoris, qui omnia studio litterarum adeptus, ac probatorum Monacorum imitator factus, multa hæresum monstra gladio suæ doctrinæ confodit: demum cum ad decrepitam usque vixisset ætatem, in pace quievit, sepultusque est ad Præsepe Domini: cujus corpus postea Romam delatum, in Basilica Sanctæ Mariæ Majoris conditum fuit. Universa Dalmatia vero, sicuti de natali ejus qua civis, ita et de ejus patrocinio qua Patronus gloriatur.

Dominica infra Octavam Nativitatis.

Festum SS. Nominis B. Mariæ V.

Dominica tertia Septembris.

Festum septem Dolorum Beatissimæ Virginis Mariæ.

MENSE OCTOBRI.

6. Octava S. Michaelis Archangeli.

7. Octava S. Hieronymi Presbyteri, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris.

8. Natalis B. Simeonis Senis, qui in Evangelio Dominum Jesum suis in ulnis suscepisse legitur.

11. Officium Sancti Brunonis Confessoris, de quo pridie Nonas Octobris.

12. Officium Sanctæ Justinæ Virginis et Martyris, cujus memoria Nonis Octobris agitur.

16. Officium Sanctæ Birgittæ Viduæ, cujus festum octavo Idus Octobris recolitur.

22. Festum Sancti Aquilini Episcopi Confessoris, cujus memoria in Martyrologio Romano quartodecimo Kalendas Novembris invenitur.

24. Festum Sancti Raphaelis Archangeli.

Domin. I. Octobris.

Solemnitas Rosarii Beatissimæ Virginis Mariæ.

Domin. II. Octobris.

Festum Maternitatis Beatæ Mariæ Virginis.

Domin. III. Octobris.

Festum Puritatis Beatæ Mariæ Virginis.

Domin. IV. Octobris.

Commemoratio Omnium Sanctorum, quorum Corpora vel Reliquiæ in Ecclesiis universæ hujus Diœcesis asservantur.

MENSE NOVEMBRI.

6. Lemovicis in Aquitania, Sancti Leonardi Confessoris, discipuli B. Remigii Episcopi, qui nobili genere ortus solitariam vitam deligens, sanctitate et miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captivis ejus virtus enituit.

14. Tragurii, depositio sancti Joannis Ursini, illius civitatis et Diœceseos, intra cujus fines etiam Oppidum Sibenici illo tempore habebatur, Episcopi, pastorali zelo, pietate et miraculis insignis.

16. Officium Sancti Agrippini Episcopi et Confessoris, cujus memoria quinto Idus Novembris recolitur.

18. Romæ, Dedicatio Basilicarum Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quarum primam in ampliorem formam restitutam Urbanus Octavus, hac ipsa recurrente die: alteram vero miserando incendio penitus consumptam, ac magnificentius reædificatam Pius IX. die decima Decembris, translata tamen in præsentem diem anniversaria commemoratione, solemni ritu consecravit.

26. Officium Sancti Joannis a Cruce Confessoris, cujus festum octavo Kalendas Decembris inscribitur.

28. Octava Præsentationis Beatæ Mariæ Virginis.

Domin. II. Novembris.

Festum Patrocinii Beatæ Mariæ Virginis.

MENSE DECEMBRI.

5. Officium sancti Petri Chrysologi, Episcopi, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, cujus festivitas pridie hujus diei assignata est.

8. Immaculata Conceptio gloriosæ semper Virginis Genitricis Dei Mariæ. Quod Dogma a Pio IX. P. M. die 8. Decembris anno 1854. solemniter, totius orbis gaudio, definitum fuit.

15. Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V.

17. Neapoli, B. Joannis Marinonii Confessoris, Ordinis Clericorum Regularium Theatinorum, fama sanctitatis et miraculorum gloria illustris. Cujus festum a die 13 hujus mensis, ad præsentem diem, pro Diœcesi Sibenicensi, translatum fuit.

18. Festum Expectationis Partus Beatæ Mariæ Virginis.

26. Secundo loco. Eodem die, commemoratio Omnium Sanctorum Martyrum.

INDEX FESTORUM

QUÆ

IN HOC PROPRIO CONTINENTUR.

Festa Januarii.

Festa Februarii.

Festa Junii.

Die IV. s. Quirini Episc. Mart. dupl. 99.
„ XV. Ss. Viti Modesti atque Crescenti. Mm. 228.
„ XVI. s. Joannis Francisci Reg. Conf. semid. 102.
„ XVIII. b. Gregorii Barbadici Episc. Conf. dupl. Commem. simp. 104.
„ XXI. s. Aloysii Gonzagæ Conf. dupl. ibid.
„ XXIX. Commem. Omnium sanctorum Apostolorum. ibid.

Festa Julii.

Die VII. B. Benedicti XI. Papæ, Conf. semid. ibid.
„ XII. ss. Hermagoræ et Fortunati Mm. dupl. Commem. Simp. ibid.
„ XX. s. Margaritæ Virg. Mart. dupl. ibid.
„ XXI. s. Danielis Prophetæ, Semid. Comm. simp. ibid.
„ XXV. s. Jacobi Apostoli. dupl. I. Class. cum octava. 105.
„ XXVII. s. Christophori Mart. dupl. I. Class. cum oct. 111.
„ XXX. s. Eliæ Prophetæ. Dupl. Comm. simpl. 114.
Dominica I. Julii. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. duplex. 2. Class. 122.
Dominica II. Julii. Commemoratio Omnium ss. Romanæ Ecclesiæ Pontificum. duplex Maj. ibid.
Dominica III. Julii. Sanctissimi Redemptoris Jesu. dupl. 2. Classis cum Octava. 127.

Festa Augusti.

Die I. Octava s. Jacobi Ap. dupl. Comm. Oct. et Simpl. ibid.
„ II. s. Stephani Papæ et Mart. dupl. 129. et 228.
„ III. Octava s. Christophori Mart. dupl. 131.
„ VIII. B. Augustini Lucerini Episc. Conf. dupl. 132.
„ XI. s. Susannæ Virg. et Mart. semid. Comm. Oct. et Simpl. 134.
„ XIV. s. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc. Conf. dupl. 135.
„ XVI. s. Rochi Confessoris. dupl. Comm. Oct. 139.
„ XVIII. s. Helenæ Imperatricis Viduæ. semid. Comm. Oct. ac Simpl. ibid.
„ XIX. s. Philumenæ Virg. et Mart. dupl. Comm. Oct. 140.
„ XX. s. Bernardi Ab. Conf. et Eccl. Doct. dupl. 142.
Dominica IV. Augusti. Purissimi Cordis B. Mariæ Virginis, dupl. Maj. ibid.

Festa Septembris.

Festa Octobris.

Festa Novembris.

Festa Decembris.

Die	IV.	s. Barbaræ Virg. Mart. dupl. ibid.
"	VIII.	Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ Virg. duplex. 2. Class. cum Oct. cum Commem. Feriæ. ibid.
"	IX.	Secunda die infra Octavam Immacul. Concept. semiduplex. 212.
"	X.	Tertia die infra Octavam Immac. Concept. semid. cum Commem. Oct. et simpl. 214.
"	XII.	Quinta die infra Oct. Immac. Concept. semid. 217.
"	XIV.	s. Spiridionis Episc. Conf. dupl. cum Comm. Oct. 219.
"	XV.	Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V. dupl. ibid.
"	XVII.	B. Joannis Marinonii Conf. dupl. 223.
"	XVIII.	Expectationis Partus B. M. V. dupl. Maj. ibid.
"	XXVI.	Commemoratio Omnium Sanctorum Mm. ibid.

FINIS.